

185/2001 Sb.

ZÁKON

ze dne 15. května 2001

o odpadech a o změně některých dalších zákonů

Změna: 477/2001 Sb.
Změna: 76/2002 Sb., 275/2002 Sb., 320/2002 Sb.
Změna: 188/2004 Sb.
Změna: 356/2003 Sb., 167/2004 Sb., 188/2004 Sb. (část)
Změna: 317/2004 Sb.
Změna: 7/2005 Sb.
Změna: 7/2005 Sb. (část)
Změna: 444/2005 Sb.
Změna: 222/2006 Sb.
Změna: 314/2006 Sb.
Změna: 186/2006 Sb., 314/2006 Sb. (část)
Změna: 314/2006 Sb. (část)
Změna: 296/2007 Sb.
Změna: 25/2008 Sb., 34/2008 Sb.
Změna: 34/2008 Sb. (část)
Změna: 7/2005 Sb. (část), 383/2008 Sb.
Změna: 9/2009 Sb.
Změna: 157/2009 Sb.
Změna: 297/2009 Sb.
Změna: 291/2009 Sb.
Změna: 326/2009 Sb.
Změna: 223/2009 Sb.
Změna: 227/2009 Sb., 154/2010 Sb.
Změna: 281/2009 Sb.
Změna: 31/2011 Sb.
Změna: 77/2011 Sb.
Změna: 264/2011 Sb.
Změna: 85/2012 Sb.
Změna: 167/2012 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje

- a) pravidla pro předcházení vzniku odpadů a pro nakládání s nimi při dodržování ochrany životního prostředí, ochrany lidského zdraví a trvale udržitelného rozvoje^{1a)} a při omezování nepříznivých dopadů využívání přírodních zdrojů a zlepšování účinnosti tohoto využívání,
- b) práva a povinnosti osob v odpadovém hospodářství a
- c) působnost orgánů veřejné správy v odpadovém hospodářství.

§ 2

Působnost zákona

(1) Zákon se vztahuje na nakládání se všemi odpady, s výjimkou

- a) odpadních vod²⁾,
- b) odpadů drahých kovů⁴⁾,
- c) radioaktivních odpadů⁵⁾,

d) mrtvých těl zvířat, která uhynula jiným způsobem než porážkou, včetně zvířat usmrčených za účelem vymýcení nákazy zvířat odstraňovaných v souladu se zvláštním právním předpisem⁶⁾,

e) exkrementů, nejedná-li se o vedlejší produkty živočišného původu podle odstavce 2 písm. c), slámy a jiných přírodních látek pocházejících ze zemědělské výroby nebo lesnictví, které nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a které se využívají v zemědělství a lesnictví v souladu se zvláštním právním předpisem⁷⁾ nebo k výrobě energie prostřednictvím postupů nebo metod, které nepoškozují životní prostředí ani neohrožují lidské zdraví,

f) nezachycených emisí látek znečišťujících ovzduší⁵¹⁾, oxidu uhličitého zachyceného za účelem jeho ukládání do přírodních horninových struktur a uloženého v těchto strukturách v souladu s jiným právním předpisem⁵²⁾ nebo oxidu uhličitého zachyceného za účelem výzkumu, vývoje nebo zkoušení nových výrobků a postupů a uloženého v úložišti s kapacitou nižší než 100 kilotun,

g) odpadů plastických trhavin, výbušnin a munice⁹⁾,

h) vytěžených sedimentů z vodních nádrží a koryt vodních toků, u kterých vlastník prokázal, že vyhovují limitům znečištění pro jejich využití k zavážení podzemních prostor a k úpravám povrchu terénu, stanoveným v příloze č. 9 k tomuto zákonu, a sedimentů z vodních nádrží a koryt vodních toků používaných na zemědělském půdním fondu podle zvláštních právních předpisů^{9a)},

i) sedimentů přemísťovaných v rámci povrchových vod za účelem správy vod a vodních cest, předcházení povodním, zmírnění účinku povodní a období sucha nebo rekultivace půdy, je-li prokázáno, že nevykazují žádnou z nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

j) zemin a jiných přírodních materiálů vytěžených během stavebních činností, pokud vlastník prokáže, že budou použity v přirozeném stavu v místě stavby a že jejich použití nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí nebo lidské zdraví.

(2) Nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, vztahuje se tento zákon na nakládání

a) s těžebním odpadem^{9b)},

b) s nepoužitelnými léčivy a návykovými látkami¹⁰⁾,

c) s vedlejšími produkty živočišného původu⁶⁾.

§ 3

Pojem odpad

(1) Odpad je každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Ke zbavování se odpadu dochází vždy, kdy osoba předá movitou věc, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, k využití nebo k odstranění ve smyslu tohoto zákona nebo předá-li ji osobě oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona bez ohledu na to, zda se jedná o bezúplatný nebo úplatný převod. Ke zbavování se odpadu dochází i tehdy, odstraní-li movitou věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu osoba sama.

(3) Pokud vlastník v řízení o odstranění pochybností podle § 78 odst. 2 písm. h) neprokáže opak, předpokládá se úmysl zbavit se movité věci příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu,

a) která vzniká u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání jako vedlejší produkt při výrobě nebo přeměně energie, při výrobě nebo nakládání s látkami nebo výrobky nebo při jejich využívání nebo při poskytování služeb, nebo

b) jejíž původní účelové určení odpadlo nebo zaniklo.

(4) Osoba má povinnost zbavit se movité věci, příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže ji nepoužívá k původnímu účelu a věc ohrožuje životní prostředí nebo byla vyřazena na základě zvláštního právního předpisu.¹¹⁾

(5) Movitá věc, která vznikla při výrobě, jejímž prvotním cílem není výroba nebo získání této věci, se nestává odpadem, ale je vedlejším produktem, pokud

a) vzniká jako nedílná součást výroby,

b) její další využití je zajištěno,

c) její další využití je možné bez dalšího zpracování způsobem jiným, než je běžná výrobní praxe, a

d) její další využití je v souladu se zvláštními právními předpisy^{11a)} a nepovede k nepříznivým účinkům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

(6) Některé druhy odpadu přestávají být odpadem, jestliže poté, co byl odpad předmětem některého ze způsobů využití, splňuje tyto podmínky:

a) věc se běžně využívá ke konkrétním účelům,

b) pro věc existuje trh nebo poptávka,

c) věc splňuje technické požadavky pro konkrétní účely stanovené zvláštními právními předpisy nebo normami použitelnými na výrobky a

d) využití věci je v souladu se zvláštními právními předpisy^{11a)} a nepovede k nepříznivým dopadům na životní prostředí nebo lidské zdraví.

(7) Pro konkrétní způsoby použití vedlejších produktů podle odstavce 5 a výrobků z odpadů podle odstavce 6 musí být splněna kritéria pro využití odpadů, pokud jsou stanovená.

(8) Ministerstvo životního prostředí ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu může stanovit vyhláškou kritéria upřesňující, kdy movitá věc může být považována za vedlejší produkt a nikoli odpad a kdy odpad přestává být odpadem.

§ 4

Další základní pojmy

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) nebezpečným odpadem - odpad vykazující jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu,

b) komunálním odpadem - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti fyzických osob a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů, s výjimkou odpadů vznikajících u právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání,

c) odpadem podobným komunálnímu odpadu - veškerý odpad vznikající na území obce při činnosti právnických osob nebo fyzických osob oprávněných k podnikání a který je uveden jako komunální odpad v Katalogu odpadů,

d) odpadovým hospodářstvím - činnost zaměřená na předcházení vzniku odpadů, na nakládání s odpady a na následnou péči o místo, kde jsou odpady trvale uloženy, a kontrola těchto činností,

e) nakládáním s odpady - shromažďování, sběr, výkup, přeprava, doprava, skladování, úprava, využití a odstranění odpadů,

f) zařízením - technické zařízení, místo, stavba nebo část stavby,

g) shromažďováním odpadů - krátkodobé soustředění odpadů do shromažďovacích prostředků v místě jejich vzniku před dalším nakládáním s odpady,

h) skladováním odpadů - přechodné soustředění odpadů v zařízení k tomu určeném po dobu nejvýše 3 let před jejich využitím nebo 1 roku před jejich odstraněním,

i) skládkou - zařízení zřízené v souladu se zvláštním právním předpisem²¹⁾ a provozované ve třech na sebe bezprostředně navazujících fázích provozu, včetně zařízení provozovaného původcem odpadů za účelem odstraňování vlastních odpadů a zařízení určeného pro skladování odpadů s výjimkou skladování odpadů podle písmene h),

j) první fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) k odstraňování odpadů jejich ukládáním na nebo pod úroveň terénu,

k) druhou fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) k případnému využívání odpadů při uzavírání a rekultivaci skládky,

l) třetí fází provozu skládky - provozování zařízení podle písmene i) určeného k nakládání s odpady za účelem zajištění následné péče o skládku po jejím uzavření,

m) sběrem odpadů - soustředění odpadů právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání od jiných subjektů za účelem jejich předání k dalšímu využití nebo odstranění,

n) výkupem odpadů - sběr odpadů v případě, kdy odpady jsou právnickou osobou nebo fyzickou osobou oprávněnou k podnikání kupovány za sjednanou cenu,

o) úpravou odpadů - každá činnost, která vede ke změně chemických, biologických nebo fyzikálních vlastností odpadů (včetně jejich třídění) za účelem umožnění nebo usnadnění jejich dopravy, využití, odstraňování nebo za účelem snížení jejich objemu, případně snížení jejich nebezpečných vlastností,

p) opětovným použitím - postupy, kterými jsou výrobky nebo jejich části, které nejsou odpadem, znovu použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny,

q) využitím odpadů - činnost, jejímž výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí materiály používané ke konkrétnímu účelu, a to i v zařízení určeném k využití odpadů podle § 14 odst. 2, nebo že je k tomuto konkrétnímu účelu upraven; v příloze č. 3 k tomuto zákonu je uveden příkladný výčet způsobů využití odpadů

r) přípravou k opětovnému použití - způsob využití odpadů zahrnující čištění nebo opravu použitých výrobků nebo jejich částí a kontrolu provedenou osobou oprávněnou podle zvláštního právního předpisu spočívající v prověření, že použitý výrobek nebo jeho část, které byly odpady, jsou po čištění nebo opravě schopné bez dalšího zpracování opětovného použití,

s) materiálovým využitím odpadů - způsob využití odpadů zahrnující recyklaci a další způsoby využití odpadů jako materiálu k původnímu nebo jiným účelům, s výjimkou bezprostředního získání energie,

t) recyklací odpadů - jakýkoliv způsob využití odpadů, kterým je odpad znovu zpracován na výrobky, materiály nebo látky pro původní nebo jiné účely jejich použití, včetně přepracování organických materiálů; recyklací odpadů není energetické využití a zpracování na výrobky, materiály nebo látky, které mají být použity jako palivo nebo zásypový materiál,

u) odstraněním odpadů - činnost, která není využitím odpadů, a to i v případě, že tato činnost má jako druhotný důsledek znovuzískání látek nebo energie; v příloze č. 4 k tomuto zákonu je uveden příkladný výčet způsobů odstranění odpadů,

v) zpracováním odpadů - využití nebo odstranění odpadů zahrnující i přípravu před využitím nebo odstraněním odpadů,

w) prvotním původcem odpadů - každý, při jehož činnosti vzniká odpad,

x) původcem odpadů - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, při jejichž činnosti vznikají odpady, nebo právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které provádějí úpravu odpadů nebo jiné činnosti, jejichž výsledkem je změna povahy nebo složení odpadů, a dále obec od okamžiku, kdy nepodnikající fyzická osoba odpad odloží na místě k tomu určeném; obec se současně stane vlastníkem tohoto odpadu,

y) oprávněnou osobou - každá osoba, která je oprávněna k nakládání s odpady podle tohoto zákona nebo podle zvláštních právních předpisů¹²⁾,

z) obchodníkem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které nakupují nebo prodávají odpad a jednají přitom na vlastní odpovědnost.

(2) Pro účely tohoto zákona se dále rozumí

a) uvedením výrobku na trh v České republice (dále jen „uvedení na trh“) - první úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice jeho výrobcem nebo osobou, která jej nabyla z jiné členské země Evropské unie. Za uvedení na trh se považuje též dovoz výrobku,

b) uvedením výrobku do oběhu - každé úplatné nebo bezúplatné předání výrobku jiné osobě v České republice po jeho uvedení na trh,

c) dovozem výrobku - propuštění výrobku ze země mimo Evropských společenství na území České republiky do celního režimu volného oběhu, uskladňování v celním skladu, aktivního zušlechťovacího styku, přepracování pod celním dohledem nebo dočasného použití,

d) distributorem - ten, kdo v dodavatelském řetězci provádí následnou obchodní činnost po uvedení výrobku na trh.

ČÁST DRUHÁ

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ A HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

HLAVA I

ZAŘAZOVÁNÍ ODPADŮ

§ 5

Zařazování odpadu podle Katalogu odpadů

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem odpad zařadit podle Katalogu odpadů, který Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") vydá prováděcím právním předpisem.

(2) V případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů, zařadí odpad ministerstvo na návrh příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Na toto řízení se nevztahuje správní řád.¹³⁾

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) Katalog odpadů,

b) postup pro zařazování odpadu podle Katalogu odpadů, a

c) náležitosti návrhu obecního úřadu obce s rozšířenou působností na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů.

§ 6

Zařazování odpadu podle kategorií

(1) Původce a oprávněná osoba jsou povinni pro účely nakládání s odpadem zařadit odpad do kategorie nebezpečný, je-li

a) uveden v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise, nebo

b) smíšen nebo znečištěn některou ze složek uvedených v Seznamu složek, které činí odpad nebezpečným, uvedeném v

příloze č. 5 k tomuto zákonu, nebo

c) smíšen nebo znečištěn některým z odpadů uvedených v Seznamu nebezpečných odpadů uvedeném v prováděcím právním předpise.

(2) Má-li odpad jednu nebo více nebezpečných vlastností uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jsou původce a oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, povinni zařadit tento odpad jako nebezpečný a nakládat s ním jako s nebezpečným, i když nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 1.

(3) Směsný komunální odpad se nezařazuje do kategorie nebezpečný a původce a oprávněná osoba nejsou povinni s ním nakládat jako s nebezpečným, i když splňuje podmínky uvedené v odstavci 1 nebo 2.

(4) Pokud původce nebo oprávněná osoba osvědčením o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu prokáží, že odpad uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) nemá žádnou z nebezpečných vlastností, ne-jsou povinni dodržovat režim stanovený pro nebezpečné odpady; jsou však povinni ověřovat, zda odpad tyto nebezpečné vlastnosti nemá. Způsob a četnost ověřování stanoví pověřená osoba v osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) Seznam nebezpečných odpadů,

b) definice nebezpečných vlastností odpadů, kritéria, zkušební metody a limitní hodnoty pro přiřazování nebezpečných vlastností odpadů.

HLAVA II

HODNOCENÍ NEBEZPEČNÝCH VLASTNOSTÍ ODPADŮ

§ 7

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) V případě, že původce nebo oprávněná osoba, která s odpadem nakládá, se domnívá, že odpad, který splňuje podmínky uvedené v § 6 odst. 1 písm. b) nebo c), nemá žádnou z nebezpečných vlastností, mohou požádat o hodnocení nebezpečných vlastností tohoto odpadu.

(2) Nebezpečné vlastnosti odpadů uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená ministerstvem, ostatní nebezpečné vlastnosti uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu hodnotí právnická osoba nebo fyzická osoba pověřená Ministerstvem zdravotnictví (dále jen "pověřená osoba").

(3) Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se uděluje na dobu určitou, nejvýše však na dobu 5 let. Doba platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů se prodlužuje o dalších 5 let, pokud žadatel absolvoval školení podle odstavce 6 písm. c) a předložil ministerstvu a Ministerstvu zdravotnictví osvědčení o absolvování školení. Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví vydají o prodloužení autorizace osvědčení.

(4) Pokud pověřená osoba podá návrh na prodloužení platnosti pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nejpozději do 6 měsíců před uplynutím doby, na niž bylo toto pověření uděleno, pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nezaniká, dokud o návrhu nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Udělené pověření nepřechází na jinou právnickou osobu nebo fyzickou osobu.

(6) Ministerstvo udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zvláštního právního předpisu^{13a}). Odborná způsobilost pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3-A, H3-B, H12, H14 a H15 se prokazuje dokladem

a) o vysokoškolském vzdělání technického nebo přírodovědného směru,

b) o nejméně 10 letech praxe v oboru chemie nebo odpadového hospodářství, a

c) o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo ministerstvo.

(7) Ministerstvo zdravotnictví udělí pověření nebo prodlouží platnost pověření právnické osobě nebo fyzické osobě, která prokáže odbornou způsobilost nebo jejíž odborná způsobilost byla uznána podle zvláštního právního předpisu^{13a}). Odborná způsobilost se prokazuje

a) pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H4 až H8, H10, H11 a H13 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství, veterinární lékařství nebo farmacie, popř. v jiném studijním oboru na jiné vysoké škole, pokud fyzická osoba absolvovala postgraduální studium ve specializaci průmyslové toxikologie a pokud jde o jiné odborné pracovníky ve zdravotnictví, speciální průpravu, v jejíž náplni je toxikologie, podle zvláštních právních předpisů;¹⁴) pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením H9 předložením dokladu o ukončeném vysokoškolském studiu ve studijním oboru lékařství nebo veterinární lékařství,

b) dokladem o nejméně 10 letech praxe v oboru, a

c) dokladem o tom, že žadatel v posledních 6 měsících před podáním žádosti o pověření nebo návrhu na prodloužení platnosti pověření absolvoval školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, jehož náplň schválilo Ministerstvo zdravotnictví.

(8) Jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu oprávněnou k podnikání, musí požadavky uvedené v odstavcích 6 a 7 splňovat ten, kdo v ní odpovídá za řádné hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, (dále jen "odborný zástupce").

(9) Pokud dojde k ukončení činnosti odborného zástupce u pověřené osoby, je pověřená osoba povinna ustanovit nového odborného zástupce a jeho ustanovení oznámit ministerstvu, které ji pověřilo, a to nejpozději do 15 dnů ode dne ukončení činnosti odborného zástupce. Zároveň je pověřená osoba povinna tomuto ministerstvu předložit doklady, ze kterých vyplývá odborná způsobilost nového odborného zástupce.

(10) Pověření podle odstavce 2 se nevyžaduje u osoby, která je usazena v jiném členském státě Evropské unie a na území České republiky hodlá dočasně nebo ojediněle vykonávat činnosti uvedené v odstavci 2, pokud prokáže, že
a) je státním příslušníkem členského státu Evropské unie a

b) je oprávněna k výkonu činností uvedených v odstavci 2 podle právních předpisů jiného členského státu Evropské unie.

(11) Doklady o splnění podmínek podle odstavce 10 písm. a) a b) je tato osoba povinna předložit ministerstvu nebo Ministerstvu zdravotnictví před zahájením činností vyjmenovaných v odstavci 2. Pro činnost této osoby platí obdobně § 9.

(12) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou obsah žádosti o udělení pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, obsah návrhu na prodloužení platnosti tohoto pověření a obsah školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

§ 7a

Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona o volném pohybu služeb.

§ 8

Odejmutí a zánik pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů

(1) Ministerstvo nebo Ministerstvo zdravotnictví v rámci své působnosti rozhodnutím odejme pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů pověřené osobě, pokud neplní postupy stanovené pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů nebo nesplňuje podmínky, za kterých bylo pověření uděleno, nebo vystaví osvědčení na odpad, který má některou z nebezpečných vlastností.

(2) Platnost rozhodnutí o pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů zaniká
a) smrtí fyzické osoby,

b) zánikem právnické osoby,

c) prohlášením konkursu na majetek pověřené osoby,

d) uplynutím doby, na kterou bylo vydáno, pokud nebylo požádáno o prodloužení pověření ve smyslu § 7 odst. 4 nebo

e) dnem doručení oznámení pověřené osoby o ukončení její činnosti jako pověřené osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů ministerstvu, které ji pověřilo.

§ 9

Osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu

(1) Nebezpečné vlastnosti odpadu hodnotí pověřená osoba na základě žádosti původce nebo oprávněné osoby. Zjistí-li pověřená osoba, že odpad žádnou nebezpečnou vlastnost nemá, vydá žadateli osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu (dále jen "osvědčení"). V opačném případě pověřená osoba písemně sdělí s odůvodněním žadateli, že odpad má jednu nebo více nebezpečných vlastností (dále jen "sdělení"). Kopii tohoto osvědčení nebo sdělení zašle původce nebo oprávněná osoba neprodleně České inspekci životního prostředí (dále jen "inspekce") a krajskému úřadu příslušnému podle místa nakládání s odpadem. Osvědčení nezabývá původce odpadu a oprávněnou osobu povinností nakládat s odpadem tak, aby nedošlo k poškození životního prostředí, a odpovědnosti za škody způsobené nevhodným nakládáním s odpadem. Na vydávání osvědčení a sdělení se nevztahuje správní řád.

(2) V osvědčení vymezí pověřená osoba vždy druh a původ odpadu, na který se osvědčení vztahuje, vyhodnocení nebezpečných vlastností odpadu a stanoví podmínky a dobu platnosti osvědčení; tato doba nesmí být delší než 4 roky. Osvědčení pozbývá platnosti okamžitě, když u původce nebo oprávněné osoby dojde ke změně technologie nebo vstupní suroviny, která ovlivní složení odpadu nebo jeho vlastnosti.

(3) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou pozastavit platnost osvědčení vydaného pověřenou osobou na dobu nejvýše 60 dnů, vzniknou-li pochybnosti o dodržení správných metod nebo postupu stanovených pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo způsobu a četnosti kontrol nebezpečných vlastností nebo vzniknou-li pochybnosti o výsledku hodnocení nebezpečných vlastností odpadu. Odvolání proti rozhodnutí o pozastavení platnosti osvědčení nemá odkladný účinek.

(4) Inspekce nebo krajský úřad příslušný podle místa nakládání s odpadem mohou odejmout osvědčení, jestliže nebyly dodrženy metody nebo postup stanovený pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadu nebo nebezpečné vlastnosti nebyly vyhodnoceny správně. Odvolání proti rozhodnutí o odejmutí osvědčení nemá odkladný účinek.

(5) Pověřená osoba nesmí vydat osvědčení pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, a nesmí hodnotit nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena.

(6) Ministerstvo a Ministerstvo zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) obsah žádosti o hodnocení nebezpečných vlastností odpadu,
- b) obsah osvědčení,
- c) kritéria, metody a postup hodnocení nebezpečných vlastností odpadů.

§ 9a

Hierarchie způsobů nakládání s odpady

(1) V rámci odpadového hospodářství musí být dodržována tato hierarchie způsobů nakládání s odpady:

- a) předcházení vzniku odpadů,
- b) příprava k opětovnému použití,
- c) recyklace odpadů,
- d) jiné využití odpadů, například energetické využití,
- e) odstranění odpadů.

(2) Od hierarchie způsobů nakládání s odpady je možno se odchýlit, pokud se na základě posuzování životního cyklu celkových dopadů zahrnujícího vznik odpadu a nakládání s ním prokáže, že je to vhodné.

ČÁST TŘETÍ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

HLAVA I

VŠEOBECNÉ POVINNOSTI

§ 10

Předcházení vzniku odpadů

(1) Prvotní původce odpadů má při své činnosti nebo v rozsahu své působnosti povinnost předcházet vzniku odpadů, omezovat jejich množství a nebezpečné vlastnosti; odpady, jejichž vzniku nelze zabránit, musí být využity, případně odstraněny způsobem, který neohrožuje lidské zdraví a životní prostředí a který je v souladu s tímto zákonem a se zvláštními právními předpisy.¹⁵⁾

(2) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která vyrábí výrobky, je povinna tyto výrobky vyrábět tak, aby omezila vznik nevyužitelných odpadů z těchto výrobků, zejména pak nebezpečných odpadů.

(3) Právnícká osoba a fyzická osoba oprávněná k podnikání, která uvádí na trh výrobky, je povinna uvádět v průvodní dokumentaci výrobku, na obalu, v návodu na použití nebo jinou vhodnou formou informace o způsobu využití nebo odstranění nespotřebovaných částí výrobků.

§ 10a

(1) Pro účely této části zákona se rozumí

- a) komunitním kompostováním - systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost,
- b) zeleným kompostem - substrát vzniklý kompostováním rostlinných zbytků,
- c) veřejnou zelení - parky, lesoparky, sportoviště, dětská hřiště a veřejně přístupné travnaté plochy v intravilánu obce.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti, jako opatření pro předcházení vzniku odpadů, stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém komunitního kompostování a způsob využití zeleného kompostu k údržbě a obnově veřejné zeleně na území obce.

(3) Úprava a kompostování zelených zbytků musí být provozovány tak, aby nedošlo k narušení složek životního

prostředí nad míru stanovenou zvláštními právními předpisy. Kompostovací proces musí být řízen tak, aby byl zajištěn aerobní mikrobiální rozklad organické hmoty bez vzniku zápachu a emisí metanu.

(4) Jiné využití zeleného kompostu, než je uvedeno v odstavci 2, je možné pouze za splnění podmínek stanovených zvláštními právními předpisy^{15a}).

§ 11

zrušen

§ 12

Obecné povinnosti

(1) Prvotní původce odpadů je povinen nakládat s odpady a zbavovat se jich pouze způsobem stanoveným tímto zákonem a ostatními právními předpisy vydanými na ochranu životního prostředí. Nakládání s nebezpečnými odpady se řídí též zvláštními právními předpisy¹⁶) platnými pro výrobky, látky a přípravky se stejnými nebezpečnými vlastnostmi, pokud není v tomto zákoně nebo prováděcích právních předpisech k němu stanoveno jinak.

(2) Pokud dále není stanoveno jinak, lze s odpady podle tohoto zákona nakládat pouze v zařízeních, která jsou k nakládání s odpady podle tohoto zákona určena. Při tomto nakládání s odpady nesmí být ohroženo lidské zdraví ani ohrožováno nebo poškozováno životní prostředí a nesmějí být překročeny limity znečišťování stanovené zvláštními právními předpisy.¹⁷)

(3) K převzetí odpadu do svého vlastnictví je oprávněna pouze právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která je provozovatelem zařízení k využití nebo k odstranění nebo ke sběru nebo k výkupu určeného druhu odpadu, nebo osoba, která je provozovatelem zařízení podle § 14 odst. 2, nebo provozovatelem zařízení podle § 33b odst. 1 písm. b) nebo za podmínek stanovených v § 17 též obec. To neplatí pro předávání nezbytného množství vzorků odpadů k rozborům, zkouškám, analýzám pro účely stanovení skutečných vlastností a splnění požadavků pro převzetí odpadů do zařízení, pro účely vědy a výzkumu nebo jiné účely, které nejsou nakládáním s odpady podle § 4 odst. 1 písm. e).

(4) Prvotní původce odpadů je povinen zjistit, zda osoba, které předává odpady, je k jejich převzetí podle tohoto zákona oprávněna. V případě, že se tato osoba oprávněním neprokáže, nesmí jí být odpad předán.

(5) Ředění nebo míšení odpadů za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku je zakázáno.

(6) Míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály je zakázáno. Přípustné je pouze ve výjimečných případech, a to se souhlasem krajského úřadu příslušného podle místa nakládání s odpady. Krajský úřad tento souhlas udělí pouze tehdy, pokud míšením nebezpečných odpadů nedojde k ohrožení zdraví lidí nebo životního prostředí, je v souladu s nejlepšími dostupnými technikami^{17a}) a je prováděno zařízením k využívání nebo odstraňování odpadů provozovaným na základě souhlasu podle § 14 odst. 1 nebo zařízením podle § 14 odst. 2. Pokud již došlo ke smíšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady, látkami nebo materiály, musí být provedeno jejich rozřídění, je-li to technicky a ekonomicky proveditelné a je-li to nezbytné pro zajištění ochrany životního prostředí a zdraví lidí. Tato povinnost se nevztahuje na míšení nebezpečných odpadů, pro které je vydán souhlas krajského úřadu.

(7) Na jednotky požární ochrany a další právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které jsou zvláštními právními předpisy¹⁸) určeny k řešení havárií a zdolávání požárů, se při této činnosti nevztahují povinnosti původců odpadů a oprávněných osob.

§ 13

Balení a označování nebezpečných odpadů

(1) Balení nebezpečných odpadů se řídí přiměřeně zvláštními právními předpisy.¹⁹)

(2) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečnými odpady, jsou povinni zajistit, aby nebezpečné odpady byly označeny následujícím způsobem:

a) odpady s nebezpečnou vlastností uvedenou v příloze č. 2 k tomuto zákonu pod označením kódem H1, H2, H3, H6, H8, H9 a H14 grafickým symbolem podle zvláštního právního předpisu,¹⁹)

b) nebezpečné odpady jiné než uvedené pod písmenem a) nápisem "nebezpečný odpad".

(3) Původce a oprávněná osoba, která nakládá s nebezpečným odpadem, jsou povinni zpracovat identifikační list nebezpečného odpadu a místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem vybavit.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsah identifikačního listu nebezpečného odpadu.

§ 14

Souhlas k provozování zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů

(1) Zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů lze provozovat pouze na základě rozhodnutí krajského úřadu, kterým je udělen souhlas k provozování tohoto zařízení a s jeho provozním řádem (dále jen "souhlas k provozování zařízení"). Jednotlivé fáze provozu skládky mohou být provozovány pouze na základě souhlasu s provozním řádem příslušné fáze provozu skládky. V řízení předcházejícím vydání tohoto rozhodnutí musí krajský úřad posoudit všechna zařízení, která s těmito činnostmi souvisejí. Souhlas k provozování skládek nebezpečných odpadů se uděluje na dobu určitou,

nejvýše na 4 roky. Dobu platnosti souhlasu krajský úřad prodlouží na základě žádosti provozovatele skládky nebezpečných odpadů vždy nejvýše na další 4 roky, pokud jsou splněny podmínky a plněny povinnosti při provozování skládky stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem.

(2) V zařízeních, která nejsou podle tohoto zákona určena k nakládání s odpady, je možné využívat pouze odpady, které splňují požadavky stanovené pro vstupní suroviny, a při nakládání s těmito odpady nesmějí být porušeny zvláštní právní předpisy, v souladu s nimiž je zařízení provozováno, a právní předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí.²⁰⁾ K provozování takovýchto zařízení není požadován souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(3) Před zahájením činností spojených s odstraňováním odpadů na skládce provede krajský úřad místní šetření, aby ověřil, že skládka splňuje podmínky stanovené v jím vydaném souhlasu.

(4) Pokud další provozovatel zařízení požádá krajský úřad o nový souhlas k provozování zařízení nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne převodu nebo přechodu užívacího práva k zařízení, dosavadní souhlas k provozování zařízení platí i pro dalšího provozovatele, dokud o žádosti dalšího provozovatele nebude pravomocně rozhodnuto.

(5) Kolaudační souhlas, vydaný podle zvláštního právního předpisu,²¹⁾ pro stavby určené k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů nelze vydat bez rozhodnutí, kterým byl udělen souhlas k provozování zařízení podle odstavce 1.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou

- a) náležitosti žádosti o souhlas k provozování zařízení,
- b) obsah provozního řádu zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů,
- c) technické požadavky na tato zařízení,
- d) obsah plánu úprav skládky,
- e) podrobnosti ke vzorkování odpadů pro zjišťování jejich vlastností při nakládání s nimi.

(7) Účastníkem řízení o vydání souhlasu k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů a s jeho provozním řádem je obec, na jejímž území má být zařízení provozováno.

§ 15

Odpadový hospodář

(1) Původce a oprávněná osoba, kteří nakládali v posledních 2 letech s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok, a provozovatel první a druhé fáze provozu skládky jsou povinni zajišťovat odborné nakládání s odpady prostřednictvím odborně způsobilé osoby (dále jen "odpadový hospodář").

(2) Splňuje-li podmínky uvedené v odstavci 1 i jednotlivá samostatná provozovna, je původce nebo oprávněná osoba povinna určit odpadového hospodáře i pro tuto samostatnou provozovnu.

(3) Odpadový hospodář odpovídá původci nebo oprávněné osobě, která jej svým odpadovým hospodářem určila, za zajištění odborného nakládání s odpady. Odpadový hospodář zastupuje původce nebo oprávněnou osobu při jednání s orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství, zejména při výkonu jejich kontrolní činnosti.

(4) Funkci odpadového hospodáře lze vykonávat pro nejvíce pět původců a oprávněných osob nebo pět samostatných provozoven.

(5) Povinnost určit odpadového hospodáře se nevztahuje na dopravce, i když splňují podmínky uvedené v odstavci 1.

(6) Odpadovým hospodářem může být určena pouze fyzická osoba, která má dokončené vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech, nebo střední vzdělání ukončené maturitou a nejméně 5 let praxe v oboru odpadového hospodářství v posledních 10 letech.

(7) Pokud původce nebo oprávněná osoba splňují podmínky uvedené v odstavci 1, je ustanovení odpadového hospodáře v souladu s tímto zákonem předpokladem pro udělení souhlasů podle § 14 a § 16 odst. 3.

(8) Pokud dojde k ukončení činnosti odpadového hospodáře u původce nebo oprávněné osoby a podmínky uvedené v odstavci 1 nadále trvají, je původce nebo oprávněná osoba povinna ustanovit nového odpadového hospodáře a jeho ustanovení oznámit správnímu úřadu, který jí vydal souhlas k provozování zařízení nebo souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady, a to nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře. Zároveň je původce nebo oprávněná osoba povinna tomuto správnímu úřadu předložit doklady, z nichž vyplývá splnění požadavků uvedených v odstavci 6.

(9) Ustanovení odstavce 8 se vztahuje i na případ, kdy nově dojde k naplnění podmínek podle odstavce 1 u původce nebo oprávněné osoby.

HLAVA II

POVINNOSTI PRO JEDNOTLIVÉ FÁZE NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Díl 1

Původci odpadů

§ 16

Povinnosti původců odpadů

- (1) Původce odpadů je povinen
- a) odpady zařazovat podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,
 - b) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,
 - c) odpady, které sám nemůže využít nebo odstranit v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, převést do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3, a to buď přímo, nebo prostřednictvím k tomu zřízené právnické osoby,²²⁾
 - d) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
 - e) shromažďovat odpady utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
 - f) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - g) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
 - h) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
 - i) zpracovat plán odpadového hospodářství v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a zajišťovat jeho plnění,
 - j) vykonávat kontrolu vlivů nakládání s odpady na zdraví lidí a životní prostředí v souladu se zvláštními právními předpisy a plánem odpadového hospodářství,
 - k) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
 - l) platit poplatky za ukládání odpadů na skládky způsobem a v rozsahu stanoveném v tomto zákoně.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělení shromažďování nutné, může od něj původce upustit se souhlasem místně příslušného orgánu státní správy s navazujícími změnami v kompetencích.

(3) S nebezpečnými odpady může původce nakládat pouze na základě souhlasu věcně a místně příslušného orgánu státní správy, s navazujícími změnami v kompetencích, pokud na tuto činnost již nemá souhlas k provozování zařízení podle § 14. Převážka nebezpečných odpadů nepodléhá souhlasu.

(4) Původce odpadů je odpovědný za nakládání s odpady do doby jejich využití nebo odstranění, pokud toto zajišťuje sám jako oprávněná osoba, nebo do doby jejich převedení do vlastnictví osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3. Za dopravu odpadů odpovídá dopravce.²³⁾ Na každou oprávněnou osobu, která převezme do svého vlastnictví odpady od původce, přecházejí povinnosti původce podle odstavce 1, s výjimkou písmen i) a j).

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti žádosti o souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady.

§ 17

Povinnosti a oprávnění obce a fyzických osob při nakládání s komunálním odpadem

(1) Na obce se vztahují povinnosti původců podle § 16, pokud dále zákon nestanoví jinak.

(2) Obec může ve své samostatné působnosti stanovit obecně závaznou vyhláškou obce systém shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na jejím katastrálním území včetně jejich biologicky rozložitelné složky a systému nakládání se stavebním odpadem.

(3) Obec je povinna v souladu se zvláštními právními předpisy²⁴⁾ určit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat komunální odpad, který produkuje, a zajistit místa, kam mohou fyzické osoby odkládat nebezpečné složky komunálního odpadu (např. zbytky barev a spotřební chemie, zářivky, rozpouštědla). Povinnost zajištění míst k odkládání nebezpečných složek komunálního odpadu obec splní určením místa k soustřeďování nebezpečných složek komunálního odpadu ve stanovených termínech, minimálně však dvakrát ročně, a dále zajištěním odvozu oprávněnou osobou. Obec může tento systém v případě potřeby doplnit pravidelným mobilním svozem oprávněnou osobou.

(4) Fyzické osoby jsou povinny odkládat komunální odpad na místech k tomu určených a ode dne, kdy tak obec stanoví obecně závaznou vyhláškou, komunální odpad odděleně shromažďovat, třídít a předávat k využití a odstraňování podle systému stanoveného obcí, pokud odpad samy nevyužijí v souladu s tímto zákonem a zvláštními právními předpisy.²⁵⁾

(5) Obec může vybírat úhradu za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů od fyzických osob na základě smlouvy. Smlouva musí být uzavřena písemně a musí obsahovat výši úhrady. Vybírá-li obec tuto úhradu, nemůže stanovit poplatek za komunální odpad podle § 17a ani místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona.25a)

(6) Původci, kteří produkují odpad zařazený podle Katalogu odpadů jako odpad podobný komunálnímu z činnosti právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání, mohou na základě smlouvy s obcí využít systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem. Smlouva musí být písemná a musí obsahovat vždy výši sjednané ceny za tuto službu.

§ 17a

Poplatek za komunální odpad

(1) Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit (§ 17 odst. 2) a vybírat poplatek za komunální odpad (dále jen "poplatek") vznikající na jejím území. Poplatek nelze stanovit současně s místním poplatkem za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů podle zvláštního zákona.25a)

(2) Poplatníkem je každá fyzická osoba, při jejíž činnosti vzniká komunální odpad. Plátcem poplatku je vlastník nemovitosti, kde vzniká komunální odpad. Jde-li o budovu, ve které vzniklo společenství vlastníků jednotek podle zvláštního zákona, je plátcem toto společenství. Plátce poplatek rozúčtuje na jednotlivé poplatníky.

(3) Správu poplatku vykonává obec, která ho ve svém územním obvodu zavedla.

(4) Neuhradí-li poplatník plátci poplatek včas nebo ve správné výši, oznámí plátce tuto skutečnost obci, která na základě toho vyměří poplatek platebním výměrem.

(5) Maximální výše poplatku se stanoví podle předpokládaných oprávněných nákladů obce vyplývajících z režimu nakládání s komunálním odpadem rozvržených na jednotlivé poplatníky podle počtu a objemu nádob určených k odkládání odpadů připadajících na jednotlivé nemovitosti nebo podle počtu uživatelů bytů a s ohledem na úroveň třídění tohoto odpadu. V poplatku mohou být promítnuty i náklady spojené s pronájmem nádob určených k odkládání odpadu. Poplatek je příjmem obce.

(6) Při správě poplatku za komunální odpad se postupuje podle daňového řádu.

Díl 2

Sběr a výkup odpadů

§ 18

Povinnosti při sběru a výkupu odpadů

(1) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů je povinen

- a) zařazovat odpady podle druhů a kategorií podle § 5 a 6,
- b) zajistit přednostní využití odpadů v souladu s § 11,
- c) ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
- d) sebrané nebo vykoupené odpady převádět do vlastnictví pouze osobě oprávněné k jejich převzetí podle § 12 odst. 3,
- e) provozovat zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
- f) zveřejňovat druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů a podmínky jejich sběru nebo výkupu a odebírat nebo vykupovat zveřejněné druhy sbíraných nebo vykupovaných odpadů za stanovených podmínek,
- g) ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
- h) sbírané nebo vykupované odpady soustřeďovat utříděné podle jednotlivých druhů a kategorií,
- i) zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
- j) vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidencí vymezených v § 26. Tuto evidenci archívat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
- k) umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení a na vyžádání předložit dokumentaci, poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady.

(2) Pokud vzhledem k následnému způsobu využití nebo odstranění odpadů není třídění nebo oddělené soustřeďování odpadů nutné, může od něj provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů se souhlasem příslušného krajského úřadu upustit.

(3) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů provádějící sběr nebo výkup odpadů stanovených prováděcím právním předpisem podle odstavce 11 je povinen při odběru nebo výkupu těchto odpadů identifikovat osoby, od kterých má v úmyslu odpady odebrat nebo vykoupit, identifikovat odebírané nebo vykupované odpady, vést podle odstavců 4 až 8 evidenci o těchto skutečnostech, a to včetně data a hodiny odebrání nebo vykoupení odpadů. K plnění této povinnosti je provozovatel oprávněn vyžadovat k nahlédnutí průkazy totožnosti těchto osob; při nakládání s osobními údaji fyzických osob postupuje provozovatel podle zvláštního zákona²⁶).

(4) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí vykupovat odpady stanovené prováděcím právním předpisem podle odstavce 11, s výjimkou autovraků, od fyzických osob.

(5) Provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí za vykoupený nebo odebraný odpad stanovený prováděcím právním předpisem podle odstavce 11 poskytovat úplatu v hotovosti.

(6) Identifikací osob podle odstavce 3 se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění obchodní firmy nebo názvu právnické osoby, jejího sídla, identifikačního čísla osoby nebo obdobného čísla přidělovaného v zahraničí a identifikace fyzické osoby jednající jménem této právnické osoby při odběru nebo výkupu odpadů.

(7) Identifikací odebíraných nebo vykupovaných odpadů podle odstavce 3 se pro účely tohoto zákona rozumí zjištění názvu druhu a množství odebraného nebo vykoupeného odpadu podle Katalogu odpadů. Pokud dochází ke sběru nebo výkupu odpadu, který má povahu strojního zařízení nebo obecně prospěšného zařízení^{26a}), uměleckého díla či pietních a bohoslužebných předmětů nebo jejich částí, je provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů povinen uvést u jednotlivých odebraných nebo vykoupených předmětů jejich stručný popis, umožňující dodatečnou identifikaci, a doplnit jej uvedením písmen, číslic, popřípadě dalších symbolů, na těchto předmětech se nacházejících.

(8) Identifikační údaje podle odstavců 3, 6 a 7 je provozovatel povinen evidovat a uchovávat po dobu 5 let od odebrání nebo vykoupení odpadů.

(9) Bez ověření údajů podle odstavců 6 a 7 provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů nesmí odpad odebrat nebo vykoupit.

(10) Odebraná nebo vykoupená strojní zařízení, obecně prospěšná zařízení^{26a}), umělecká díla či pietní a bohoslužebné předměty nebo jejich části nesmí provozovatel zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů po dobu 48 hodin od jejich odebrání nebo vykoupení rozebírat, jinak pozměňovat nebo postupovat dalším osobám.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou seznam odpadů, u nichž je oprávněná osoba povinna při jejich odběru nebo výkupu vést evidenci osob, od kterých odpad odebrala nebo vykoupla.

Díl 3

Využívání odpadů

§ 19

Povinnosti při využívání odpadů

- (1) Provozovatel zařízení k využívání odpadů je povinen
- ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
 - zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž využívání je oprávněn,
 - provozovat zařízení k využívání odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
 - zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
 - umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
 - ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
 - oznámít bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

(2) Na provozovatele zařízení podle § 14 odst. 2 se vztahují povinnosti uvedené v odstavci 1 písm. e) a f).

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky a podmínky pro využívání odpadů na povrchu terénu (například k terénním úpravám, rekultivacím).

Díl 4

Odstraňování odpadů

§ 20

Společná ustanovení

- Provozovatel zařízení k odstraňování odpadů je povinen
- ustanovit odpadového hospodáře za podmínek stanovených tímto zákonem podle § 15,
 - zveřejňovat seznam odpadů, k jejichž odstraňování je oprávněn,
 - provozovat zařízení k odstraňování odpadů v souladu s jeho schváleným provozním řádem,
 - zabezpečit odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,
 - vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s nimi, ohlašovat odpady a zasílat příslušnému správnímu úřadu další údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem včetně evidencí a ohlašování PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci vymezených v § 26. Tuto evidenci archivovat po dobu stanovenou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem,
 - odstranit odpady v mimořádných případech na základě rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné; náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba za odpad odpovědná,
 - umožnit kontrolním orgánům přístup do objektů, prostorů a zařízení, na vyžádání předložit dokumentaci a poskytnout pravdivé a úplné informace související s nakládáním s odpady,
 - ověřovat nebezpečné vlastnosti odpadů podle § 6 odst. 4 a nakládat s nimi podle jejich skutečných vlastností,
 - oznámít bez zbytečného odkladu příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nepříznivé vlivy nakládání s odpady na zdraví lidí nebo životní prostředí, které jsou v rozporu s vlivy očekávanými nebo popsány v provozním řádu zařízení, nebo vlivy, které překračují stanovené limitní hodnoty.

§ 21

Zvláštní ustanovení pro skládkování odpadů

- (1) Provozovatel skládky odpadů je dále povinen
- před zahájením provozu skládky prokázat, že nemá dluhy vůči místně příslušnému finančnímu úřadu a vůči místně příslušnému celnímu úřadu a že zřídil zvláštní účet podle § 50 při provozování skládky vytvářet a vést finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcími právními předpisy,
 - finančně zajistit první fázi provozu skládky nebo její části podle § 48a,
 - zabezpečit po ukončení provozu skládky její asanaci, rekultivaci a následnou péči a zamezit negativnímu vlivu skládky na životní prostředí; tyto činnosti zajišťovat z vlastních prostředků a prostředků finanční rezervy po dobu nejméně 30 let,
 - vybírat poplatky za uložení odpadů na skládku, odvádět je příjemci poplatku a informovat příjemce poplatku o dlužných poplatcích,
 - archivovat evidenci uložených odpadů po celou dobu provozu skládky a následné péče o skládku podle písmene b),
 - j zajistit, aby odpadový hospodář každoročně prokazatelně proškolil všechny zaměstnance provozovatele skládky o řádném provozu zařízení a o bezpečném nakládání s odpady tak, aby nedošlo k ohrožení životního prostředí.
- (2) Umístění a technické provedení skládky odpadů musí zajistit ochranu životního prostředí po celou dobu provozu skládky i po jeho ukončení a podmínky pro rekultivaci skládky a následné využití skládkového prostoru v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací.²⁷⁾
- (3) Odpady lze ukládat pouze na skládky, které svým technickým provedením splňují požadavky pro ukládání těchto odpadů. Rozhodujícím hlediskem pro ukládání odpadů na skládky je jejich složení, mísitelnost, nebezpečné vlastnosti a obsah škodlivých látek ve vodném výluhu.
- (4) Na skládky je zakázáno ukládat odpady stanovené prováděcím právním předpisem, odpady, které mohou mít při jejich smíšení negativní vliv na životní prostředí, a neupravené odpady, s výjimkou odpadů stanovených prováděcím právním předpisem, a odpadů, u nichž ani úpravou nelze dosáhnout snížení jejich objemu nebo snížení nebo odstranění jejich nebezpečných vlastností.
- (5) Ministerstvo stanoví vyhláškou
- seznam odpadů, které je zakázáno ukládat na skládku, případně které lze ukládat na skládku pouze za určitých podmínek,
 - technické požadavky na skládky a podmínky jejich provozu,
 - způsob hodnocení odpadů podle vyluhovatelnosti a mísitelnosti.

Zvláštní ustanovení pro spalování odpadů

§ 22

(1) Odpady lze spalovat, jen jsou-li splněny podmínky stanovené právními předpisy o ochraně ovzduší²⁸⁾ a o hospodaření energií.²⁹⁾

(2) Technické požadavky pro nakládání s odpady vzniklými při spalování nebezpečného odpadu ve spalovnách stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 23

(1) Spalování odpadu ve spalovně komunálních odpadů, která dosahuje vysokého stupně energetické účinnosti, se považuje za využívání odpadů způsobem uvedeným pod kódem R1 v příloze č. 3 k tomuto zákonu. Výše požadované energetické účinnosti a vzorec pro její výpočet je uveden v příloze č. 12 k tomuto zákonu.

(2) Spalovny odpadů, u nichž nejsou splněny podmínky spalování uvedené v odstavci 1, jsou zařízeními k odstraňování odpadů.

Díl 5

Přeprava odpadů

§ 24

Povinnosti při přepravě odpadů

(1) Právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání zúčastněné na přepravě odpadů jsou povinny

- a) zabezpečit přepravu odpadů v souladu s požadavky stanovenými ve zvláštních právních předpisech³⁰⁾,
- b) na vyžádání kontrolních orgánů předložit doklady související s přepravou odpadů a poskytnout o ní úplné a pravdivé informace,
- c) uchovávat doklady související s přepravou odpadů po dobu 3 let ode dne zahájení přepravy,
- d) označit přepravní prostředek přepravující odpad způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,
- e) při přepravě nebezpečných odpadů vést evidenci a ohlašovat přepravované nebezpečné odpady v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Dopravce je povinen informovat řidiče vozidla o skutečnosti, že bude ve vnitrozemí nebo přes hranice přepravovat odpady, vybavit řidiče doklady podle druhu přepravovaného odpadu a účelu přepravy a zajistit, aby těmito doklady byly přepravované odpady vybaveny po celou dobu přepravy.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob označení přepravního prostředku přepravujícího odpad.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI PŘI NAKLÁDÁNÍ S VYBRANÝMI VÝROBKY, VYBRANÝMI ODPADY A VYBRANÝMI ZAŘÍZENÍMI

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 25

(1) Pro účely tohoto zákona se vybranými výrobky, vybranými odpady a vybranými zařízeními rozumí

- a) odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB,
- b) odpadní oleje,
- c) baterie a akumulátory,
- d) kaly z čištění odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady,
- e) odpady z výroby oxidu titaničitého,
- f) odpady azbestu,
- g) autovraky,

h) elektrická a elektronická zařízení.

(2) Na původce vybraných odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s vybranými odpady, se vztahují povinnosti původců a oprávněných osob, pokud dále není stanoveno jinak.

(3) Právníké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání, které nakládají s vybranými výrobky nebo odpady nebo provozují vybraná zařízení, jsou povinny poskytovat správním úřadům vykonávajícím působnost na úseku odpadového hospodářství podle části jedenácté na jejich žádost veškeré a pravdivé informace týkající se nakládání s vybranými výrobky, vybranými odpady a informace týkající se provozu vybraných zařízení.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ PRO VYBRANÉ VÝROBKY, VYBRANÉ ODPADY A VYBRANÁ ZAŘÍZENÍ

Díl 1

Odpady perzistentních organických znečišťujících látek a PCB

§ 26

Pro účely této části zákona se rozumí

a) PCB - polychlorované bifenylly, polychlorované terfenylly, monometyltetrachlordifenylmetan, monometyldichlordifenylmetan, monometyldibromdifenylmetan, veškeré směsi obsahující jednu nebo více z uvedených látek v celkové koncentraci těchto látek vyšší než 50 mg/kg,

b) zařízením obsahujícím PCB - každé zařízení, které obsahuje nebo obsahovalo PCB a nebylo dekontaminováno,

c) zařízením obsahujícím PCB a podléhajícím evidenci - zařízení obsahující PCB [písm. b)] s celkovým objemem náplně PCB více než 5 litrů,

d) lehce kontaminované zařízení - zařízení podle písmene c), které obsahuje, nebo u něhož lze na základě dostupných údajů důvodně předpokládat, že provozní kapaliny obsahují 50 - 500 mg/kg PCB.“

e) zařízeními, která mohou obsahovat PCB a podléhajícími evidenci - olejové transformátory, kondenzátory s kapalným dielektrikem, rezistory, indukční cívky a další elektrotechnická zařízení plněná elektroizolační kapalinou, hydraulická důlní zařízení, vakuová čerpadla, průmyslová zařízení s ohřevem teplosnosnou kapalinou (duplikátory, obalovny silniční drti a podobně) nebo části těchto zařízení obsahující více než 5 litrů kapaliny,

f) zařízením bez PCB - zařízení dle písmene b), které bylo úspěšně dekontaminováno a zařízení dle písmene d), u něhož byla prokázána nepřítomnost PCB dle § 27 odst. 10 písm. c),

g) dekontaminací - veškeré postupy, které umožní, aby zařízení, objekty a materiály obsahující PCB mohly být po prokázání nepřítomnosti PCB způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem znovu používány, recyklovány nebo odstraněny. Dekontaminací může být i náhrada PCB jinými vhodnými látkami neobsahujícími PCB,

h) odstraňováním PCB - způsoby odstraňování odpadů uvedené pod kódy D8, D9, D10, D12 a D15 přílohy č. 4 k tomuto zákonu.

§ 27

Povinnosti při nakládání s PCB, odpady PCB a zařízeními obsahujícími PCB

(1) Vlastníci PCB a odpadů PCB jsou povinni je odstranit a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci jsou povinni tato zařízení dekontaminovat nebo odstranit v souladu s tímto zákonem v nejkratší možné době, nejpozději však do konce roku 2010, pokud neprokáží, že zařízení neobsahuje PCB. Transformátory, jejichž provozní kapalina obsahuje 50 - 500 mg/kg PCB a lehce kontaminovaná zařízení podle § 26 písm. d) mohou jejich vlastníci, popřípadě provozovatelé dekontaminovat nebo odstranit až na konci jejich životnosti.

(2) Získávání PCB z jiných látek za účelem jejich opětovného použití je zakázáno.

(3) Odstraňování PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB je možné pouze v zařízeních k tomu určených.

(4) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci, s výjimkou lehce kontaminovaných zařízení, jsou povinni označovat tato zařízení, včetně objektů, kde jsou tato zařízení umístěna, způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Provozovatelé dekontaminovaných zařízení jsou povinni označovat tato zařízení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem. Zařízení lehce kontaminovaná a vstup do objektů, v nichž jsou umístěna, lze označovat pouze uvedením údaje „kontaminované PCB < 500 mg/kg“.

(5) Provozovatelé zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci nesmějí tato zařízení doplňovat PCB. Do doby vyřazení z provozu mohou tato zařízení pouze udržívat tak, aby PCB, které jsou v nich obsaženy, vyhovovaly technickým normám, aby zařízení byla v dobrém provozním stavu a aby nedocházelo k úniku jejich náplně.

(6) Zařízení obsahující PCB, které nepodléhá evidenci a které je součástí jiného zařízení, které je vyřazováno z

provozu, musí být z něj, pokud je to proveditelné, vyjmuto a odstraněno v souladu se zákonem a prováděcím právním předpisem.

(7) Pokud vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení, která mohou obsahovat PCB [§ 26 písm. e)], do 31. prosince 2009 způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem ministerstvu neprokáží, že jejich zařízení neobsahuje PCB, považují se tato zařízení za zařízení obsahující PCB. Tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení.

(8) Vlastníci PCB, odpadů PCB a vlastníci, popřípadě provozovatelé zařízení obsahujících PCB jsou povinni do 31. března 2009 vypracovat a zaslat ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB nebo plán dekontaminace odpadů PCB nebo zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010. Tyto plány musí být splněny nejpozději do 31. prosince 2010; tato povinnost se nevztahuje na vlastníky nebo provozovatele lehce kontaminovaných zařízení. Odůvodněný předpoklad nižšího obsahu PCB u lehce kontaminovaných zařízení prokazuje vlastník nebo provozovatel zařízení, na vyžádání kontrolního orgánu, na základě výsledků analýz vzorků dosud odebraných poměrem 1 : 500, jedné analýzy s výsledkem 50 - 500 mg/kg PCB k pětistům analýzám s výsledkem nižším než 50 mg/kg PCB.

(9) Fyzické osoby oprávněné k podnikání a právnické osoby, které jsou vlastníky, popřípadě provozovateli zařízení obsahujících PCB, která nepodléhají evidenci, jsou povinny vypracovat seznamy těchto zařízení, stanovit časové lhůty pro vyřazení těchto zařízení z užívání a pro jejich odstranění, předat vyhotovené seznamy do 31. prosince 2008 ministerstvu a postupovat podle nich.

(10) Ministerstvo v dohodě s Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

- a) podmínky pro dekontaminaci, technické požadavky na nakládání s PCB a technické požadavky na zařízení obsahující PCB včetně opatření na ochranu zdraví lidí a životního prostředí,
- b) rozhodčí metody pro stanovení celkové koncentrace PCB v látkách, které je obsahují,
- c) podrobnosti způsobu prokazování nepřítomnosti PCB,
- d) způsob označování zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci a způsob označování dekontaminovaných zařízení,
- e) náležitosti seznamů zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, a podrobnosti o sběru a odstranění těchto zařízení.

§ 27a

(1) Odpadem perzistentních organických znečišťujících látek se rozumí odpad obsahující alespoň jednu z látek uvedených v příloze č. 8 k tomuto zákonu.

(2) Nakládání s odpady perzistentních organických znečišťujících látek upravuje přímo použitelný předpis Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách(30a).

(3) Ministerstvo je příslušným orgánem podle čl. 15 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách(30a) a krajský úřad je příslušným správním úřadem pro řízení o udělení souhlasu nebo výjimky podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách(30a).

Díl 2

Odpadní oleje

§ 28

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) odpadními oleji - jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje,
- b) přepracováním odpadních olejů - činnosti zaměřené k tomu, aby umožnily využívání odpadních olejů, tj. jejich regeneraci nebo spalování,
- c) regenerací odpadních olejů - jakýkoliv proces, kterým je možno vyrobit základové oleje rafinací odpadních olejů, zejména odstraněním kontaminujících složek, oxidačních produktů a aditiv obsažených v takových olejích,
- d) spalováním odpadních olejů - pouze jejich energetické využití jako paliva podle zvláštního právního předpisu.

§ 29

Povinnosti při nakládání s odpadními oleji

(1) Původce odpadních olejů a oprávněná osoba, která nakládá s odpadními oleji, jsou povinny

- a) zajistit přednostně regeneraci odpadních olejů,
- b) zajistit spalování odpadních olejů v souladu s požadavky § 22 a 23, pokud regenerace není možná,

c) zajistit skladování nebo odstranění odpadních olejů v souladu s požadavky tohoto zákona a dalších právních předpisů, pokud regenerace ani spalování není možné z technických důvodů,

d) zajistit, aby během nakládání s odpadními oleji nebyly tyto oleje vzájemně míchány nebo smíchány s látkami obsahujícími PCB ani s jinými nebezpečnými odpady.

(2) Ke splnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) může původce nebo oprávněná osoba využít systému zpětného odběru podle části páté.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou technické požadavky na nakládání s odpadními oleji.

Díl 3

Baterie a akumulátory

§ 30

(1) Ustanovení tohoto dílu zákona v souladu s právem Evropských společenství^{30b)} stanoví povinnosti výrobcům, distributorům, posledním prodejcům a provozovatelům systémů baterií nebo akumulátorů a zpracovatelům baterií nebo akumulátorů, které se staly odpadem, a stanoví požadavky pro uvádění baterií a akumulátorů na trh a požadavky pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování, využití a odstraňování odpadních baterií a akumulátorů.

(2) Ustanovení tohoto dílu zákona se vztahují na všechny druhy baterií a akumulátorů, s výjimkou baterií a akumulátorů používaných

a) v zařízeních, která souvisejí s ochranou podstatných bezpečnostních zájmů členských států, ve zbraních, střelivu a vojenském materiálu, kromě výrobků, které nejsou určeny výlučně k vojenským účelům, nebo

b) v zařízeních určených pro vyslání do vesmíru.

§ 31

nadpis vypuštěn

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

a) baterií nebo akumulátorem - zdroje elektrické energie generované přímou přeměnou chemické energie, které se skládají z jednoho nebo více primárních článků neschopných opětovného nabití nebo z jednoho nebo více sekundárních článků schopných opětovného nabití; baterie nebo akumulátory se dále dělí do skupin přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů a automobilových baterií nebo akumulátorů,

b) přenosnou baterií nebo akumulátorem - baterie, knoflíkový článek, napájecí sada nebo akumulátor, které jsou hermeticky uzavřeny a mohou být ručně přenášeny, pokud nejsou zároveň průmyslovou baterií nebo akumulátorem nebo automobilovou baterií nebo akumulátorem,

c) průmyslovou baterií nebo akumulátorem - jakákoliv baterie nebo akumulátor určené výlučně k průmyslovému nebo profesionálnímu použití nebo používané v jakémkoliv druhu elektrických vozidel,

d) automobilovou baterií nebo akumulátorem - baterie nebo akumulátor používané pro startéry, osvětlení nebo zapalovací systémy motorových vozidel a baterie nebo akumulátory používané ke stejným účelům v jiných výrobcích, pokud zároveň nejsou průmyslovou baterií nebo akumulátorem,

e) napájecí sadou - soubor baterií nebo akumulátorů, které jsou propojeny či zabudovány do vnějšího obalu tak, aby tvořily celistvou jednotku, jejíž používání nepředpokládá, že by ji konečný uživatel rozděloval nebo otevíral,

f) knoflíkovým článkem - malá okrouhlá přenosná baterie nebo akumulátor s průměrem větším než výškou, které se používají v zařízeních pro zvláštní účely, jako jsou například pomůcky pro nedoslýchavé, hodinky, malá přenosná zařízení a zálohové zdroje elektrického proudu,

g) odpadní baterií nebo akumulátorem - baterie nebo akumulátor, které se staly odpadem podle § 3,

h) zpracováním - jakákoliv činnost prováděná s odpadními bateriemi nebo akumulátory po jejich převzetí do zařízení pro třídění, přípravu na materiálové využití nebo přípravu na odstranění,

i) výrobcem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které bez ohledu na způsob prodeje uvedou poprvé na trh v České republice v rámci své obchodní činnosti baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,

j) posledním prodejcem - právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které dodávají v rámci své obchodní činnosti konečnému uživateli baterie nebo akumulátory, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených,

k) bezšňůrovým elektrickým nástrojem - ruční zařízení s bateriovým nebo akumulátorovým napájením určené pro řemeslnické, stavební nebo zahradnické činnosti,

l) zpětným odběrem - odebírání použitých přenosných baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů od konečných uživatelů bez nároku na úplatu na místě k tomu výrobcem určeném,

m) místo zpětného odběru - místo určené výrobcem přenosných baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů, ve kterém jsou odebírány použité přenosné nebo automobilové baterie nebo akumulátory,

n) odděleným sběrem - odebírání odpadních baterií nebo akumulátorů, s výjimkou přenosných baterií nebo akumulátorů, od konečných uživatelů za účelem jejich zpracování,

o) úroveň zpětného odběru - procentuální podíl vypočítaný tak, že se celková hmotnost použitých přenosných baterií nebo akumulátorů získaných jejich výrobcem zpětným odběrem v daném kalendářním roce násobí počtem let, během nichž v rámci tříleté periody ukončené daným rokem uváděl přenosné baterie nebo akumulátory na trh, dělí celkovou hmotností přenosných baterií nebo akumulátorů uvedených na trh v České republice jejich výrobcem v daném kalendářním roce a v předchozích dvou kalendářních letech, pokud nebyly vyvezeny mimo území České republiky,

p) konečným uživatelem - právnická nebo fyzická osoba užívající baterii nebo akumulátor před ukončením jejich životnosti, před jejich odevzdáním do místa zpětného odběru nebo odděleného sběru.

Podmínky pro uvádění baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu

§ 31a

(1) Na trh nebo do oběhu je zakázáno uvádět

a) baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou zabudované do elektrozařízení nebo do jiných výrobků, s výjimkou knoflíkových článků s obsahem rtuti nepřesahujícím 2 % hmotnostní, a

b) přenosné baterie nebo akumulátory, které obsahují více než 0,002 % hmotnostních kadmia, včetně baterií a akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo do jiných výrobků.

(2) Zákaz stanovený v odstavci 1 písm. b) se nevztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory, které byly uvedeny na trh v některé členské zemi Evropských společenství před 27. zářím 2008, nebo které jsou určené pro použití v

a) nouzových nebo poplašných systémech, včetně nouzového osvětlení,

b) zdravotnických přístrojích, nebo

c) bezšňůrových elektrických nástrojích.

(3) Výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, které vyžadují zabudování baterií nebo akumulátorů, je povinen tyto výrobky navrhovat tak, aby z nich bylo možné použít nebo odpadní baterie nebo akumulátory snadno a bezpečně vyjmout. K elektrozařízením nebo jiným výrobkům, v nichž jsou zabudovány baterie nebo akumulátory, je výrobce povinen připojit návod, jak lze baterie nebo akumulátory bezpečně vyjmout, včetně informace o typu zabudovaných baterií nebo akumulátorů. Výrobce, distributor a poslední prodejce jsou povinni zajistit, aby byl tento návod předáván společně s výrobkem.

(4) Povinnosti uvedené v odstavci 3 se nevztahují na výrobce elektrozařízení nebo jiných výrobků, pro které je z důvodu bezpečnosti, výkonu, léčebných důvodů nebo z důvodu uchování údajů nezbytné zabezpečit nepřetržitou dodávku elektrického proudu vyžadující stálé spojení mezi elektrozařízením nebo jiným výrobkem a baterií nebo akumulátorem.

(5) Osoba, která uvedla po 26. září 2008 na trh baterie nebo akumulátory, na které se vztahuje zákaz podle odstavce 1 písm. b), musí zajistit stažení těchto baterií a akumulátorů z trhu.

§ 31b

(1) Výrobce je povinen na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v § 31a odst. 1.

(2) Distributor baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do elektrozařízení nebo jiných výrobků, je povinen na požádání předložit kontrolním orgánům technickou dokumentaci prokazující, že byly dodrženy podmínky stanovené v § 31a odst. 1.

(3) Povinnosti podle předchozích odstavců se nevztahují na výrobce a distributory těch přenosných baterií nebo akumulátorů, na které se vztahuje zákaz podle § 31a odst. 1 písm. b), a které byly uvedeny na trh v některé členské zemi Evropských společenství před 27. zářím 2008, pokud tuto skutečnost výrobce nebo distributor kontrolnímu orgánu doloží.

(4) Osoba, která dováží baterie nebo akumulátory, je povinna dodržení podmínek stanovených v § 31a odst. 1 prokázat celnímu úřadu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob prokazování dodržení podmínek celnímu úřadu podle odstavce 3.

§ 31c

Označování baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce je povinen zajistit, aby

- a) baterie, akumulátory a napájecí sady byly označeny grafickým symbolem pro účely odděleného sběru a zpětného odběru,
- b) přenosné baterie nebo akumulátory a automobilové baterie nebo akumulátory byly viditelně, čitelně a nesmazatelně opatřeny údaji o své kapacitě a
- c) baterie, akumulátory a knoflíkové články obsahující více než 0,0005 % hmotnostních rtuti, více než 0,002 % hmotnostních kadmia nebo více než 0,004 % hmotnostních olova, byly označeny chemickým symbolem pro tento kov.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti označování baterií a akumulátorů.

§ 31d

Informační povinnosti o zpětném odběru a odděleném sběru

(1) Výrobce je povinen na vlastní náklady písemně informovat konečného uživatele

- a) o způsobu zajištění zpětného odběru nebo odděleného sběru; za tímto účelem výrobce způsobem dostupným konečnému uživateli zveřejňuje aktuální seznam míst zpětného odběru a odděleného sběru obsahující alespoň název místa a jeho adresu,
- b) o možných negativních účincích látek používaných v bateriích nebo akumulátorech na životní prostředí a lidské zdraví a
- c) o významu grafického symbolu pro oddělený sběr nebo zpětný odběr a o významu označování podle § 31c odst. 1 písm. c).

(2) Osoba, u které výrobce zřídil místo zpětného odběru nebo odděleného sběru, je povinna na náklady výrobce zajistit, aby místo zpětného odběru nebo odděleného sběru bylo pro konečného uživatele viditelně a čitelně označeno nápisem oznamujícím tuto skutečnost.

(3) Poslední prodejce, u kterého výrobce nezřídil místo zpětného odběru a který prodává baterie nebo akumulátory výrobcem uváděné na trh, je povinen viditelně umístit informaci o možnosti odevzdání baterií a akumulátorů ve svých prodejních místech nebo o tom, kde lze baterie nebo akumulátory odevzdat ke zpětnému odběru na území obce, městské části nebo městského obvodu podle místa prodeje. Pokud se na jejich území místo zpětného odběru nenachází, informuje o místě zpětného odběru v nejbližší obci, městské části nebo městském obvodě od svého místa prodeje.

§ 31e

Seznam výrobců baterií a akumulátorů

(1) Seznam výrobců baterií a akumulátorů (dále jen „Seznam výrobců“) je veřejný seznam, který vede ministerstvo. Návrh na zápis do Seznamu výrobců je povinen podat každý výrobce.

(2) Návrh na zápis do Seznamu výrobců se podává ministerstvu do 60 dnů ode dne prvního uvedení baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených, na trh

- a) ve dvou listinných vyhotoveních a současně v elektronické podobě, nebo
- b) v elektronické podobě označené uznávanou elektronickou značkou nebo podepsané uznávaným elektronickým podpisem podle zvláštního právního předpisu^{30c}).

(3) Návrh na zápis do Seznamu výrobců obsahuje

- a) jde-li o fyzickou osobu, jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, místo podnikání, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a kopii podnikatelského oprávnění; je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též kopii výpisu z obchodního rejstříku ne staršího než 3 měsíce,
- b) jde-li o právnickou osobu, obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, je-li v tomto rejstříku zapsána,
- c) skupiny baterií nebo akumulátorů, které výrobce uvádí na trh,
- d) značku baterií nebo akumulátorů zařazených do jednotlivých skupin baterií nebo akumulátorů,
- e) způsob plnění povinností výrobce podle § 31k odst. 1 písm. a) nebo b) a
- f) popis způsobu zajištění zpětného odběru, odděleného sběru, zpracování, materiálového využití odpadních baterií nebo akumulátorů a informování konečného uživatele.

(4) Ministerstvo provede zápis výrobce do Seznamu výrobců do 30 dnů ode dne doručení návrhu, který splňuje všechny náležitosti uvedené v odstavci 3, a nejpozději do 30 dnů od provedení zápisu zveřejní tuto skutečnost na úřední desce ministerstva.

(5) Nesplňuje-li návrh na zápis náležitosti uvedené v odstavci 3, vyzve ministerstvo výrobce, aby ve lhůtě, kterou zároveň určí a která nesmí být kratší než 15 pracovních dnů, návrh upřesnil nebo doplnil, a zároveň jej poučí, jak to má učinit.

(6) Výrobce, který je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců, je povinen oznámit ministerstvu jakékoliv

změny údajů předložených podle odstavce 3 do 30 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinen oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro jeho vedení v Seznamu výrobců.

(7) Ministerstvo na základě oznámení podle odstavce 6 nebo na základě vlastního zjištění provede změnu v zápisu do Seznamu výrobců nebo vyřazení ze Seznamu výrobců.

(8) Ministerstvo zpřístupňuje aktuální Seznam výrobců na portálu veřejné správy v tomto rozsahu

- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení nebo obchodní firmu, jde-li o fyzickou osobu; obchodní firmu nebo název, jde-li o právnickou osobu,
- b) identifikační číslo, bylo-li přiděleno,
- c) značku baterií nebo akumulátorů, které výrobce uvádí na trh,
- d) skupinu baterií nebo akumulátorů, které výrobce uvádí na trh,
- e) způsob plnění povinností výrobce podle § 31k, včetně uvedení právnické osoby oprávněné k provozování kolektivního systému podle § 31l, jejímž prostřednictvím plní své povinnosti,
- f) informaci o splnění povinnosti zaslání roční zprávy a
- g) dosažení úrovně zpětného odběru, pokud se jedná o výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů.

(9) Distributor baterií nebo akumulátorů, včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných do vozidel, do elektrozařízení nebo do jiných výrobků nebo k nim přiložených, nepocházejících od výrobců zapsaných v Seznamu výrobců nebo od výrobců, kteří plní své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému podle § 31k odst. 1 písm. c), má práva a povinnosti výrobce stanovené v tomto dílu zákona.

(10) Pokud výrobce plní všechny své povinnosti prostřednictvím kolektivního systému podle § 31k odst. 1 písm. c), nevztahuje se na něho povinnost uvedená v odstavci 1. Údaje o výrobcích plnících své povinnosti prostřednictvím provozovatele systému podle § 31k odst. 1 písm. c), které ministerstvo získává od osoby oprávněné k provozování kolektivního systému podle § 31l, zpřístupní podle odstavce 8.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor návrhu na zápis do Seznamu výrobců.

§ 31f

Roční zpráva

(1) Výrobce je povinen

- a) zpracovat roční zprávu o způsobu plnění povinností podle tohoto dílu zákona (dále jen „roční zpráva o bateriích a akumulátorech“) za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu do 31. března zaslat ministerstvu v listinné podobě a elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech,
- b) roční zprávu o bateriích a akumulátorech uchovávat nejméně po dobu 5 let,
- c) na požádání kontrolních orgánů doložit pravdivost a úplnost údajů uvedených v roční zprávě o bateriích a akumulátorech.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou obsahové náležitosti a rozsah roční zprávy o bateriích a akumulátorech.

§ 31g

Požadavky na zpětný odběr použitých přenosných baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit

- a) na vlastní náklady zpětný odběr přenosných baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru,
- b) minimální úroveň zpětného odběru přenosných baterií nebo akumulátorů,
- c) před uvedením přenosných baterií nebo akumulátorů na trh poskytnutí záruky prokazující, že nakládání s odpadními přenosnými bateriemi nebo akumulátory bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění přenosných baterií nebo akumulátorů, které byly odevzdány v rámci systému zpětného odběru vytvořeného a provozovaného podle § 31k. Výrobce poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených vyhláškou. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo o výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí výrobce v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva a k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění přenosných baterií nebo akumulátorů. Tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí ani zahrnuty do majetkové podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 31k odst. 1 písm. c), tuto záruku neposkytuje.

(2) Za účelem splnění povinností podle odstavce 1 je výrobce povinen

a) zřídit místa zpětného odběru v každé obci, městském obvodu nebo městské části s počtem více než 1500 obyvatel a ve kterých jsou přenosné baterie nebo akumulátory, které uvádí na trh, prodávány; počet obyvatel se posuzuje na základě bilance počtu obyvatel České republiky zpracované Českým statistickým úřadem k 1. lednu kalendářního roku,

b) uzavřít smlouvu o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí s každou obcí, která o její uzavření projeví zájem a ve které jsou přenosné baterie nebo akumulátory, které uvádí na trh, prodávány, za podmínek obdobných jako s ostatními obcemi,

c) zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru v každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k tomuto zákonu, a kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu, pokud je k tomu tímto posledním prodejcem vyzván, a

d) zřídit na vlastní náklady za podmínek obdobných jako s ostatními posledními prodejci místo zpětného odběru v každém prodejním místě posledního prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů, kde jsou přenosné baterie nebo akumulátory uváděné výrobcem na trh prodávány a kde bylo za předchozí kalendářní rok uvedeno do oběhu nejméně 2000 kusů nebo alespoň 50 kg přenosných baterií nebo akumulátorů, pokud je k tomu tímto posledním prodejcem vyzván.

(3) Poslední prodejce přenosných baterií nebo akumulátorů je povinen odebírat přenosné baterie nebo akumulátory od konečného uživatele přímo v prodejním místě po celou provozní dobu, bez nároku na úplatu za tento odběr, bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru,

a) pokud se jedná o prodejní místo posledního prodejce, jehož ekonomická činnost je uvedena v příloze č. 10 k tomuto zákonu a přenosné baterie nebo akumulátory jsou nabízeny jako stálá součást prodejního sortimentu,

b) pokud umožní konečnému uživateli odevzdání použitých přenosných baterií nebo akumulátorů a není u něho zřízeno místo zpětného odběru, nebo

c) pokud neplní informační povinnost podle § 31d odst. 3.

(4) Pro jinou osobu, u které výrobce zřídil místo zpětného odběru, platí podmínky odebírání přenosných baterií nebo akumulátorů podle odstavce 3 věty první obdobně. Poslední prodejce podle odstavce 3 písm. a) do doby než u něj bude zřízeno místo zpětného odběru a poslední prodejce podle odstavce 3 písm. b) a c) jsou povinni předat odebrané přenosné baterie nebo akumulátory pouze na místo zpětného odběru.

(5) Předat použitou přenosnou baterii nebo akumulátor je povinen konečný uživatel pouze poslednímu prodejci, na místo zpětného odběru, popřípadě na místo k tomu smluvně určené podle odstavce 2 písm. b). Přenosné baterie nebo akumulátory musí být z míst zpětného odběru předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů podle § 31j.

(6) Náklady na zpětný odběr přenosných baterií nebo akumulátorů, jejich zpracování a materiálové využití a informování nesmějí být konečným uživatelům při prodeji nových přenosných baterií nebo akumulátorů uváděny odděleně.

(7) Přenosná baterie nebo akumulátor se stávají odpadem jejich předáním osobě oprávněné ke zpracování nebo k materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

§ 31h

Požadavky na zpětný odběr použitých automobilových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce automobilových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit na vlastní náklady zpětný odběr automobilových baterií nebo akumulátorů od konečného uživatele, a to bez ohledu na výrobní značku, bez ohledu na datum jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru.

(2) Za účelem splnění povinnosti podle odstavce 1 je výrobce povinen zřídit místa zpětného odběru v každé obci, městském obvodu nebo městské části, kde jsou automobilové baterie a akumulátory, které uvádí na trh, prodávány. Ke splnění této povinnosti může výrobce na základě písemné dohody s obcí využít systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

(3) Předat použité automobilové baterie nebo akumulátory smí konečný uživatel pouze na místo zpětného odběru nebo osobě oprávněné k jejich převzetí podle tohoto zákona. Automobilové baterie nebo akumulátory z míst zpětného odběru smí být předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů podle § 31j.

(4) Místo zpětného odběru použitých automobilových baterií nebo akumulátorů musí splňovat technické požadavky, které stanoví ministerstvo vyhláškou.

(5) Zpětně odebraná automobilová baterie nebo akumulátor se stávají odpadem jejich předáním osobě oprávněné ke zpracování nebo materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

§ 31i

Požadavky na oddělený sběr odpadních průmyslových baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů je povinen zajistit na vlastní náklady oddělený sběr průmyslových baterií nebo akumulátorů stejného typu a určení, jaké uvedl na trh, bez ohledu na jejich chemické složení, bez ohledu na datum

jejich uvedení na trh a bez vazby na koupi nové baterie nebo akumulátoru. Tuto povinnost zajistí výrobce průmyslových baterií nebo akumulátorů na vlastní náklady nebo uzavřením dohody s konečnými uživateli o jiném způsobu financování.

(2) Zbavit se průmyslových baterií nebo akumulátorů, které nepodléhají zpětnému odběru, je povinen konečný uživatel jen jejich předáním osobě oprávněné k jejich převzetí podle tohoto zákona. Průmyslové baterie nebo akumulátory z míst odděleného sběru smí být předány pouze osobě oprávněné ke zpracování nebo materiálovému využití odpadních baterií nebo akumulátorů podle § 31j.

§ 31j

Zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů

(1) Výrobce je povinen na vlastní náklady zajistit zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů za použití nejlepších dostupných technik(31s) v zařízeních, která splňují podmínky uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Zpracovatel odpadních baterií nebo akumulátorů je povinen

- a) vyjmout z odpadních baterií nebo akumulátorů všechny kapaliny a kyseliny,
- b) při zpracování a jakémkoli skladování ve zpracovatelských zařízeních skladovat baterie nebo akumulátory na plochách s nepropustným povrchem a vhodným nepropustným pokrytím nebo ve vhodných nádobách a
- c) průkazně doložit uplatnění výjimky pro spalování přenosných baterií nebo akumulátorů.

(3) Výrobce je povinen zajistit, aby zařízení podle odstavce 1 dosáhlo minimální účinnosti procesů materiálového využití

- a) 65 % průměrné hmotnosti olovených baterií nebo akumulátorů, včetně materiálového využití obsahu olova na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů,
- b) 75 % průměrné hmotnosti niklkadmiových baterií nebo akumulátorů, včetně materiálového využití obsahu kadmia na nejvyšší úrovni, která je technicky proveditelná bez nadměrných nákladů, a
- c) 50 % průměrné hmotnosti ostatních použitých baterií nebo akumulátorů.

(4) Baterie nebo akumulátory nesmějí být ukládány na skládky všech skupin. Průmyslové baterie nebo akumulátory, automobilové baterie nebo akumulátory a přenosné baterie nebo akumulátory, u kterých je možné před jejich zpracováním vizuálně určit jejich elektrochemický typ nebo jejich značku, nesmějí být odstraňovány spalováním. Tento zákaz se nevztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory stažené z trhu na základě zvláštního právního předpisu(30d) a na přenosné baterie s obsahem kovového lithia. Odpad z baterií nebo akumulátorů, který vznikl zpracováním a materiálovým využitím v souladu s tímto zákonem, může být odstraněn ukládáním na skládky příslušných skupin nebo spalováním.

(5) Pokud jsou odpadní baterie a akumulátory převezeny přes hranice ke zpracování a materiálovému využití v souladu s předpisy Evropských společenství(39) a v souladu s částí devátou tohoto zákona, zahrnou se do plnění povinností a dosahování účinnosti podle odstavce 3, pouze pokud se dostatečně prokáže, že proces materiálového využití proběhl za podmínek rovnocenných požadavkům stanoveným tímto zákonem. Zpětně odebrané baterie nebo akumulátory jsou pro účel přeshraniční přepravy a vývozu ke zpracování a materiálovému využití považovány za odpad.

(6) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla pro výpočet účinnosti procesů materiálového využití.

§ 31k

Způsoby plnění povinností výrobců baterií a akumulátorů

(1) Výrobce může plnit své povinnosti stanovené pro zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů, informování a zpracování roční zprávy o bateriích a akumulátorech

- a) v individuálním systému, a to samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady,
- b) v solidárním systému, a to společně s jiným výrobcem nebo výrobcí na základě písemně uzavřené smlouvy; smluvní strany odpovídají za plnění povinnosti zpětného odběru, odděleného sběru, zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů společně a nerozdílně, nebo
- c) v kolektivním systému, a to uzavřením smlouvy o zajištění plnění povinnosti zpětného odběru přenosných baterií nebo akumulátorů, zpracování a materiálového využití odpadních přenosných baterií nebo akumulátorů podle tohoto dílu zákona (dále jen „smlouva o společném plnění“) s právnickou osobou oprávněnou k provozování kolektivního systému podle § 31l (dále jen „provozovatel systému“).

(2) Výrobce elektrozařízení, jehož součástí jsou zabudované nebo přiložené baterie nebo akumulátory, a pro něhož zajišťuje plnění povinností podle dílu osmého této hlavy zákona v souladu s § 37h odst. 1 písm. c) právnická osoba, musí zajistit splnění všech povinností podle tohoto dílu zákona, a to v souladu s odstavcem 1, jako výrobce baterií nebo akumulátorů. V případě zabudovaných nebo přiložených přenosných baterií nebo akumulátorů je výrobce povinen uzavřít smlouvu podle odstavce 1 písm. c).

§ 31l

Provozovatel systému

(1) Provozovatel systému může být pouze akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným, kterým bylo ministerstvem vydáno oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 31m.

(2) Pokud je provozovatel systému akciovou společností, smí vydávat pouze kmenové akcie, a to jako zaknihované akcie znějící na jméno. Akcie a obchodní podíly lze upisovat pouze peněžitými vklady.

(3) Společníky provozovatele systému mohou být pouze výrobci baterií nebo akumulátorů.

(4) Zisk provozovatele systému nesmí být rozdělen mezi společníky. Provozovatel systému nesmí snížit svůj základní kapitál za jiným účelem než k úhradě ztráty nebo k plnění povinností stanovených zákonem a nesmí zvýšit svůj základní kapitál podmíněným způsobem.

(5) Provozovatel systému nesmí být členem orgánů jiných právnických osob, ani se nesmí účastnit jejich podnikání.

(6) Kromě činností spojených se zajišťováním plnění povinností výrobců baterií nebo akumulátorů stanovených v tomto dílu zákona nesmí provozovatel systému vykonávat jinou činnost než poradenskou činnost v oblasti předcházení vzniku odpadních baterií nebo akumulátorů a značení baterií nebo akumulátorů nebo výzkumnou, přednáškovou, osvětovou nebo propagační činnost v oblasti zpětného odběru baterií nebo akumulátorů nebo odděleného sběru odpadních baterií nebo akumulátorů a nakládání s odpadními bateriemi a akumulátory.

(7) Provozovatel systému nesmí uzavřít s právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která k němu má zvláštní vztah podle odstavce 8, smlouvu, která vzhledem ke své povaze, účelu nebo riziku by nebyla uzavřena při vynaložení péče řádného hospodáře s jinou fyzickou nebo právnickou osobou, nesmí zajišťovat závazky této právnické osoby nebo fyzické osoby ani na ni bezúplatně převádět majetek.

(8) Za právnické osoby nebo fyzické osoby, které mají k provozovateli systému zvláštní vztah, se považují

a) statutární orgán a členové statutárního orgánu provozovatele systému, členové dozorčí rady a zaměstnanci provozovatele systému na vedoucích místech, z nichž může být zaměstnanec podle pracovněprávních předpisů odvolán statutárním orgánem^{30e}),

b) členové statutárních orgánů právnických osob, které jsou společníky provozovatele systému,

c) osoby blízké^{30f}) osobám uvedeným v písmenu a) nebo b),

d) právnické osoby, v nichž některá z osob uvedených v písmenu a) nebo b) má přímo či nepřímo podíl na základním kapitálu přesahující 33 %,

e) společníci provozovatele systému, kteří jsou právnickými osobami, a další jimi ovládané právnické osoby.

(9) Se společníkem provozovatele systému, s právnickou osobou jím ovládanou nebo s osobou ovládající některého ze společníků provozovatele systému nesmí provozovatel systému uzavřít jinou smlouvu než smlouvu na základě odstavce 6 nebo smlouvu podle § 31n odst. 1.

(10) Provozovatel systému uzavře s právnickými osobami, které pro výrobce elektrozařízení zajišťují plnění povinností podle dílu osmého této hlavy zákona v souladu s § 37h odst. 1 písm. c), smlouvy, jejichž předmětem je spolupráce při zajištění plnění povinností výrobců elektrozařízení se zabudovanými nebo přiloženými bateriemi nebo akumulátory, stanovených pro zpětný odběr použitých baterií nebo akumulátorů a pro jejich zpracování a materiálové využití, včetně informování konečných uživatelů a zpracování roční zprávy, na provozovatele systému. Provozovatel systému stanoví podmínky uzavření smlouvy pro všechny osoby jednotně a uzavře tuto smlouvu s každou právnickou osobou zajišťující plnění povinností podle dílu osmého této hlavy zákona v souladu s § 37h odst. 1 písm. c), která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči provozovateli nesplněné splatné závazky.

(11) Podíl jednotlivého společníka nebo společníků jednajících ve shodě na základním kapitálu nebo na hlasovacích právech provozovatele systému nesmí přesáhnout 33 %. Jestliže se tak stane, je tento společník povinen nebo tito společníci povinni neprodleně tuto skutečnost oznámit ministerstvu a snížit svůj podíl na hranici nejvýše 33% nejpozději do 6 měsíců ode dne jejího překročení.

(12) Společník provozovatele systému nesmí podnikat v oblasti nakládání s odpady, s výjimkou nakládání s jinými odpady než s odpadními bateriemi nebo akumulátory, a jednat v zájmu jiných osob, jejichž předmětem podnikání je nakládání s odpady nebo jejichž činnost přímo souvisí s nakládáním s odpady. To platí obdobně i pro členy statutárního orgánu provozovatele systému, členy dozorčí rady a zaměstnance provozovatele systému na vedoucích místech, z nichž může být zaměstnanec podle pracovněprávních předpisů odvolán statutárním orgánem^{30e}).

§ 31m

Vydávání oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo vydá oprávnění k provozování kolektivního systému na základě žádosti osoby (dále jen „žadatel“), která prokáže splnění podmínek stanovených pro provozovatele systému tímto zákonem.

(2) Žádost o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému se podává u ministerstva ve dvou listinných vyhotoveních a současně v elektronické podobě. Žádost obsahuje obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo žadatele, bylo-li přiděleno, a seznam všech společníků žadatele s uvedením jejich podílu na základním kapitálu a na

hlasovacích právech nebo seznam všech akcionářů žadatele, včetně výše jejich podílu na základním kapitálu. K žádosti se připojí

a) společenská smlouva nebo zakladatelská listina, je-li žadatelem společnost s ručením omezeným, nebo statuty, je-li žadatelem akciová společnost,

b) výpis z obchodního rejstříku žadatele a výpis emise zaknihovaných akcií žadatele ne starší než 7 dní, je-li žadatelem akciová společnost,

c) poslední výroční zpráva žadatele, pokud existuje,

d) čestné prohlášení žadatele o splnění podmínek podle § 31l odst. 5, 6, 7 a 9 a společníků o splnění podmínek podle § 31l odst. 3, 11 a 12,

e) vzor smlouvy

1. o společném plnění,

2. o převzetí povinností výrobce elektrozařízení se zabudovanými bateriemi a akumulátory či k nim přiloženými uzavíranou podle § 31l odst. 10,

3. o zřízení místa zpětného odběru baterií nebo akumulátorů a

4. o využití systému sběru a třídění komunálních odpadů stanovených obcí v případě, že k zajišťování společného plnění povinností výrobce bude využívána spolupráce s obcemi,

f) popis způsobu zajišťování společného plnění zahrnující zejména

1. popis technických, organizačních a finančních opatření, kterými zajistí společné plnění povinností výrobců při zpětném odběru použitých baterií nebo akumulátorů, zpracování a materiálovém využití odpadních baterií nebo akumulátorů,

2. uzavřené smlouvy se zpracovateli a zařízeními pro materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů,

3. popis způsobu zajištění informování konečného uživatele a posledního prodejce,

4. popis způsobu vedení evidencí podle § 31o,

5. podrobný popis předpokládaného finančního zajištění společného plnění povinností výrobců baterií nebo akumulátorů v jednotlivých letech platnosti oprávnění,

6. podrobný popis způsobu a četností kontrol funkčnosti kolektivního systému,

7. předpokládaný počet uzavřených smluv o společném plnění a předpokládaná množství baterií nebo akumulátorů, pro něž bude zajišťováno sdružené plnění v prvních třech letech platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému, a

8. předpokládaná množství odpadních baterií nebo akumulátorů, pro které bude zajištěno zpracování a materiálové využití v prvních třech letech platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému.

(3) Seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému s vyznačením jejich platnosti a rozhodnutí o jejich zrušení, jakož i obsah těchto oprávnění a rozhodnutí s výjimkou údajů, které jsou předmětem obchodního tajemství nebo na které se vztahuje zákon na ochranu osobních údajů, zveřejňuje ministerstvo na portálu veřejné správy.

(4) Účastníkem řízení o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému nebo o jeho prodloužení je pouze žadatel.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou vzor žádosti o vydání oprávnění k provozování kolektivního systému.

Povinnosti provozovatele systému

§ 31n

(1) Provozovatel systému zajišťuje společné plnění povinností výrobců na základě smluv o společném plnění s jednotlivými výrobci baterií nebo akumulátorů. Podmínky těchto smluv musí provozovatel systému stanovit pro všechny výrobce jednotně a tak, aby žádný druh baterie nebo akumulátoru nebyl neodůvodněně zvýhodněn či znevýhodněn v hospodářské soutěži.

(2) Provozovatel systému je povinen uzavřít smlouvu o společném plnění s každou osobou, která o uzavření smlouvy projeví zájem a nemá vůči provozovateli systému nesplněné splatné závazky, a to pro všechny baterie a akumulátory uváděné na trh nebo do oběhu, k jejichž zajišťování společného plnění povinností výrobců je oprávněn.

(3) Provozovatel systému zajišťuje provoz a financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění přenosných baterií nebo akumulátorů a informačních kampaní na základě příspěvků výrobců, kteří mají v okamžiku vzniku příslušných nákladů s provozovatelem uzavřenou smlouvu o kolektivním plnění. Příspěvky jsou stanoveny provozovatelem systému zejména podle podílu příslušných výrobců na trhu.

(4) Provozovatel systému v případě, že se baterie nebo akumulátor prokazatelně nestane na území České republiky odpadem, vrátí obdržený příspěvek na zajištění nakládání s touto baterií nebo akumulátorem osobě, která prokáže, že baterii nebo akumulátor po uvedení na trh v České republice vyvezla nebo dodala do jiného členského státu.

(5) Provozovatel systému nesmí sdělovat informace o množství baterií nebo akumulátorů uvedeném na trh jednotlivými výrobci baterií nebo akumulátorů, se kterými uzavřel smlouvu podle odstavce 1, třetím osobám, s výjimkou jejich sdělení příslušnému správnímu úřadu.

(6) Provozovatel systému je povinen zajistit, aby auditor

a) ověřil správnost a úplnost účetní závěrky a výroční zprávy provozovatele systému,

b) ověřil správnost a úplnost vedení evidence osob, s nimiž uzavřel smlouvu podle odstavce 1, a evidence množství baterií a

akumulátorů v rozsahu stanoveném pro účely roční zprávy podle § 31f odst. 1 písm. a),

c) vypracoval zprávu o ověření podle písmen a) a b).

(7) Provozovatel systému je povinen zajistit ověření a vypracování zprávy podle odstavce 6 v každém roce, ve kterém platí oprávnění k provozování kolektivního systému; zprávy o ověření je provozovatel systému povinen ministerstvu písemně doložit vždy nejpozději do šesti měsíců od skončení ověřovaného období. Ověření skutečností podle odstavce 6 nesmí pro provozovatele systému provádět auditor, který k němu má zvláštní vztah podle § 31l odst. 8. To platí i pro fyzické osoby vykonávající jménem auditora auditorskou činnost.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky financování nakládání s přenosnými bateriemi a akumulátory.

§ 31o

(1) Provozovatel systému je povinen vést evidenci

a) výrobců, s nimiž má uzavřenu smlouvu o společném plnění podle § 31k odst. 1 písm. c), včetně těch výrobců, pro které zajišťuje plnění na základě smluv podle § 31l odst. 10 s osobami zajišťujícími plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. c), v rozsahu podle § 31e odst. 3 písm. a) až d) a prováděcího právního předpisu a

b) množství baterií nebo akumulátorů a množství odpadů z baterií nebo akumulátorů, k nimž se vztahují jím uzavřené smlouvy o společném plnění, toku zpětně odebraných baterií nebo akumulátorů od místa zpětného odběru nebo odděleného sběru až po zpracování a způsob jejich využití v rozsahu stanoveném pro zpracování roční zprávy o bateriích a akumulátorech.

(2) Provozovatel systému je povinen

a) poskytnout ministerstvu na jeho vyžádání údaje podle odstavce 1 písm. a) a b),

b) ohlašovat ministerstvu údaje z evidence výrobců, s nimiž má uzavřenu smlouvu o společném plnění, včetně výrobců zapojených prostřednictvím právnické osoby zajišťující plnění povinností výrobců elektrozařízení podle § 37h odst. 1 písm. c) na základě smlouvy podle § 31l odst. 10, v rozsahu podle § 31e odst. 8 písm. a) až d) včetně jejich změn do 30 dnů ode dne uzavření této smlouvy nebo ode dne, kdy se o této skutečnosti dozví, a to v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech,

c) zpracovat roční zprávu o bateriích a akumulátorech za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu do 31. března zaslat ministerstvu ve dvou listinných vyhotoveních a v elektronické podobě v přenosovém standardu dat o odpadech.

(3) Provozovatel systému je povinen informovat konečné uživatele zejména prostřednictvím informačních kampaní o

a) možných negativních účincích látek používaných v bateriích a akumulátorech na životní prostředí a lidské zdraví,

b) způsobu zajištění zpětného odběru nebo odděleného sběru a zpracování a materiálového využití baterií nebo akumulátorů včetně zveřejňování aktuálního seznamu míst zpětného odběru a

c) významu grafického symbolu pro oddělený sběr nebo zpětný odběr a o významu označování podle § 31c odst. 1 písm. c).

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah evidencí.

§ 31p

Dohled nad činností provozovatele systému

(1) Na činnost provozovatele systému dohlíží ministerstvo.

(2) Zjistí-li ministerstvo v činnosti provozovatele systému nedostatky, může podle závažnosti a povahy zjištěného nedostatku

a) uložit, aby provozovatel systému ve stanovené lhůtě zjednal nápravu,

b) podat podnět inspekci k zahájení řízení o uložení pokuty provozovateli systému.

§ 31r

Rozhodnutí o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému

(1) Ministerstvo může rozhodnout o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému, pokud

a) bylo vydáno na základě nepravdivých údajů uvedených v žádosti nebo v dokladech připojených k žádosti nebo dodatečně přestal provozovatel systému splňovat podmínky pro jeho vydání,

b) provozovatel systému nezjednal nápravu uloženou podle § 31p odst. 2 písm. a) ve stanovené lhůtě, nebo

c) provozovatel systému porušil některou z povinností stanovených tímto zákonem.

(2) Pokud se provozovatel systému rozhodne, že jej nadále nebude vykonávat, je povinen bezodkladně tuto

skutečnost oznámit ministerstvu. Ministerstvo na základě tohoto oznámení vydá rozhodnutí o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému nejdříve 30 dní poté, co mu provozovatel systému prokázal, že o zamýšleném ukončení činnosti informoval 6 měsíců předem výrobce baterií nebo akumulátorů, s nimiž uzavřel smlouvu podle § 31k odst. 1 písm. c), obce, s nimiž provozovatel systému uzavřel smlouvu podle § 31g odst. 2 písm. b), a další osoby, které pro provozovatele systému zajišťují zpětný odběr a zpracování a materiálové využití odpadních baterií nebo akumulátorů.

(3) Účastníkem řízení o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému je pouze provozovatel systému.

Díl 4

Kaly z čistíren odpadních vod a další biologicky rozložitelné odpady

§ 32

Pro účely této části zákona se rozumí

a) kalem

1. kal z čistíren odpadních vod zpracovávajících městské odpadní vody nebo odpadní vody z domácností a z jiných čistíren odpadních vod, které zpracovávají odpadní vody stejného složení jako městské odpadní vody a odpadní vody z domácností,
2. kal ze septiků a jiných podobných zařízení,
3. kal z čistíren odpadních vod výše neuvedených,

b) upraveným kalem - kal, který byl podroben biologické, chemické nebo tepelné úpravě, dlouhodobému skladování nebo jakémukoliv jinému vhodnému procesu tak, že se významně sníží obsah patogenních organismů v kalech, a tím zdravotní riziko spojené s jeho aplikací,

c) použitím kalu - zapracování kalu do půdy,

d) programem použití kalů - dokumentace zpracovaná v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

§ 33

Povinnosti při používání kalů

(1) Právnícká osoba a fyzická osoba, která užívá půdu, je povinna používat pouze upravené kaly s ohledem na nutriční potřeby rostlin, za podmínek stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem a v souladu s programem použití kalů stanoveným původcem kalů tak, aby použitím kalů nebyla zhoršena kvalita půdy a kvalita povrchových a podzemních vod.

(2) Původce kalů je povinen stanovit program použití kalů a v tomto programu doložit splnění podmínek použití kalů stanovených tímto zákonem a prováděcím právním předpisem. Program použití kalů je povinen předat osobě uvedené v odstavci 1.

(3) Použití kalů je zakázáno

a) na zemědělské půdě, která je součástí chráněných území přírody a krajiny podle zvláštního právního předpisu,³¹⁾

b) na lesních porostních půdách běžně využívaných klasickou lesní pěstební činností,

c) v pásmu ochrany vodních zdrojů, na zamokřených a zaplavovaných půdách,

d) na trvalých travních porostech a travních porostech na orné půdě v průběhu vegetačního období až do poslední seče,

e) v intenzivních plodících ovocných výsadbách,

f) na pozemcích využívaných k pěstování polních zelenin v roce jejich pěstování a v roce předcházejícím,

g) v průběhu vegetace při pěstování pícnin, kukuřice a při pěstování cukrové řepy s využitím chrástu ke krmení,

h) jestliže z půdních rozborů vyplývá, že obsah vybraných rizikových látek v průměrném vzorku překračuje jednu z hodnot stanovených v prováděcím právním předpisu,

i) na půdách s hodnotou výměnné půdní reakce nižší než pH 5,6,

j) na plochách, které jsou využívány k rekreaci a sportu, a veřejně přístupných prostranstvích, nebo

k) jestliže kaly nesplňují mikrobiologická kritéria daná prováděcím právním předpisem. Použití mikrobiálně kontaminovaných kalů může být provedeno pouze po prokázání hygienizace kalů.

(4) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví stanoví vyhláškou

a) technické podmínky použití upravených kalů na zemědělské půdě,

b) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v půdě,

c) mezní hodnoty koncentrací těžkých kovů, které mohou být přidány do zemědělské půdy za 10 let,

d) mezní hodnoty koncentrací vybraných rizikových látek v kalech pro použití na zemědělské půdě,

- e) mikrobiologická kritéria pro použití kalů,
- f) postupy analýzy kalů a půdy, včetně metod odběru vzorků,
- g) obsah programu použití kalů.

§ 33a

Pro účely této části zákona se rozumí

- a) biologicky rozložitelným odpadem - jakýkoli odpad, který podléhá aerobnímu nebo anaerobnímu rozkladu,
- b) biologickým odpadem - biologicky rozložitelný odpad ze zahrad a veřejné zeleně, potravinářský a kuchyňský odpad z domácností, restaurací, stravovacích nebo maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu,
- c) zařízením pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů - zařízení pro aerobní nebo anaerobní rozklad biologicky rozložitelných odpadů.

§ 33b

Povinnosti pro biologické zpracování biologicky rozložitelných odpadů

(1) Provozovatel zařízení ke sběru, výkupu nebo využívání biologicky rozložitelných odpadů je povinen

- a) provozovat toto zařízení se souhlasem k provozování zařízení a s jeho provozním řádem podle § 14 odst. 1, s výjimkou zařízení, které zpracovává využitelné biologicky rozložitelné odpady pro jednu základku v množství nepřekračujícím 10 tun těchto odpadů za rok (dále jen "malé zařízení"); roční množství biologicky rozložitelného odpadu zpracované malým zařízením nesmí přesáhnout 150 tun,
- b) provozovat malé zařízení na základě kladného vyjádření obecního úřadu obce s rozšířenou působností podle § 79 odst. 4 písm. e) a v souladu se zvláštními právními předpisy na ochranu zdraví lidí a životního prostředí, v souladu s nimiž je zařízení zřízeno a provozováno,
- c) upravené biologicky rozložitelné odpady hodnotit a zařazovat postupy a metodami stanovenými prováděcím právním předpisem a v souladu s ním je označit a vybavit návodem k použití,
- d) upravené biologicky rozložitelné odpady, které nelze zařadit do žádné ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, a zbytkový odpad po úpravě biologicky rozložitelného odpadu, který již není odpadem podléhajícím biologickému rozkladu, předat k využití nebo odstranění oprávněné osobě podle § 12 odst. 3.

(2) Zařízení biologicky rozložitelného odpadu podle jeho skutečných vlastností, složení a způsobu materiálového využití do některé ze skupin stanovených prováděcím právním předpisem, jeho označení a vybavení návodem k použití je jeho konečným materiálovým využitím podle § 4 písm. m).

(3) Ministerstvo ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem zdravotnictví stanoví prováděcím právním předpisem

- a) seznam biologicky rozložitelných odpadů,
- b) způsoby biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů,
- c) technické požadavky na vybavení a provoz zařízení biologického zpracování biologicky rozložitelných odpadů v závislosti na množství a druhu v něm upravovaných biologicky rozložitelných odpadů,
- d) technologické požadavky na úpravu biologicky rozložitelných odpadů,
- e) obsah provozního řádu zařízení,
- f) požadavky na kvalitu odpadů vstupujících do technologie materiálového využívání biologicky rozložitelných odpadů,
- g) způsob a kritéria hodnocení a zařazování upravených biologicky rozložitelných odpadů do skupin podle způsobů jejich materiálového využití,
- h) limitní hodnoty koncentrací cizorodých látek a indikátorových organismů ve výstupech ze zařízení pro biologické zpracování odpadů, metody stanovení koncentrací cizorodých látek,
- i) četnost a metody vzorkování, označování skupin podle způsobu jejich biologického zpracování a kritéria hodnocení upraveného biologicky rozložitelného odpadu jako dále již biologicky nerozložitelného odpadu.

Díl 5

Odpady z výroby oxidu titaničitého

Povinnosti při nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého

(1) Původce odpadů z výroby oxidu titaničitého, který zpracovává plán odpadového hospodářství, je povinen do tohoto plánu zapracovat i způsob řešení omezování emisí škodlivých látek do ovzduší, 8) způsob omezování znečištění vypouštěných odpadních vod, včetně způsobu účinného čištění odpadních vod, a způsob monitorování složek životního prostředí.

(2) Souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady z výroby oxidu titaničitého příslušný orgán veřejné správy neudělí, pokud posuzování vlivů na životní prostředí8a) prokáže bezprostřední nebo předpokládá pozdější škodlivé účinky výroby na životní prostředí. Při zvýšení výroby oxidu titaničitého o více než 15 tisíc tun ročně je původce odpadů z této výroby povinen zpracovat nový plán odpadového hospodářství a požádat příslušný správní úřad o nový souhlas k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, případně o nový souhlas k provozování zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů z výroby oxidu titaničitého.

(3) Výrobce oxidu titaničitého je povinen sledovat stanovené ukazatele pro vypouštěné odpadní vody a ukazatele pro emise znečišťujících látek do ovzduší způsobem a v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem a plánem odpadového hospodářství a ohlašovat je příslušnému krajskému úřadu s četností stanovenou prováděcím právním předpisem.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou požadavky na nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého a požadavky na monitorování složek životního prostředí.

Díl 6

Odpady z azbestu

Povinnosti při nakládání s odpady z azbestu

(1) Původce odpadů obsahujících azbest a oprávněná osoba, která nakládá s odpady obsahujícími azbest, jsou povinni zajistit, aby při tomto nakládání nebyla z odpadů do ovzduší uvolňována azbestová vlákna nebo azbestový prach a aby nedošlo k rozliti kapalin obsahujících azbestová vlákna.

(2) Odpady obsahující azbestová vlákna nebo azbestový prach lze ukládat pouze na skládky k tomu určené. Odpady musí být upraveny, zabaleny, případně po uložení na skládku okamžitě zakryty. Provozovatel skládky je povinen zajistit, aby se částice azbestu nemohly uvolňovat do ovzduší.

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na ukládání odpadů z azbestu na skládky.

Díl 7

Autovraky

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) autovrakem - každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo, které bylo určeno k provozu na pozemních komunikacích pro přepravu osob, zvířat nebo věcí (dále jen "vozidlo") a stalo se odpadem podle § 3,

b) vybraným autovrakem - každé úplné nebo neúplné motorové vozidlo vymezené zvláštním právním předpisem31a) jako vozidlo kategorie M1 nebo N1 anebo tříkolové motorové vozidlo31b) s výjimkou motorové tříkolky31b) (dále jen "vybrané vozidlo"), které se stalo odpadem podle § 3,

c) výrobcem - konečný výrobce vozidla, který jej uvedl v České republice na trh, popřípadě jeho právní nástupce,

d) opětovným použitím - použití částí autovraků bez jejich přepracování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,

e) zpracováním - operace prováděné po převzetí autovraku za účelem odstranění nebezpečných složek autovraku, demontáž, rozřezání, drcení (šředrování), příprava na odstranění nebo využití odpadu z drcení a provádění všech dalších operací potřebných pro využití nebo odstranění autovraku a jeho částí,

f) zpracovatelem autovraku - právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která provádí jednu či více operací podle písmena e) na základě souhlasu podle § 14 odst. 1,

g) podstatnou částí autovraku - karosérie autovraku vybavená identifikačním číslem vozidla, včetně dveří, blatníků a kapot, hnací a převodový mechanismus s příslušenstvím, nápravy s koly, motor vybavený identifikačním číslem, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla, elektroinstalace, včetně ovládacích a bezpečnostních prvků, řídicí jednotky a dalších přístrojů, katalyzátor dle homologace.

Povinnosti při nakládání s autovraky

(1) Každý, kdo se zbavuje autovraku, je povinen autovrak předat pouze osobám, které jsou provozovateli zařízení ke sběru, výkupu, zpracování, využívání nebo odstraňování autovraků.

(2) Vlastník vozidla před jeho předáním podle odstavce 1 je povinen umístit vozidlo na místo, kde nepoškodí nebo neohrozí životní prostředí ani nenaruší estetický vzhled obce či přírody nebo krajiny. 31c)

(3) Vozidlo umístěné v rozporu s odstavcem 2 (dále jen "opuštěné vozidlo"), přemístí obecní úřad bezodkladně na náklady jeho vlastníka na vybrané parkoviště. Informaci o umístění opuštěného vozidla na vybrané parkoviště zveřejní obecní úřad na své úřední desce. O umístění vozidla písemně informuje jeho vlastníka, pokud je ho možné identifikovat.

(4) Pokud vlastník nepřevezme vozidlo z vybraného parkoviště po marném uplynutí lhůty 2 měsíců od informování vlastníka a v případě nemožnosti jeho identifikace od zveřejnění informace podle odstavce 3, má se za to, že vozidlo je autovrak. Obecní úřad naloží s autovrakem podle odstavce 1.

(5) Náklady spojené s postupem podle odstavců 3 a 4 je povinen uhradit obci poslední vlastník opuštěného vozidla uvedený v registru motorových vozidel.

(6) V případech, kdy je opuštěné vozidlo umístěno na pozemní komunikaci, se postupuje v souladu se zvláštním právním předpisem. 31d)

(7) Osoby oprávněné ke sběru, výkupu, zpracování, využívání a odstraňování autovraků jsou povinny

a) zavést systém sběru vybraných autovraků a jejich částí s přiměřenou hustotou sběrných míst,

b) nakládat s vybranými autovraky a jejich částmi tak, aby bylo dosaženo, že

1. nejpozději od 1. ledna 2006 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 80 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok, s výjimkou vybraných vozidel vyrobených před 1. lednem 1980, pro které je míra opětovného použití a využití stanovena na 75 % a míra opětovného použití a materiálového využití na 70 %,

2. nejpozději do 1. ledna 2015 budou vybrané autovraky opětovně použity a využity nejméně v míře 95 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok a opětovně použity a materiálově využity v míře nejméně 85 % průměrné hmotnosti všech vybraných vozidel převzatých za kalendářní rok,

c) ke splnění povinností stanovených pod písmeny a) a b) uzavřít písemnou smlouvu s akreditovanými zástupci 31e) a výrobcí vybraných vozidel.

(8) Povinnosti podle odstavce 7 písmene b) se nevztahují na tříkolová motorová vozidla a na vozidla zvláštního určení. 31b)

(9) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky na nakládání s autovraky.

§ 37a

Povinnosti výrobců a akreditovaných zástupců při využití odpadu z vybraných autovraků

(1) Akreditovaní zástupci 31e) a výrobci jsou povinni

a) poskytovat zpracovatelům vybraných autovraků a jejich částí všechny informace, které jsou nutné k věcně správnému a ekologicky šetrnému zpracování vybraného autovraku, jeho jednotlivých částí a materiálů, a informace o umístění všech nebezpečných látek ve vozidlech, a to ve formě příruček nebo na technickém nosiči dat v rozsahu potřebném pro zpracovatelská zařízení ve lhůtě do šesti měsíců po uvedení vozidla na trh,

b) zveřejnit a zpřístupnit formou propagačních materiálů při uvádění nového vozidla na trh potenciálním kupcům vozidel informace o projektech vozidel a jejich součástech s ohledem na možnost jejich využití a recyklace, informace o zpracování vybraných autovraků způsobem šetrným k životnímu prostředí, zejména o odčerpání všech kapalin a postupech pro demontáž, o vývoji a optimalizaci způsobů opětovného použití, recyklace a využití vybraných autovraků a jejich součástí a o pokroku dosaženém v oblasti využití a recyklace s cílem snížit množství odpadu k odstranění a zvýšit míru jeho využití a recyklace,

c) zajistit na vlastní náklady sběr, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků a jejich částí s účinností ke dni účinnosti tohoto zákona pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice ode dne 1. července 2002 a dnem 1. ledna 2007 pro nová vybraná vozidla uvedená na trh v České republice před dnem 1. července 2002,

d) zajistit splnění požadavků stanovených v § 37 odst. 7 písm. b).

(2) Výrobci součástí používaných ve vozidlech jsou povinni poskytovat zpracovatelům vybraných autovraků na jejich vyžádání přiměřené informace pro demontáž, skladování a zkoušky součástí, které lze opětovně použít; obchodní tajemství a průmyslové vlastnictví těchto výrobců tím není dotčeno.

(3) Každý výrobce a akreditovaný zástupce je povinen odebírat vybrané autovraky vlastní značky a jejich části poprvé uvedené na trh v České republice po 1. červenci 2002 a od 1. ledna 2007 i vybraná vozidla a jejich části uvedené na trh v České republice před 1. červencem 2002, jsou-li tato vybraná vozidla a jejich části odevzdány do sběrného místa stanoveného výrobcem nebo akreditovaným zástupcem.

(4) Povinnosti podle odstavce 1 písm. d) se nevztahují na vozidla zvláštního určení 31b).

(5) Výrobce a akreditovaný zástupce jsou povinni

a) ke splnění povinností stanovených v odstavci 1 písm. c) a odstavci 3 zajistit přiměřeně dostupnou síť sběrných míst vybraných autovraků a jejich částí,

b) zpracovávat roční zprávu pro vlastní značku o plnění cílů stanovených v § 37 odst. 7 písm. b) za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu zaslat ministerstvu do 31. března.

(6) Ke splnění povinností stanovených v odstavci 1 písm. c) a odstavci 3 uzavře výrobce nebo akreditovaný zástupce písemnou smlouvu s osobou oprávněnou ke sběru, výkupu, zpracování, případně využívání a odstraňování vybraných autovraků, pokud jí není sám.

§ 37b

Povinnosti provozovatele zařízení ke sběru autovraků

(1) Provozovatel zařízení ke sběru autovraků je povinen

a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 a § 18,

b) převzít v souladu s provozním řádem veškeré autovraky nebo jejich části a převzít veškeré použité části vyjmuté při opravách vozidel,

c) bezúplatně převzít vybrané autovraky z vozidel poprvé uvedených na trh po dni 1. července 2002, pokud obsahují podstatné části a neobsahují odpad nemající původ ve vybraném vozidle; pro vybrané autovraky z vozidel uvedených na trh před dnem 1. července 2002 platí tato povinnost ode dne 1. ledna 2007,

d) při převzetí autovraku bezúplatně vystavit potvrzení o převzetí, jestliže byla odevzdána alespoň karosérie s označením identifikačního čísla VIN a motor s označením identifikačního čísla, pokud bylo uvedeno v osvědčení o registraci vozidla; náležitosti potvrzení o převzetí stanoví prováděcí právní předpis,

e) zajistit předání autovraku ke zpracování výhradně zpracovateli autovraků, pokud jím sám není,

f) skladovat autovraky v souladu s podmínkami stanovenými prováděcím právním předpisem,

g) vést evidenci o převzatých autovracích a o autovracích odeslaných ke zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

h) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem,

i) identifikovat podle § 18 osoby, od nichž přebírá autovraky nebo jejich podstatné části, a převzaté autovraky nebo jejich podstatné části, a vést o těchto skutečnostech evidenci v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem; tuto evidenci je povinen mít na provozovně, kde se uvedené předměty nacházejí.

(2) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem náležitosti potvrzení o převzetí autovraku do zařízení ke sběru autovraků, podmínky pro skladování autovraků a rozsah a způsob vedení evidence převzatých autovraků včetně informačního systému sledování toků vybraných autovraků.

§ 37c

Povinnosti zpracovatele autovraků

(1) Zpracovatel autovraků je povinen

a) plnit povinnosti podle § 14 odst. 1 a § 19,

b) před zahájením zpracovatelských operací autovraku zajistit odčerpání a oddělené shromažďování provozních kapalin,

c) demontovat prováděcím předpisem stanovené části autovraků před jejich dalším zpracováním tak, aby se omezily negativní dopady na životní prostředí,

d) zničit identifikační číslo vybraného autovraku (VIN) způsobem, který vylučuje jakékoliv jeho opětovné použití,

e) vyjmout a oddělit z autovraků části a materiály obsahující olovo, rtuť, kadmium a šestimocný chrom určené prováděcím právním předpisem a využít nebo odstranit je samostatně,

f) skladovat a rozebírat autovraky tak, aby bylo možno části opětovně použít nebo materiálově využít,

g) materiály a části autovraků v maximální míře opětovně použít, využít, popřípadě odstranit nebo za tím účelem předat jiné osobě,

h) vést evidenci o převzatých autovracích a o způsobech jejich zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje v rozsahu a způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

i) s materiály a částmi vybraných autovraků nakládat v souladu s § 37 odst. 7 písm. b),

j) zapojit se do informačního systému sledování toků vybraných autovraků, stanoveného prováděcím právním předpisem. Pokud sám není posledním zpracovatelem vybraných autovraků, je povinen spolu s odpadem z vybraných autovraků předat každému následujícímu zpracovateli údaje o dílčím zpracování v souladu s prováděcím právním předpisem.

(2) Zpracovatel může nabídnout části autovraků výrobci, akreditovanému zástupci, popřípadě jinému kvalifikovanému zájemci k opětovnému použití. Za kvalifikovaného zájemce se považuje právnická nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v oboru opravy a servisu motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu.12)

§ 37d

Státní příspěvek při vyřazení autovraku

(1) Fyzická osoba, která

a) požádala o zaregistrování nového vozidla kategorie M1, jehož pořizovací cena nepřesáhla 500 000 Kč a které má v osvědčení o registraci vozidla zapsán údaj o kombinované produkci emisí CO₂ na jeden kilometr nepřesahující hodnotu 160 gramů a plnění emisního limitu EURO 4 a vyššího,

b) v době počínající od šestého měsíce před registrací osobního automobilu podle písmene a) a končící šest měsíců po této registraci předala provozovateli zařízení ke sběru autovraků autovrak starší deseti let, jehož byla vlastníkem alespoň dva roky, má možnost požádat o státní příspěvek ve výši 30 000 Kč.

(2) Fyzická osoba, která

a) požádala o zaregistrování nového vozidla kategorie M1, jehož pořizovací cena nepřesáhla 700 000 Kč a které

1. využívá pouze elektrický pohon,
2. má hybridní pohon kombinující spalovací motor a elektromotor, nebo
3. je vybaveno motorem určeným jeho výrobcem ke spalování stlačeného zemního plynu označovaného jako CNG,

b) v době počínající od šestého měsíce před registrací vozidla podle písmene a) a končící šest měsíců po této registraci předala provozovateli zařízení ke sběru autovraků autovrak starší deseti let, jehož byla vlastníkem alespoň dva roky, má možnost požádat o státní příspěvek ve výši 60 000 Kč.

(3) Fyzickou osobou se pro účely odstavců 1 a 2 rozumí fyzická osoba, která nemá příjmy z podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti12a) a není plátcem daně z přidané hodnoty ani osobou povinnou k této dani12b).

(4) Žádost o státní příspěvek podle odstavce 1 nebo 2 se uplatňuje u Státního fondu životního prostředí České republiky do šesti měsíců ode dne registrace nového vozidla kategorie M1.

(5) Státní příspěvky podle odstavců 1 a 2 se vyplácí ze zvláštního účtu Státního fondu životního prostředí České republiky. Finanční prostředky na tento zvláštní účet jsou poskytovány ze státního rozpočtu a mohou být použity výhradně na podporu nákupu nových vozidel kategorie M1.

(6) Náležitosti žádosti o státní příspěvek a podrobnosti jeho poskytování podle odstavců 1 až 5 stanoví vláda nařízením.

§ 37e

Poplatky na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků

(1) Žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních vozidel podle jiného právního předpisu31f) je povinen zaplatit poplatek na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků. Poplatek se platí při první registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 v České republice. Pokud je již vozidlo v České republice registrováno, platí se poplatek při první přeregistraci vozidla.

(2) Od poplatku jsou osvobozeni žadatelé těžce tělesně postižení, kteří jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP-P, dále žadatelé, u nichž k přeregistraci podle odstavce 1 dochází v důsledku nabytí a vypořádání dědictví nebo v důsledku zániku společného jmění manželů.

(3) Poplatek podle odstavce 1 je stanoven podle plnění mezních hodnot emisí ve výfukových plynech v souladu s právními předpisy Evropských společenství31g) ve výši

a) 3 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 2,

b) 5 000 Kč v případě splnění mezních hodnot emisí EURO 1,

c) 10 000 Kč v případě nesplnění mezních hodnot emisí podle písmene a) nebo b).

Poplatek se neplatí u vozidel, která splňují minimálně mezní hodnoty emisí EURO 3, a dále v případě historických vozidel podle jiného právního předpisu31h) a vozidel zapsaných v registru silničních vozidel, pro která je vydán platný doklad o uznání testování silničního vozidla na historickou původnost podle jiného právního předpisu31i).

(4) Stupeň plnění příslušné emisní úrovně se pro účely stanovení poplatku podle odstavce 3 prokazuje zápisem v osvědčení o registraci vozidla. Pokud není v osvědčení o registraci vozidla zápis proveden, platí se poplatek ve výši podle odstavce 3 písm. c).

(5) Poplatek podle odstavce 3 platí žadatel o registraci použitého vozidla kategorie M1 a N1 do registru silničních motorových vozidel na příslušném obecním úřadu obce s rozšířenou působností. Obecní úřad obce s rozšířenou působností provádějící registraci vystaví po zaplacení žadateli doklad osvědčující, že poplatek byl zaplacen. Na dokladu musí být uvedeno identifikační číslo vozidla (VIN) nebo číslo karosérie, případně podvozku.

(6) Poplatky jsou příjmem Státního fondu životního prostředí a použijí se na podporu investičních a neinvestičních akcí právnických a fyzických osob souvisejících s ochranou a zlepšováním životního prostředí, zejména na podporu sběru, zpracování, využití a odstranění vybraných autovraků a jejich částí. Vybrané poplatky převádí příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce ode dne jejich vybrání Státnímu fondu životního prostředí České republiky.

Díl 8

Elektrická a elektronická zařízení

§ 37f

(1) Ustanovení tohoto dílu zákona v souladu s právem Evropských společenství^{31m)} stanoví povinnosti výrobcům, posledním prodejcům a distributorům elektrických a elektronických zařízení náležejících do skupin uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu, nejsou-li součástí jiného typu zařízení, na který se tento díl zákona nevztahuje, a povinnosti zpracovatelům takových elektrických a elektronických zařízení, která se stala odpadem.

(2) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem seznam výrobků, které spadají do skupin elektrických a elektronických zařízení uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

§ 37g

Základní pojmy

Pro účely tohoto dílu zákona se rozumí

a) elektrickým nebo elektronickým zařízením (dále jen "elektrozařízením") - zařízením, jehož funkce závisí na elektrickém proudu nebo na elektromagnetickém poli nebo zařízení k výrobě, přenosu a měření elektrického proudu nebo elektromagnetického pole, které náleží do některé ze skupin uvedených v příloze č. 7 k tomuto zákonu a které je určeno pro použití při napětí nepřesahujícím 1000 V pro střídavý proud a 1500 V pro stejnosměrný proud, s výjimkou zařízení určených výlučně pro účely obrany státu,

b) elektroodpadem - elektrozařízením, které se stalo odpadem, včetně komponentů, konstrukčních dílů a spotřebních dílů, které v tom okamžiku jsou součástí zařízení,

c) opětovným použitím - použití zpětně odebraného nebo odděleně sebraného elektrozařízení nebo komponentů takového elektrozařízení bez jejich dalšího přepřacování ke stejnému účelu, pro který byly původně určeny,

d) zpracováním elektroodpadu - jakákoli operace prováděná po převzetí elektroodpadu do zařízení ke zpracování elektroodpadu za účelem jeho dekontaminace, demontáže, drcení, využití nebo přípravy na odstranění nebo jakákoli jiná činnost provedená s cílem využití nebo odstranění elektroodpadu,

e) výrobcem - fyzická nebo právnická osoba oprávněná k podnikání, která bez ohledu na způsob prodeje, včetně použití prostředků komunikace na dálku³¹ⁿ⁾

1. pod vlastní značkou vyrábí a prodává elektrozařízení, nebo

2. prodává pod vlastní značkou elektrozařízení vyrobená jinými dodavateli, neobjevuje-li se na zařízení značka osoby podle bodu 1, nebo

3. v rámci své podnikatelské činnosti dováží elektrozařízení do České republiky, nebo tato elektrozařízení uvádí v České republice na trh,

f) elektrozařízením pocházejícím z domácností - použité elektrozařízení pocházející z domácností nebo svým charakterem a množstvím jemu podobný elektroodpad od právnických osob a fyzických osob oprávněných k podnikání,

g) zpětným odběrem elektrozařízení - odebrání použitých elektrozařízení pocházejících z domácností od spotřebitelů bez nároku na úplatu na místě k tomu výrobcem určeném,

h) odděleným sběrem elektroodpadu - odebrání použitých elektrozařízení nepocházejících z domácností od konečných uživatelů na místě k tomu výrobcem určeném.

§ 37h

Základní povinnosti výrobců elektrozařízení

(1) Výrobce splní povinnosti stanovené pro oddělený sběr, zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení a elektroodpadu

a) samostatně, organizačně a technicky na vlastní náklady,

b) společně s jiným výrobcem nebo výrobcí na základě písemně uzavřené smlouvy; smluvní strany odpovídají za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona solidárně,

c) přenesením těchto povinností na jinou, právnickou osobu, zajišťující společné plnění povinností výrobců podle tohoto dílu zákona; odpovědnost výrobců za plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona, pokud tato právnická osoba povinnosti neplní, nezaniká.

(2) Výrobce je povinen zpracovávat roční zprávu o plnění povinností podle odstavce 1 za uplynulý kalendářní rok (dále jen "roční zpráva") a každoročně ji zasílat ministerstvu do 31. března. V případě, že výrobce plní povinnosti uvedené v odstavci 1 společně s jiným výrobcem, může spolu s ním zpracovat společnou roční zprávu. V případě podle odstavce 1 písm. c) zpracovává roční zprávu příslušná právnická osoba. Tato roční zpráva nahrazuje roční zprávu podle § 38 odst. 10.

(3) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky jednotlivých způsobů plnění povinností výrobců podle odstavce 1 a obsah roční zprávy podle odstavce 2.

§ 37i

Seznam výrobců elektrozařízení

(1) Výrobce elektrozařízení, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona, je povinen podat návrh na zápis do Seznamu výrobců elektrozařízení (dále jen "Seznam") v rozsahu podle odstavce 3. Do Seznamu se zapisují pouze ti výrobci podle § 37g písm. e), kteří trvale podnikají na území České republiky.

(2) Návrh na zápis do Seznamu podává výrobce ministerstvu k rozhodnutí ve dvou vyhotoveních a na technickém nosiči dat, a to nejpozději do 60 dnů od vzniku povinnosti podle odstavce 1.

(3) Návrh na zápis do Seznamu obsahuje

a) jméno a příjmení, nebo obchodní firmu, adresu místa trvalého pobytu, místo podnikání, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a úředně ověřenou kopii podnikatelského oprávnění, například živnostenský list, jde-li o fyzickou osobu; je-li fyzická osoba zapsána v obchodním rejstříku, též výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce,

b) obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, a výpis z obchodního rejstříku ne starší než 3 měsíce, jde-li o právnickou osobu a je-li v tomto rejstříku zapsána,

c) seznam a popis elektrozařízení,

d) způsob plnění povinností stanovených v tomto dílu zákona,

e) způsob zajištění financování podle § 37n a 37o a doklady o něm.

(4) Osoba zapsaná v Seznamu je povinna oznámit ministerstvu jakékoli změny údajů předložených podle odstavce 3 do 14 dnů od jejich uskutečnění. V téže lhůtě je povinna oznámit ministerstvu, že zanikly důvody pro její vedení v Seznamu.

(5) Ministerstvo na základě oznámení nebo vlastního zjištění provede rozhodnutím změnu v zápisu v Seznamu nebo osobu, u které zákonné důvody pro vedení v Seznamu zanikly, ze Seznamu vyřadí.

(6) Seznam je veřejně přístupný. Ministerstvo zpřístupní Seznam na portálu veřejné správy.

(7) Pro účely zápisu do Seznamu ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem bližší podmínky způsobu plnění povinností a zajištění financování podle odstavce 3 písm. d) a e).

§ 37j

Uvádění elektrozařízení na trh

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí, aby elektrozařízení bylo navrženo a vyrobeno tak, aby se usnadnila demontáž a využití, zejména opětovné použití těchto elektrozařízení a materiálové využití elektroodpadu, jeho komponentů a materiálů v souladu s právními předpisy na ochranu životního prostředí a právními předpisy na ochranu veřejného zdraví.^{31o}

(2) Výrobce elektrozařízení uvedeného na trh^{31p} po 13. srpnu 2005 zajistí, aby z označení elektrozařízení bylo patrné, že bylo na trh uvedeno po tomto datu, a bylo možné zjistit výrobce, na kterého se vztahují povinnosti podle tohoto dílu zákona.

(3) Výrobce elektrozařízení, které náleží do skupin 1 až 7 nebo 10 podle přílohy č. 7 k tomuto zákonu včetně elektrozařízení určených výlučně pro účely obrany státu, a výrobce elektrických žárovek nebo svítidel určených k použití v domácnostech zajistí, aby elektrozařízení, je-li uvedeno na trh po 30. červnu 2006, neobsahovalo olovo, rtuť, kadmium, šestimocný chrom, polybromované bifenylly (PBB) a polybromované difenylétery (PBDE), nejedná-li se o

a) použití látek podle seznamu uvedeného v prováděcím právním předpise, nebo

b) náhradní díly určené k opravě nebo opětovnému použití elektrozařízení uvedeného na trh před 1. červencem 2006.

(4) Ten, kdo v rámci své podnikatelské činnosti prodává elektrozařízení nepocházející od výrobců zapsaných v Seznamu podle § 37i, nese odpovědnost výrobce za plnění jeho povinností stanovených v tomto dílu zákona.

(5) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem způsob označení elektrozařízení podle odstavce 2 a seznam látek, na které se za vyhláškou stanovených podmínek nevztahuje ustanovení § 37j odstavce 3.

Zpětný odběr elektrozařízení a oddělený sběr elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností. Pro elektroodpad nepocházející z domácností výrobce elektrozařízení zajistí jeho oddělený sběr.

(2) Výrobce elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu označí elektrozařízení grafickým symbolem. Není-li možné elektrozařízení takto označit vzhledem k jeho velikosti nebo funkci, označí se grafickým symbolem obal nebo návod k použití nebo záruční list elektrozařízení.

(3) Výrobce prostřednictvím distributorů^{31p}) zajistí, aby byl konečný uživatel informován o způsobu provedení odděleného sběru. Distributor informuje při prodeji elektrozařízení konečného uživatele o způsobu zajištění odděleného sběru.

(4) Poslední prodejce zajistí, aby spotřebitel^{31r}) měl při nákupu elektrozařízení možnost odevzdat ke zpětnému odběru použité elektrozařízení v místě prodeje nebo dodávky nového elektrozařízení, ve stejném počtu kusů prodávaného elektrozařízení podobného typu a použití.

(5) Zbavit se elektroodpadu nebo elektrozařízení pocházejícího z domácností smí jeho držitel jen jeho předáním zpracovateli podle § 37l nebo na místo zpětného odběru nebo odděleného sběru. Elektrozařízení z míst zpětného odběru a elektroodpad z míst odděleného sběru musí být předán pouze zpracovateli podle § 37l, není-li elektrozařízení jako celek opětovně použito.

(6) Provozovatel místa zpětného odběru elektrozařízení není povinen v režimu zpětného odběru elektrozařízení podle § 37g písm. g) odebrat elektrozařízení, které je nekompletní. Nekompletním elektrozařízením se rozumí elektrozařízení bez technologických částí, které jsou podstatné pro jeho klasifikaci.

(7) Způsob provedení zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu a jejich předání zpracovateli nesmí ztížit opětovné použití nebo materiálové využití elektrozařízení nebo jejich komponentů, nebo materiálové využití elektroodpadu.

(8) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem vzor grafického symbolu pro označování elektrozařízení pro účely zpětného odběru elektrozařízení a odděleného sběru elektroodpadu.

Zpracování elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení vytvoří systém pro zpracování elektroodpadu za použití nejlepších dostupných technik^{31s}) jeho zpracování, využívání a materiálového využívání.

(2) Výrobce elektrozařízení poskytne zpracovatelům elektroodpadu veškeré informace, které jsou nutné k jeho zpracování, především údaje o obsažených nebezpečných látkách, možnostech opětovného použití elektrozařízení a materiálového využití elektroodpadu, případně způsobu jejich odstranění. Tyto informace výrobce elektrozařízení poskytne pro každý typ nového elektrozařízení do jednoho roku od data uvedení výrobku na trh. Informace poskytne v návodech na použití nebo na technickém nosiči dat nebo prostředky dálkové komunikace.

(3) Zpracovatel elektroodpadu je povinen

a) provozovat zařízení ke zpracování elektroodpadu v souladu s jeho provozním řádem a plnit další povinnosti oprávněné osoby,

b) přednostně odstranit z elektroodpadu všechny látky a součásti stanovené prováděcím právním předpisem,

c) skladovat a zpracovávat elektroodpad v souladu s technickými požadavky stanovenými prováděcím právním předpisem,

d) zajistit využití elektroodpadu v souladu s § 37m,

e) vést v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem evidenci o převzatém elektroodpadu a způsobu jeho zpracování a zasílat příslušnému správnímu úřadu údaje o zařízení.

(4) Rozhodnutí, kterým se uděluje souhlas k provozu zařízení ke zpracování elektroodpadu a s jeho provozním řádem (§ 14 odst. 1), musí obsahovat podmínky nezbytné ke splnění požadavků podle odstavce 3 písm. b) a c) a § 37m.

(5) Elektroodpad může být převezen přes hranice ke zpracování v souladu s předpisy Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství³⁹⁾ a v souladu s částí devátou. Zpracování elektroodpadu ve státě, který není členským státem Evropské unie, lze zahrnout do plnění požadavků stanovených v § 37m, doloží-li vývozce, že využití, opětovné použití nebo materiálové využití proběhlo za podmínek srovnatelných s podmínkami stanovenými tímto zákonem.

(6) Tímto ustanovením nejsou dotčeny povinnosti zpracovatele stanovené zvláštním právním předpisem^{31t}) pro zacházení s regulovanými látkami.

(7) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem technické požadavky na přednostní odstranění látek a součástí z elektroodpadu, skladování a zpracování elektroodpadu, rozsah a způsob vedení evidence o převzatém elektroodpadu a způsobech jeho zpracování a využití a způsob ohlašování zařízení ke sběru, zpracování a využití elektroodpadu.

§ 37m

Využívání elektroodpadu

(1) Výrobce elektrozařízení vytvoří systém, podle kterého bude zajištěno využití elektroodpadu navazující na zpětný odběr elektrozařízení nebo oddělený sběr elektroodpadu.

(2) Zpětně odebraná a odděleně sebraná elektrozařízení se před předáním zpracovateli přednostně opětovně použijí jako celek. Opětovně lze použít pouze elektrozařízení či jejich komponenty, které splňují požadavky příslušných právních předpisů.31o)

(3) Výrobce elektrozařízení je povinen zajistit využití elektroodpadu předaného zpracovatelům v souladu s § 37k odst. 5 minimálně v tomto rozsahu

a) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 1 a 10 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 80 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti,

b) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 3 a 4 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 75 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 65 % jeho průměrné hmotnosti,

c) u elektrozařízení uvedeného ve skupinách 2, 5, 6, 7 a 9 přílohy č. 7 k tomuto zákonu v rozsahu 70 % jeho průměrné hmotnosti a opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 50 % jeho průměrné hmotnosti,

d) u výbojek a zářivek opětovné použití a materiálové využití komponentů, materiálů a látek v rozsahu 80 % jejich hmotnosti.

§ 37n

Financování nakládání s elektrozařízením pocházejícím z domácností

(1) Je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, výrobce elektrozařízení je povinen financovat zpětný odběr, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38, jedná-li se o elektrozařízení, jehož je výrobcem podle tohoto zákona. Náklady vynaložené podle tohoto odstavce se při prodeji nových elektrozařízení odděleně neuvádějí.

(2) Před uvedením elektrozařízení podle odstavce 1 na trh, je výrobce povinen poskytnout záruku prokazující, že nakládání s veškerým elektroodpadem bude finančně zajištěno. Tato záruka musí být dostatečná k pokrytí financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo odevzdáno v rámci systému zpětného odběru vytvořeného a provozovaného podle § 37k a 38. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. a), poskytne záruku formou účelově vázaného bankovního účtu nebo pojištění za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem. Údaje o stavu a čerpání z účelově vázaného účtu nebo výši pojistného plnění za uplynulý rok uvádí v roční zprávě. Prostředky uložené na účelově vázaném bankovním účtu mohou být použity pouze se souhlasem ministerstva k zajištění financování zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností; tyto prostředky nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani exekuce, ani zahrnuty do majetkové podstaty výrobce. Výrobce, který zajišťuje plnění povinností podle § 37h odst. 1 písm. b) nebo c), záruku neposkytuje.

(3) Bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, jsou k zajištění zpětného odběru, zpracování, využití a odstranění elektrozařízení pocházejícího z domácností, které bylo zpětně odebráno podle § 37k a 38, výrobci povinni vytvořit systém, do kterého v odpovídajícím rozsahu, zejména podle podílu na trhu, přispívají všechny osoby, které jsou podnikatelsky činné v okamžiku vzniku příslušných nákladů. Na dobu osmi let od účinnosti tohoto zákona a na dobu deseti let v případě elektrozařízení uvedeného ve skupině 1 přílohy č. 7 k tomuto zákonu od účinnosti tohoto zákona mohou tyto osoby při prodeji nových elektrozařízení odděleně uvádět náklady na zpětný odběr, zpracování a odstranění elektrozařízení uvedených na trh do dne 13. srpna 2005. Uvádí-li výrobce, ve smyslu tohoto ustanovení, náklady odděleně, je takto povinen je uvádět každý prodávající při prodeji v rámci své podnikatelské činnosti. Uvedené náklady nesmí překročit náklady skutečně vzniklé.

(4) Povinnosti podle odstavců 1 a 2 plní i výrobce obchodující s využitím prostředků dálkové komunikace pro elektrozařízení dodávaná do členského státu Evropské unie, ve kterém má kupující bydliště nebo sídlo.

(5) Ministerstvo stanoví po projednání s Ministerstvem financí prováděcím právním předpisem bližší podmínky financování, zejména způsob výpočtu minimální výše uložených finančních prostředků na účelově vázaném bankovním účtu a minimální výše pojistného plnění.

§ 37o

Financování nakládání s elektroodpadem

(1) Výrobce elektrozařízení zajistí financování odděleného sběru, zpracování, využití a odstranění elektroodpadu takto:

a) je-li elektrozařízení uvedeno na trh po dni 13. srpna 2005, zajistí jeho financování sám,

b) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005 a je-li nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky, které plní stejnou funkci, zajistí financování výrobce takového nového výrobku při jejich dodávce, nejvýše však v počtu dodávaných elektrozařízení,

c) bylo-li elektrozařízení uvedeno na trh do dne 13. srpna 2005, není však nahrazováno výrobky stejného typu nebo výrobky,

kteří plní stejnou funkci, zajistí financování koneční uživatelé, kteří nejsou spotřebiteli.

(2) Ministerstvo stanoví po projednání s Ministerstvem financí prováděcím právním předpisem bližší podmínky financování podle odstavce 1.

§ 37p

neplatil

ČÁST PÁTÁ

ZPĚTNÝ ODBĚR NĚKTERÝCH VÝROBKŮ

§ 38

(1) Povinnost zpětného odběru se vztahuje na

a) oleje jiné než surové minerální oleje a surové oleje z živičných nerostů, přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté obsahující nejméně 70 % hmotnostních olejů, jsou-li tyto oleje podstatnou složkou těchto přípravků,

b) výbojky a zářivky,

c) pneumatiky,

d) elektrozařízení pocházející z domácností [§ 37g písm. f)].

(2) Vláda může v mezích příslušných právních předpisů Evropských společenství nařízením stanovit další výrobky, než jsou uvedeny v odstavci 1, podléhající povinnosti zpětného odběru po jejich použití.

(3) Povinnost zajistit zpětný odběr použitých výrobků nabídnutých ke zpětnému odběru má právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, která výrobky uvedené v odstavci 1 vyrábí nebo uvádí na trh v České republice výrobky zahraničního výrobce, (dále jen "povinná osoba"), a to bez ohledu na výrobní značku a do výše, které za vykazované období stanovené podle odstavce 10 vyrobí nebo doveze. Na zpětný odběr elektrozařízení pocházejícího z domácností se vztahuje § 37n.

(4) Povinná osoba musí prostřednictvím právnické osoby nebo fyzické osoby oprávněné k podnikání, která prodává výrobky uvedené v odstavci 1 spotřebiteli, (dále jen "poslední prodejce") zajistit, aby byl spotřebitel informován o způsobu provedení zpětného odběru těchto použitých výrobků. Výrobce elektrozařízení dále zajistí informování spotřebitele o

a) požadavku, aby elektrozařízení nebyla odstraňována spolu se směsným komunálním odpadem, ale byla fyzickými osobami odkládána na místech k tomu určených nebo v místech jejich zpětného odběru,

b) jejich úloze v opětovném použití elektrozařízení a materiálovém nebo jiném využití elektroodpadu,

c) možných škodlivých vlivů nebezpečných látek obsažených v elektrozařízení na životní prostředí a na lidské zdraví.

(5) Poslední prodejce je povinen při prodeji výrobků, na které se vztahuje povinnost zpětného odběru, informovat spotřebitele o způsobu zajištění zpětného odběru těchto použitých výrobků. V případě, že tak neučiní, je povinen tyto použité výrobky odebrat přímo v provozovně, a to bez nároku na úplatu od spotřebitele, po celou provozní dobu a bez vázání odebrání použitých výrobků určených ke zpětnému odběru na nákup zboží.

(6) Povinná osoba může na základě písemné dohody s obcí využít ke splnění své povinnosti systém sběru a třídění komunálních odpadů stanovený touto obcí.

(7) Zpětný odběr použitých výrobků uvedených v odstavci 1 musí být proveden bez nároku na úplatu za tento odběr od spotřebitele, v případě uvedeném v odstavci 6 i od obce. Místa zpětného odběru musí být pro spotřebitele stejně dostupná jako místa prodeje výrobků, na které se povinnost zpětného odběru vztahuje. Povinná osoba je povinna zajistit zpětný odběr způsobem odpovídajícím obvyklým možnostem spotřebitele bez jeho nadměrného zatížení. Zpětný odběr použitého výrobku lze odmítnout v případě, že použitý výrobek z důvodu kontaminace ohrožuje zdraví osob, které zpětný odběr provádějí.31u) Provozovatel místa zpětného odběru použitých výrobků je povinen na požádání spotřebiteli vystavit potvrzení o zpětném odběru výrobku s náležitostmi stanovenými prováděcím právním předpisem.

(8) Zpětně odebraný výrobek se stává odpadem ve chvíli předání osobě oprávněné k jeho využití nebo odstranění.

(9) Povinná osoba musí zajistit využití nebo odstranění zpětně odebraných použitých výrobků v souladu s tímto zákonem a prováděcími právními předpisy, a to do konce kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž byly odebrány.

(10) Povinná osoba je povinna zpracovávat roční zprávu o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a tuto zprávu každoročně zasílat ministerstvu do 31. března.

(11) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti způsobu provedení zpětného odběru výrobků a obsah roční zprávy o plnění povinnosti zpětného odběru za uplynulý kalendářní rok.

ČÁST ŠESTÁ

EVIDENCE A OHLAŠOVÁNÍ ODPADŮ A ZAŘÍZENÍ

§ 39

Evidence a ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích a sběrových míst, skladů odpadů, PCB, zařízení obsahujících PCB a odpadů PCB

(1) Původci odpadů a oprávněné osoby, které nakládají s odpady, jsou povinni vést průběžnou evidenci o odpadech a způsobech nakládání s odpady. Evidence se vede za každou samostatnou provozovnu a za každý druh odpadu samostatně. Způsob vedení evidence pro jednotlivé druhy odpadů stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Původci odpadů jsou povinni v případě, že produkuje nebo nakládají s více než 100 kg nebezpečných odpadů za kalendářní rok nebo s více než 100 tunami ostatních odpadů za kalendářní rok, nebo v daném kalendářním roce produkuje nebo nakládají s odpady stanovenými prováděcím právním předpisem bez ohledu na množství těchto odpadů, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množstvích odpadů a způsobech nakládání s nimi obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny. Oprávněné osoby jsou povinny v případě, že nakládají v kalendářním roce s odpadem, zasílat každoročně do 15. února následujícího roku pravdivé a úplné hlášení o druzích, množstvích odpadů a způsobech nakládání s nimi a o původcích odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(3) Provozovatelé zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků, provozovatelé zařízení ke sběru, zpracování, využívání a odstraňování elektroodpadu (§ 37g) a provozovatelé zařízení uvedených v § 14 odst. 2 a dopravci odpadů, kteří nejsou zároveň osobou oprávněnou k převzetí odpadů do svého vlastnictví podle § 12 odst. 3, jsou povinni zaslat údaje o tomto zařízení nebo dopravní firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zařízení, u mobilních zařízení a dopravců podle sídla nebo bydliště provozovatele, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu tohoto zařízení nebo u dopravní firmy nebo u zařízení ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis.

(4) Provozovatelé skládek jsou povinni zasílat každoročně do 15. února následujícího roku údaje o stavu vytvořené finanční rezervy k 31. prosinci předchozího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa skládky. Tyto údaje musí být doloženy výpisem z bankovního účtu provozovatele skládky.

(5) Provozovatelé zařízení ke sběru a zpracování autovraků jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o počtu a stavu převzatých autovraků a o způsobech jejich zpracování a provozovatelé zařízení k oddělenému sběru, zpracování, využití a odstraňování elektroodpadů jsou povinni vést evidenci a zasílat údaje o typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem každoročně do 15. února následujícího roku obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa provozovny.

(6) Obce a osoby oprávněné ke sběru nebo výkupu odpadů jsou povinny zasílat údaje o jimi užívaných shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech a skladech odpadů obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle shromažďovacího nebo sběrového místa nebo místa skladu odpadů, a to do 2 měsíců od zahájení nebo ukončení provozu shromažďovacího nebo sběrového místa nebo skladu odpadů nebo u shromažďovacích nebo sběrových míst nebo skladů ke dni účinnosti tohoto zákona již provozovaných do 6 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona. Rozsah a náležitosti údajů stanoví prováděcí právní předpis.

(7) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zpracovává na základě hlášení podle odstavců 2 až 6 evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů a skladů odpadů, převzatých autovraků a způsobů jejich zpracování, typu, množství a způsobů zpracování, využití, nebo odstranění elektroodpadu a dopravců odpadů v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Tyto evidence zasílá každoročně do 30. dubna následujícího roku ministerstvu, Českému statistickému úřadu a příslušnému krajskému úřadu prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat.

(8) Osoby, které provozují zařízení obsahující PCB a podléhající evidenci podle § 26 písm. c) nebo provozují zařízení, která mohou obsahovat PCB a podléhají evidenci podle § 26 písm. e), nebo vlastní nebo drží PCB definované v § 26 písm. a) nebo vlastní odpady perzistentních organických znečišťujících látek podle § 27a odst. 1, jsou povinny vést samostatně evidenci o tomto zařízení, PCB a odpadech perzistentních organických znečišťujících látek v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem a oznámit tuto skutečnost ministerstvu nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud tak již neučinily. Změny v evidovaných skutečnostech jsou tyto podnikatelé povinni ohlásit ministerstvu neprodleně poté, co ke změně došlo. Způsob ohlašování změn v evidovaných skutečnostech stanoví prováděcí právní předpis. Tato povinnost se nevztahuje na laboratorní standardy používané ve výzkumu, vývoji, zkušebnictví či zdravotnictví. Osoby, které provozují nebo vlastní zařízení lehce kontaminovaná PCB podle § 26 písm. d), vedou o těchto zařízeních zjednodušenou evidenci v souladu s prováděcím právním předpisem bez nutnosti uvádění množství nebo koncentrace PCB obsažených v zařízení a dat a způsobů provedených nebo předpokládaných kontrol nebo výměn.

(9) Evidenci odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhající evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany zajišťuje Ministerstvo obrany ve spolupráci s ministerstvem.

(10) Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad jsou povinny vést evidenci jimi vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona. Tuto evidenci obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zasílají ministerstvu do 30. dubna následujícího roku prostřednictvím zařízení pro přenos dat nebo na technickém nosiči dat. Rozsah a způsob ohlašování stanoví prováděcí právní předpis. Obecní úřad obce s rozšířenou působností a krajský úřad zveřejňují na portálu veřejné správy, popřípadě i jiným vhodným způsobem aktuální seznam zařízení provozovaných podle § 14 odst. 1 a podle § 14 odst. 2.

(11) Pokud není tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem stanoveno jinak, jsou právnické osoby, fyzické osoby oprávněné k podnikání a správní úřady, které jsou povinny vést evidenci podle odstavců 1 až 10, povinny tuto evidenci archivovat nejméně po dobu 5 let.

(12) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) způsob vedení průběžné evidence odpadů a dobu archivace této evidence pro některé druhy odpadů,

b) způsob ohlašování odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů, sběrových míst odpadů, skladů odpadů, dopravců odpadů, odpadů perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a způsob ohlašování změn v jejich evidenci, počtu a stavu převzatých autovraků a způsobech jejich zpracování, o typu, množství elektroodpadu a způsobech jeho zpracování, využití nebo odstranění, a

c) způsob vedení evidence vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona.

§ 40

Evidence při přepravě nebezpečných odpadů

(1) Při přepravě nebezpečných odpadů jsou odesílatel a příjemce povinni vyplnit evidenční list v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem. Evidence přepravovaných nebezpečných odpadů se nevede při vnitropodnikové dopravě zabezpečované vlastními dopravními prostředky, pokud nepřesahuje areál provozovny.

(2) Odesílatel odpadu je povinen

a) přiložit k zásilce nebezpečného odpadu vyplněný evidenční list,

b) zaslat evidenční list obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle místa zahájení přepravy do 10 dnů od jejího zahájení,

c) informovat obecní úřad obce s rozšířenou působností příslušný podle místa zahájení přepravy a inspekci v případě, že do 20 dnů od odeslání odpadu neobdrží od příjemce potvrzený evidenční list o převzetí nebezpečného odpadu.

(3) Příjemce odpadu je povinen zaslat evidenční list o přepravě nebezpečného odpadu s potvrzením o převzetí odpadu odesílateli a obecním úřadům obcí s rozšířenou působností příslušným podle místa zahájení a ukončení přepravy do 10 dnů od jeho převzetí.

(4) Odesílatel odpadu a příjemce odpadu jsou povinni archivovat evidenci podle odstavců 1 až 3 po dobu nejméně 5 let.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vedení evidence odpadů při přepravě odpadů.

ČÁST SEDMÁ

PLÁNY ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 41

Společná ustanovení

(1) Plán odpadového hospodářství v rozsahu stanoveném tímto zákonem zpracovává ministerstvo, kraje v samostatné působnosti a původci odpadů.

(2) Plán odpadového hospodářství se zpracovává za účelem vytváření podmínek pro předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi podle tohoto zákona.

(3) Na zpracování, projednávání a schvalování návrhů plánů odpadového hospodářství se nevztahuje správní řád.

(4) Do plánů odpadového hospodářství České republiky a krajů lze veřejně nahlížet, pořizovat si z nich výpisy, opisy nebo kopie.

§ 42

Plán odpadového hospodářství České republiky

(1) Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky zpracovává ministerstvo ve spolupráci s příslušnými orgány veřejné správy a veřejností. Návrh plánu odpadového hospodářství České republiky projedná ministerstvo s kraji v samostatné působnosti.

(2) Plán odpadového hospodářství České republiky obsahuje programy předcházení vzniku odpadů, vyhodnocení stavu odpadového hospodářství, závaznou část a směrnou část.

(3) Programy předcházení vzniku odpadů jsou do plánů odpadového hospodářství zahrnuty prostřednictvím konkrétních cílů pro předcházení vzniku odpadů a pomocí opatření uvedených v příloze Plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Závaznou část plánu odpadového hospodářství České republiky vyhláší vláda svým nařízením.

(5) Závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky stanoví rámcové cíle, rámcová opatření k jejich dosažení a upravuje soustavu indikátorů jejich hodnocení pro

- a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
- b) nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,
- c) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,
- d) nakládání s odpady z obalů,
- e) využívání odpadů,
- f) snižování podílu odpadů ukládaných na skládky a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
- g) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady,
- h) plnění podmínek pro předcházení vzniku odpadů podle přílohy č. 13 k tomuto zákonu.

(6) Plán odpadového hospodářství České republiky se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn bezprostředně po každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(7) Závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky, včetně jejích změn, je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství krajů a pro rozhodovací a jiné činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

(8) Vyhodnocení plnění plánu odpadového hospodářství České republiky provádí ministerstvo pomocí soustavy indikátorů každoročně do 31. prosince následujícího roku.

(9) Plán odpadového hospodářství České republiky a jeho změny ministerstvo zveřejní na portálu veřejné správy, nebo jiným vhodným způsobem.

§ 43

Plán odpadového hospodářství kraje

(1) Kraj v samostatné působnosti zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území a jeho změny.

(2) Plán odpadového hospodářství kraje musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství České republiky a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství kraje obsahuje závaznou část a směrnou část.

(4) Závazná část plánu odpadového hospodářství kraje stanoví konkrétní cíle, konkrétní opatření k jejich dosažení pro

- a) předcházení vzniku odpadů, omezování jejich množství a nebezpečných vlastností,
- b) nakládání s komunálními odpady,
- c) nakládání s vybranými odpady podle části čtvrté tohoto zákona,
- d) nakládání s dalšími odpady, zejména nebezpečnými,
- e) nakládání s odpady z obalů,
- f) využívání odpadů,
- g) snižování podílu odpadů ukládaných na skládku a podílu biologicky rozložitelné složky v nich obsažené,
- h) vytváření integrovaného systému nakládání s odpady,
- i) plnění podmínek pro předcházení vzniku odpadů podle přílohy č. 13 k tomuto zákonu.

(5) Vznikne-li potřeba zřídit zařízení k nakládání s odpady nebo řešit pohyb odpadů přesahující hranice krajů, jsou kraje v samostatné působnosti povinny při zpracovávání plánů odpadového hospodářství kraje a jejich změn spolu vzájemně spolupracovat.

(6) Kraj v samostatné působnosti je povinen zpracovat a schválit návrh plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny do 18 měsíců od nabytí účinnosti nařízení vlády, kterým se vyhláší nebo mění závazná část plánu odpadového hospodářství České republiky.

(7) Plán odpadového hospodářství kraje se zpracovává na dobu nejméně 10 let a musí být změněn při každé zásadní

změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován.

(8) Kraj v samostatné působnosti je povinen do 10 dnů ode dne zpracování návrhu plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny oznámit způsobem v místě obvyklým, kdy a kde lze do tohoto návrhu plánu nahlédnout, činit si výpisy, opisy nebo kopie. Veřejné nahlédnutí do návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny musí být umožněno po dobu nejméně 30 kalendářních dnů ode dne oznámení možnosti veřejného nahlédnutí; v této lhůtě lze též uplatnit k návrhu plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změně písemné vyjádření. Kraj je povinen připomínky vypořádat a toto vypořádání zveřejnit.

(9) Kraj v samostatné působnosti je povinen zaslat kopii plánu odpadového hospodářství kraje nebo jeho změny ministerstvu do 1 měsíce po jeho schválení.

(10) Závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změnu vyhlásí kraj obecně závaznou vyhláškou.³²⁾ Závazná část plánu odpadového hospodářství kraje je závazným podkladem pro zpracování plánů odpadového hospodářství původců odpadů a pro rozhodovací a koncepční činnosti příslušných správních úřadů, krajů a obcí v oblasti odpadového hospodářství.

(11) Kraj zasílá vyhodnocení plnění plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu každoročně do 15. listopadu následujícího roku. Vyhodnocení provede pomocí soustavy indikátorů stanovené v závazné části plánu odpadového hospodářství České republiky.

(12) Plán odpadového hospodářství kraje a jeho změny kraj zveřejní na portálu veřejné správy, nebo jiným vhodným způsobem.

§ 44

Plán odpadového hospodářství původce odpadů

(1) Plán odpadového hospodářství původce odpadů zpracovávají původci odpadů, kteří produkují ročně více než 10 t nebezpečného odpadu nebo více než 1000 t ostatního odpadu.

(2) Plán odpadového hospodářství původce odpadů musí být v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje a jejími změnami.

(3) Plán odpadového hospodářství původce odpadů se zpracovává na dobu nejméně 5 let a musí být změněn při každé zásadní změně podmínek, na jejichž základě byl zpracován, a to nejpozději do 3 měsíců od změny podmínek.

(4) Původce odpadů, který ke dni vyhlášení závazné části plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny produkuje množství odpadů nad limit stanovený v odstavci 1, je povinen zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od vyhlášení závazné části řešení plánu odpadového hospodářství kraje nebo její změny. Ostatní původci jsou povinni zpracovat návrh plánu odpadového hospodářství do 1 roku od dosažení produkce odpadů nad limit stanovený v odstavci 1.

(5) Původce odpadů je povinen kopii návrhu svého plánu odpadového hospodářství nebo jeho změny zaslat krajskému úřadu, příslušnému podle sídla provozovny původce odpadů, a to nejpozději do 3 měsíců od jeho zpracování. V případě, že návrh plánu odpadového hospodářství původce odpadů neobsahuje náležitosti stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem nebo není v souladu se závaznou částí plánu odpadového hospodářství kraje a její změnou, příslušný krajský úřad do 3 měsíců ode dne obdržení návrhu plánu odpadového hospodářství původce odpadů sdělí původci odpadů své připomínky.

(6) Původce odpadů je povinen do 3 měsíců ode dne doručení připomínek příslušného krajského úřadu zaslat tomuto krajskému úřadu upravený plán odpadového hospodářství se zapracovanými připomínkami.

(7) Plán odpadového hospodářství původce odpadů je závazným podkladem pro jeho činnosti.

(8) Obce, které k zabezpečení svých povinností při nakládání s komunálním odpadem vytvořily dobrovolný svazek obcí,³⁴⁾ mohou na základě písemné dohody zpracovat společný plán odpadového hospodářství původce odpadů, určující rozsah a způsob nakládání s komunálním odpadem.

(9) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem obsah plánu odpadového hospodářství původce odpadů.

ČÁST OSMÁ

EKONOMICKÉ NÁSTROJE

HLAVA I

POPLATKY ZA ULOŽENÍ ODPADŮ

§ 45

(1) Za ukládání odpadů na skládky je původce povinen platit poplatek.

(2) Poplatek platí i původce, který je sám provozovatelem skládky a tato skládka je na jeho vlastním pozemku.

(3) Poplatky se neplatí za ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky za účelem technického zabezpečení skládky v souladu se schváleným projektem a provozním řádem skládky. Technologickým materiálem není odpad, který je ukládán nad rámec projektu určujícího nezbytné množství. Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem požadavky na ukládání odpadů jako technologického materiálu na zajištění skládky.

§ 46

(1) Poplatek za ukládání odpadů na skládky se skládá ze dvou složek. Základní složka poplatku se platí za uložení odpadu, za uložení nebezpečného odpadu se dále platí riziková složka.

(2) Poplatek od původce vybírá provozovatel skládky při uložení odpadů na skládku. Provozovatel skládky potvrdí původci vybrání poplatku. Provozovatel skládky odvádí vybrané poplatky příjemci poplatku vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce a současně ho informuje o dlužných poplatcích. Pokud původce nezaplatil poplatek ve stanovené výši, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím na návrh příjemce poplatku.

(3) Poplatek je v rozsahu stanoveném tímto zákonem příjmem obce, na jejímž katastrálním území je skládka umístěna, a Státního fondu životního prostředí České republiky.³⁵⁾

(4) Pokud je původcem obec a ukládá odpad na skládku, která je na jejím katastrálním území, nevybírá se od této obce základní složka poplatku.

(5) Kontrolu placení poplatků u provozovatele skládky provádí obec a krajský úřad, na jejichž katastrálním území leží skládka.

§ 47

(1) Pokud provozovatel skládky neodvedl obci nebo Státnímu fondu životního prostředí vybraný poplatek ve stanovené lhůtě, uloží mu povinnost zaplatit poplatek krajský úřad, který vydal souhlas k provozování skládky, rozhodnutím, na návrh příjemce poplatku. Za neodvedený poplatek se platí úrok z prodlení ve výši 0,5 promile ze zadržené částky denně. Úrok z prodlení je příjmem obce.

(2) Poplatky úrok z prodlení vymáhá příslušný správce daně podle katastrálního území, na kterém je skládka umístěna.

§ 48

(1) Základní složka poplatku je příjmem obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(2) Výše sazby základní složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(3) Riziková složka poplatku je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(4) Výše sazby rizikové složky poplatku je stanovena v příloze č. 6 k tomuto zákonu.

(5) Odpady azbestu se zpoplatňují ve vyšší sazbě za ukládání ostatních odpadů.

HLAVA II

FINANČNÍ ZAJIŠTĚNÍ PRVNÍ FÁZE PROVOZU SKLÁDKY

§ 48a

Provozovatel skládky je povinen před zahájením první fáze provozu skládky nebo její části

a) sjednat pojištění odpovědnosti za škodu na životním prostředí a zdraví lidí³⁶⁾ způsobenou provozem skládky nebo její části v první fázi provozu skládky a za škodu vzniklou z důvodu ukončení provozu během první fáze provozu skládky,

b) uložit na zvláštní účet částku ve výši nákladů nutných na odstranění škod podle písmene a). Možné škody, jejich rozsah a výši částky stanoví znalecký posudek k tomu oprávněné osoby^{36a)}. Prostředky z tohoto účtu mohou být čerpány pouze na uvedený účel a se souhlasem příslušného krajského úřadu; účet lze zrušit po ukončení první fáze provozu skládky nebo její části nebo po ukončení provozu během první fáze provozu skládky se souhlasem příslušného krajského úřadu poté, co došlo k vypořádání případných škod nebo je nepochybné, že žádné škody nevznikly; úroky z peněžních prostředků na bankovním účtu se stávají součástí peněžních prostředků na zajištění provozu skládky, nebo

c) zajistit náklady na odstranění škod podle písmene a) formou záruky vystavené právnickou osobou oprávněnou k poskytování záruk^{36b)}. Možné škody a jejich rozsah stanoví znalecký posudek k tomu oprávněné osoby^{36a)}. Záruka musí trvat po celou dobu první fáze provozu skládky.

HLAVA III

FINANČNÍ REZERVA PRO REKULTIVACE A ASANACE SKLÁDEK

§ 49

(1) Provozovatel skládky je povinen vytvářet finanční rezervu na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu (dále jen "finanční rezerva").

(2) Tvorba finanční rezervy se zahrnuje do nákladů provozovatele skládky a tvorba této rezervy je výdajem vynaloženým na dosažení, zajištění a udržení příjmů.³⁷⁾ Úroky z peněžních prostředků finanční rezervy jsou její součástí.

(3) Peněžní prostředky této rezervy se ukládají na zvláštní účet v bance. Prostředky finanční rezervy nemohou být předmětem nařízení a provedení výkonu rozhodnutí, ani zahrnuty do majetkové podstaty provozovatele skládky, majitele skládky nebo jejich právních nástupců.

§ 50

(1) Provozovatel skládky je povinen zřídit ode dne účinnosti tohoto zákona zvláštní vázaný účet pro účely ukládání peněžních prostředků k vytváření finanční rezervy. Pro každou skládku, na kterou je vydáno samostatné rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu,²⁴⁾ musí být zřízen samostatný zvláštní vázaný účet.

(2) Smlouva s bankou o zřízení zvláštního vázaného účtu musí obsahovat údaj, které skládky se finanční rezerva týká a ustanovení, že se jedná o zvláštní vázaný účet, který je bankou spravován podle § 49 až 51. Dispozice s účtem ode dne jeho zřízení je možná pouze se souhlasem krajského úřadu příslušného podle umístění skládky.

(3) Peněžní prostředky vytvářené finanční rezervy převádí provozovatel skládky na zvláštní vázaný účet zřízený podle odstavce 1 vždy k poslednímu dni následujícího kalendářního měsíce.

(4) Podstatnou náležitostí smlouvy, kterou se převádí užívací právo ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky, je i dohoda o převodu finanční rezervy na nového provozovatele skládky. Bez této dohody o převodu finanční rezervy je smlouva o převodu užívacího práva ke skládce odpadů na nového provozovatele skládky neplatná.

§ 51

(1) Čerpání z prostředků finanční rezervy smí být prováděno pouze se souhlasem příslušného krajského úřadu na práce související s rekultivací, zajištěním péče o skládku po skončení jejího provozu a asanací. Souhlas krajský úřad uděluje na základě rozhodnutí o zahájení rekultivačních prací vydaného podle zvláštních právních předpisů.³⁸⁾

(2) Zanikne-li provozovatel skládky před ukončením péče o skládku a jeho právní nástupce není znám nebo neexistuje, banka odvede nevyčerpanou část finanční rezervy do Státního fondu životního prostředí České republiky a informuje o tom krajský úřad místně příslušný podle umístění skládky. Tyto prostředky budou Státním fondem životního prostředí poukázány na zvláštní vázaný účet podle tohoto zákona tomu, kdo zabezpečí rekultivaci, péči o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu, váznoucí na této skládce. Způsob čerpání prostředků finanční rezervy z tohoto účtu se provádí podle odstavce 1.

(3) Nevyčerpaná část finanční rezervy se po ukončení péče o skládku uvolňuje ve prospěch provozovatele skládky nebo jeho právního nástupce; není-li právní nástupce znám nebo neexistuje-li, odvede se do rozpočtu obce, na jejímž katastrálním území skládka leží. V případě, že skládka leží na katastrálních územích několika obcí, dělí se tento příjem proporcionálně podle velikosti části skládky ležící v katastrálních územích těchto obcí.

(4) Výše finanční rezervy činí

a) 100 Kč za 1 tunu uloženého nebezpečného odpadu nebo komunálního odpadu, s výjimkou odpadu azbestu,

b) 35 Kč za 1 tunu uloženého ostatního odpadu a odpadu azbestu, odpadu ukládaného jako technologický materiál na zajištění skládky a odpadu azbestu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vytváření a čerpání finanční rezervy.

§ 52

Skládka nebo její část může být považována za uzavřenou až poté, co příslušný krajský úřad provede konečné místní šetření a udělí provozovateli souhlas s uzavřením skládky. Dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci stanoví individuálně pro každou skládku nebo její část příslušný krajský úřad jako součást provozního řádu. Lhůta nesmí být kratší než 30 let.

ČÁST DEVÁTÁ

PŘESHraniční PŘEPRAVA ODPADŮ

§ 53

(1) Tato část upravuje v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ přepravu odpadů do České republiky, z České republiky a přes Českou republiku (dále jen „přeshraniční přeprava odpadů“).

(2) Příslušným orgánem pro přeshraniční přepravu odpadů za Českou republiku je ministerstvo.

§ 54

nadpis vypuštěn

- (1) Odpad vzniklý v České republice se přednostně odstraňuje v České republice.
- (2) Přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění je zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelních pohrom nebo za stavu nouze.
- (3) Odpad vzniklý v České republice se přednostně využívá v České republice, nejedná-li se o jeho využití v jiných členských státech Evropské unie.
- (4) Zásady pro rozhodování ve věcech přeshraniční přepravy odpadů stanoví vláda nařízením.

§ 55

Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů

- (1) Oznámení o přeshraniční přepravě odpadů podává oznamovatel podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾, a to v českém, slovenském nebo anglickém jazyce. Účastníkem řízení zahájeného oznámením podle tohoto odstavce je pouze oznamovatel.
- (2) Ministerstvo stanoví vyhláškou rozsah informací a dokumentace podle části 3 přílohy II přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ pro jednotlivé druhy přepravy.

§ 56

Souhlas, zákazy a námitky

- (1) Na základě oznámení o přeshraniční přepravě odpadů ministerstvo rozhodne o udělení souhlasu nebo o námitkách podle čl. 9, 10, 11 nebo 12 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾.
- (2) Jestliže byl oznamovatel, příjemce nebo dopravce pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný v souvislosti s nakládáním s odpady⁴¹⁾, nebo jestliže mu v době 5 let před podáním oznámení byla pravomocně uložena sankce za porušení právních předpisů na úseku odpadového hospodářství, ministerstvo zakáže oznámenou přeshraniční přepravu odpadů týkající se této osoby.
- (3) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva, které bylo vydáno podle odstavců 1 a 2, nemá odkladný účinek.

§ 56a

Změny v přepravě po odsouhlasení a zrušení souhlasu

- (1) Na základě oznámení změny v přeshraniční přepravě odpadů podle čl. 17 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ ministerstvo rozhodne o změně nebo námitkách proti této změně podle § 56.
- (2) V případech podle čl. 9 odst. 8 a 9 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ ministerstvo rozhodnutím zruší souhlas vydaný podle čl. 9 odst. 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾.

§ 57

Finanční záruka a pojištění

- (1) Finanční záruka podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ musí být složena nebo odpovídající pojištění podle tohoto předpisu musí být prokázáno při podání oznámení podle § 56 odst. 1. Ministerstvo může povolit složení finanční záruky nebo prokázání odpovídajícího pojištění nejpozději k okamžiku zahájení přepravy. Prostředky finanční záruky lze použít pouze v souladu s čl. 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾.
- (2) Finanční záruku nebo pojištění schvaluje ministerstvo. Má-li ministerstvo důvodné pochybnosti o tom, zda poskytnutá finanční záruka nebo pojištění je v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ dostatečné, stanoví výši a druh finanční záruky nebo určí druh pojištění a výši pojistné částky pro tento účel. Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci jsou stanoveny v příloze č. 11 k tomuto zákonu. Kalkulaci množství odpadu podle bodu 7.2 přílohy č. 11 k tomuto zákonu nelze provést, pokud v předchozích třech letech před podáním nového oznámení došlo k porušení podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva podle tohoto bodu a v novém a předchozím oznámení je uveden stejný oznamovatel i příjemce.

§ 58

nadpis vypuštěn

- (1) Ministerstvo může uložit rozhodnutím povinnost
 - a) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 22 odst. 2 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾,

b) využití nebo odstranění odpadů podle čl. 22 odst. 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹),

c) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. a) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹),

d) vzetí odpadů zpět oznamovatelem podle čl. 24 odst. 2 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹),

e) využití nebo odstranění odpadů příjemcem podle čl. 24 odst. 3 písm. a) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹),

f) využití nebo odstranění odpadů jinou osobou než oznamovatelem nebo příjemcem podle čl. 24 odst. 5 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹).

(2) Pokud ministerstvo zajistí splnění povinností podle čl. 22 nebo 24 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹), může uložit rozhodnutím osobám, které odpovídají za přepravu, kterou nelze dokončit, nebo za nedovolenou přepravu, povinnost uhradit náklady na dopravu, využití, odstranění a na uskladnění odpadů. Ministerstvo může uložit provedení úhrady těchto nákladů předem. Osoby, které odpovídají za nedovolenou přepravu, odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(3) Bezpečné uskladnění odpadů podle čl. 22 odst. 9 a čl. 24 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹) zajistí, hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu byl odpad zjištěn. Obecní úřad obce s rozšířenou působností uloží rozhodnutím úhradu takto vynaložených nákladů osobám, které za nedokončenou nebo nedovolenou přepravu odpovídají. Tyto osoby odpovídají za úhradu nákladů společně a nerozdílně.

(4) Rozklad proti rozhodnutí ministerstva podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

§ 59

Zahájení přeshraniční přepravy odpadů

Okamžikem, kdy ministerstvo obdrží kopii průvodního dokladu s vyplněným datem přepravy a dalšími příslušnými údaji v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹) před uplynutím lhůty pro podání odvolání, se oznamovatel vzdává práva odvolání (rozkladu) proti souhlasu ministerstva.

§ 60

Přeshraniční přeprava odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států

Ministerstvo financí může stanovit vyhláškou celní úřady pro přeshraniční přepravu odpadů do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, a z těchto států.

§ 61

zrušen

§ 62

zrušen

§ 63

zrušen

§ 64

zrušen

§ 65

zrušen

ČÁST DESÁTÁ

SANKCE

HLAVA I

POKUTY FYZICKÝM OSOBÁM OPRÁVNĚNÝM K PODNIKÁNÍ A PRÁVNICKÝM OSOBÁM

§ 66

(1) Pokutu do výše 300 000 Kč uloží obecní úřad fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která využívá systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem bez písemné smlouvy s touto obcí nebo která nemá zajištěno využití nebo odstraňování odpadů v souladu s tímto zákonem.

(2) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží inspekce nebo příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) nevede v rozsahu a způsobem stanoveným v části šesté tohoto zákona evidenci odpadů a zařízení nebo neplní ve stanoveném rozsahu ohlašovací povinnost nebo nezašle ve stanovené lhůtě nebo ve stanoveném rozsahu příslušnému správnímu úřadu údaj týkající se zařízení k nakládání s odpady, nebo evidenci po stanovenou dobu nearchivuje,

b) nezabezpečí odpady před nežádoucím znehodnocením, odcizením nebo únikem,

c) neumožní kontrolním orgánům výkon kontrolní činnosti nebo neposkytne pravdivé nebo úplné informace související s nakládáním s odpady,

d) nezpracuje identifikační list nebezpečného odpadu nebo místa nakládání s nebezpečným odpadem tímto listem nevybaví,

e) jako vlastník PCB, odpadů PCB nebo jako vlastník anebo provozovatel zařízení obsahujícího PCB nezašle v rozporu s § 27 odst. 8 ministerstvu plán postupného odstranění PCB, odpadů PCB a zařízení s obsahem PCB, plán dekontaminace zařízení s obsahem PCB pro období 2009 až 2010 nebo v rozporu s § 27 odst. 9 nevypracuje seznam vlastněných, případně provozovaných zařízení, která obsahují PCB a nepodléhají evidenci, nebo jej nezašle do 31. prosince 2008 ministerstvu, nebo

f) neplní povinnosti stanovené v § 18 odst. 3 až 11 nebo § 37b odst. 1 písm. i).

(3) Pokutu do výše 10 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) nezařadí odpad podle Katalogu odpadů,

b) předá odpad osobě, která k převzetí předávaného odpadu není podle tohoto zákona oprávněna,

c) převezme odpad, přestože k jeho převzetí není podle tohoto zákona oprávněna,

d) provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení k využívání nebo odstraňování odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

e) provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním nebo provozuje zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů v rozporu se schváleným provozním řádem zařízení,

f) nevede ve stanoveném rozsahu evidenci PCB, odpadů PCB a zařízení obsahujících PCB a podléhajících evidenci,

g) nezajistí zpětný odběr použitých výrobků určených ke zpětnému odběru nebo nesplní jinou povinnost související se zpětným odběrem,

h) neustanoví za podmínek stanovených tímto zákonem odpadového hospodáře,

i) vydá osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu pro odpad, za který odpovídá jako původce nebo oprávněná osoba, nebo hodnotí nebezpečné vlastnosti, k jejichž hodnocení nebyla pověřena, nebo

j) neprovede dekontaminaci nebo neodstraní zařízení podle § 27 odst. 1 do 31. prosince 2010.

(4) Pokutu do výše 50 000 000 Kč uloží inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která

a) zařadí odpad uvedený v § 6 odst. 1 písm. a), b) nebo c) jako odpad ostatní nebo nakládá s tímto odpadem jako s odpadem ostatním, aniž by měla osvědčení od pověřené osoby podle § 9, že odpad nemá nebezpečné vlastnosti,

b) nakládá s odpady v zařízeních, ve kterých nakládání s odpady je zakázáno nebo není povoleno,

c) ředí nebo mísí odpady za účelem splnění kritérií pro jejich přijetí na skládku nebo mísí nebezpečné odpady navzájem nebo s ostatními odpady bez souhlasu příslušného správního úřadu,

d) nakládá s nebezpečnými odpady bez potřebného souhlasu příslušného správního úřadu nebo v rozporu s ním,

e) ukládá na skládku odpady, které jsou tímto zákonem nebo prováděcím právním předpisem zakázány ukládat na skládku, nebo při ukládání odpadů na skládku nedodržuje podmínky stanovené prováděcím právním předpisem,

f) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem při nakládání s vybranými výrobky nebo odpady nebo zařízeními podle části čtvrté,

g) poruší při přeshraniční přepravě odpadů povinnost stanovenou přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ nebo neplní podmínky stanovené v rozhodnutí ministerstva vydaném podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ nebo podle části deváté,

h) nakládá s odpady perzistentních organických znečišťujících látek v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách^{30a)} nebo nevede evidenci o odpadech perzistentních

organických znečišťujících látek nebo neohlašuje údaje podle § 39 odst. 8,

i) zajišťuje společné plnění povinností výrobců, k němuž je potřeba oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 31l, bez tohoto oprávnění, nebo bez oprávnění k provozování kolektivního systému nabízí třetím osobám uzavření smluv, jejichž obsahem je činnost, k jejímuž výkonu je oprávnění třeba, nebo

j) jako provozovatel systému podle § 31l poruší některou povinnost, kterou provozovateli systému ukládá tento zákon.

(5) Pokutu do výše 1 000 000 Kč uloží příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce fyzické osobě oprávněné k podnikání nebo právnické osobě, která poruší jinou povinnost stanovenou tímto zákonem nebo povinnost uloženou rozhodnutím na základě tohoto zákona.

§ 67

(1) Řízení o uložení pokuty lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy se o porušení povinnosti příslušný správní úřad dozvěděl; pokutu však lze uložit nejdéle do 3 let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(2) Při stanovení výše pokuty se přihlíží zejména k závažnosti ohrožení životního prostředí, popřípadě k míře jeho poškození.

(3) Poruší-li právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání v době 1 roku od právní moci rozhodnutí o uložení pokuty podle tohoto zákona znovu stejnou povinnost, za niž byla pokuta uložena, uloží správní úřad další pokutu až do výše dvojnásobku horní hranice sazby.

(4) Do běhu lhůty podle odstavce 1 se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení podle zvláštního právního předpisu.

§ 68

(1) Pokutu ukládá, vybírá a vymáhá správní úřad, který jako první zahájil řízení o jejím uložení; pokuty uložené inspekcí vymáhá příslušný správce daně. V případě, že bylo zahájeno řízení ve stejný den inspekcí a obecním úřadem obce s rozšířenou působností, provede řízení o uložení pokuty inspekce. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností vzájemně informují.

(2) O odvolání proti rozhodnutí inspekce o uložení pokuty rozhoduje ministerstvo. O odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu obce s rozšířenou působností rozhoduje krajský úřad.

(3) Pokuty uložené inspekcí jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení právních předpisů, a z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí.⁴⁴⁾ Pokuta inspekcí uložená obci je příjmem Státního fondu životního prostředí.

(4) Pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností jsou z 50 % příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti, a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností, která pokutu uložila. Pokuta uložená obecním úřadem obce s rozšířenou působností obci je z 50 % příjmem Státního fondu životního prostředí a z 50 % příjmem obce s rozšířenou působností.

(5) Uložením pokuty za porušení povinností vyplývajících z tohoto zákona nejsou dotčena příslušná ustanovení trestního zákona.

HLAVA II

PŘESTUPKY

§ 69

(1) Obecní úřad uloží pokutu až do výše 20 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že

a) se zbaví autovraku nebo umístí vozidlo vyřazené z registru vozidel v rozporu s tímto zákonem,

b) odloží elektrozařízení mimo místa k tomu určená nebo mimo místa jejich zpětného odběru.

(2) Inspekce uloží pokutu až do výše 1 000 000 Kč fyzické osobě, která není podnikatelem a dopustí se přestupku tím, že

a) převezme odpad do svého vlastnictví,

b) přepravuje odpad v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ nebo uskuteční přeshraniční přepravu odpadů v rozporu s povolením,

c) soustřeďuje odpad nebo s ním jinak nakládá na místech nebo v objektech, které nejsou podle tohoto zákona zařízeními určenými k nakládání s odpady nebo tato místa či objekty za účelem soustřeďování nebo jiného nakládání s odpady pronajímá jiné osobě.

§ 70

(1) Pokuta uložená obecním úřadem je příjmem obce, na jejímž katastrálním území došlo k porušení povinnosti.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahují se na přestupky a jejich projednávání obecné právní předpisy o přestupcích.⁴⁵⁾

ČÁST JEDENÁCTÁ

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI ODPADOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

§ 71

Orgány veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

Veřejnou správu v oblasti odpadového hospodářství vykonávají

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) Ministerstvo zemědělství,
- d) inspekce,
- e) Česká obchodní inspekce,
- f) Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský,
- g) celní úřady,
- h) Policie České republiky,
- i) orgány ochrany veřejného zdraví,
- j) krajské úřady,
- k) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- l) obecní úřady a újezdní úřady.

§ 71a

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,

e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,

c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,

d) druh a adresa místa pobytu,

e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 72

Ministerstvo

(1) Ministerstvo

a) je ústředním orgánem státní správy v oblasti odpadového hospodářství,

b) vykonává vrchní státní dozor v oblasti odpadového hospodářství s výjimkou ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,

c) vykonává funkci ohniskového bodu Basilejské úmluvy,

d) vykonává funkci příslušného orgánu a kontaktního subjektu pro přeshraniční přepravu odpadů a funkci kontaktního subjektu pro odpady perzistentních organických znečišťujících látek,

e) vydává rozhodnutí podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹⁾ a podle části deváté,

f) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8,

g) schvaluje náplň školení pro hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

h) zařazuje odpad v případech, kdy nelze odpad jednoznačně zařadit podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

i) zpracovává a vede souhrnnou evidenci o druzích odpadů, jejich množství a způsobech nakládání s nimi, zařízeních k nakládání s odpady, zařízeních uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích místech nebezpečných odpadů a sběrových místech odpadů, skladech odpadů převzatých autovracích a způsobech jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, dopravních odpadů, odpadech perzistentních organických znečišťujících látek, PCB, odpadech PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci, souhlasech a dalších rozhodnutích vydaných podle tohoto zákona a tuto evidenci zpřístupňuje občanům,

j) spolupracuje s Ministerstvem obrany při zajišťování evidence odpadů, zařízení k nakládání s odpady, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů, skladů odpadů a PCB, odpadů PCB a zařízeních obsahujících PCB a podléhajících evidenci vznikajících v rámci činnosti Ministerstva obrany,

k) zpracovává plán odpadového hospodářství České republiky v rozsahu stanoveném tímto zákonem a při splnění podmínek stanovených tímto zákonem zpracovává jeho změny,

l) předkládá vládě ke schválení návrh závazné části plánu odpadového hospodářství České republiky a návrh jeho změn,

m) poskytuje příslušným složkám Evropské komise a orgánům mezinárodních úmluv a protokolů v oblasti odpadového hospodářství, k nimž Česká republika přistoupila, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o stavu odpadového hospodářství v České republice,

n) jmenuje zástupce České republiky do výborů, komisí, odborných a pracovních skupin a dalších grémií založených na základě ustanovení právních předpisů Evropských společenství v oblasti odpadového hospodářství nebo v rámci mezinárodních úmluv v této oblasti, k nimž Česká republika přistoupila,

o) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí inspekce a krajského úřadu,

p) vede Seznam podle dílu 8 části čtvrté,

r) uplatňuje stanovisko k politice územního rozvoje,

s) vede Seznam výrobců podle § 31e a zpřístupňuje tento Seznam výrobců na portálu veřejné správy,

t) vydává oprávnění k provozování kolektivního systému a rozhoduje o prodloužení platnosti oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 31m, rozhoduje o zrušení oprávnění k provozování kolektivního systému podle § 31r,

u) vede seznam vydaných oprávnění k provozování kolektivního systému s vyznačením jejich platnosti a rozhodnutí o jejich zrušení a zveřejňuje jej na portálu veřejné správy,

v) dohlíží na činnost provozovatele systému, ukládá opatření k nápravě a podává podněty inspekci k zahájení řízení o uložení pokuty provozovateli systému podle § 31p,

w) rozhodne, zda určitý typ baterie nebo akumulátoru náleží do skupiny přenosných baterií nebo akumulátorů, průmyslových baterií nebo akumulátorů nebo automobilových baterií nebo akumulátorů.

(2) Vrchním státním dozorem v oblasti odpadového hospodářství je dozor nad tím, jak správní úřady, které vykonávají státní správu v oblasti odpadového hospodářství, dodržují právní předpisy v této oblasti, a dále dozor nad dodržováním ustanovení právních předpisů a rozhodnutí příslušných správních úřadů v oblasti nakládání s odpady.

§ 73

Ministerstvo zemědělství

Ministerstvo zemědělství koordinuje provádění kontrol dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě.

§ 73a

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský

Kontrolu dodržování povinností při používání upravených kalů na zemědělské půdě vykonává a sankce za porušení těchto povinností ukládá podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění zákona č. 308/2000 Sb., zákona č. 147/2002 Sb. a zákona č. 317/2004 Sb., Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský.

§ 74

Ministerstvo zdravotnictví

Ministerstvo zdravotnictví

a) vykonává vrchní státní dozor a řídí výkon státní správy v oblasti ochrany veřejného zdraví při nakládání s odpady,

b) pověřuje právnické osoby nebo fyzické osoby k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů, prodlužuje platnost tohoto pověření a odnímá toto pověření podle § 7 a 8.

§ 75

Orgány ochrany veřejného zdraví

Orgány ochrany veřejného zdraví

a) jsou dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech, které se dotýkají zájmů chráněných podle tohoto zákona v oblasti ochrany lidského zdraví,

b) hodnotí a řídí zdravotní rizika a vydávají z hlediska ochrany zdraví lidí odborné stanovisko k návrhům při nakládání s odpady, zejména k jejich využívání, úpravě a odstranění,

c) spolupracují s ostatními správními úřady v oblasti ochrany zdraví lidí při nakládání s odpady,

d) vyjadřují se k provozním řádům zařízení k využívání, odstraňování, sběru a výkupu odpadů.

§ 76

Inspekce

(1) Inspekce

a) kontroluje, jak jsou právnickými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

b) minimálně jednou ročně kontroluje, jak původce odpadů z výroby oxidu titaničitého dodržuje ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství,

c) ukládá právnickým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 až 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

d) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadu vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4,

e) dává ministerstvu podněty k uplatnění vrchního státního dozoru,

f) dává podněty krajskému úřadu k zákazu provozu zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení právní předpisy týkající se odpadového hospodářství a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,

g) kontroluje, zda osoby využívající sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků k zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu mají doklady, které osvědčují, že sedimenty z vodních nádrží nebo koryt vodních toků vyhovují limitům znečištění pro zavážení podzemních prostor a úpravám povrchu terénu; může odebírat vzorky sedimentů a kontrolovat skutečné koncentrace škodlivin, jejichž limity jsou stanoveny v příloze č. 9 k tomuto zákonu,

h) kontroluje, zda je s odpady perzistentních organických znečišťujících látek nakládáno v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách (30a) a zákonem,

i) může zakázat do zjednání nápravy uvádět na trh nebo do oběhu baterie nebo akumulátory, které nesplňují požadavky stanovené v části čtvrté hlavy II, dílu 3 nebo pozastavit uvádění takových baterií nebo akumulátorů na trh nebo do oběhu; hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může současně nařídit výrobci baterií nebo akumulátorů, které nesplňují požadavky stanovené v části čtvrté hlavy II, dílu 3, aby zajistil stažení takovýchto baterií nebo akumulátorů z trhu,

j) provádí kontroly podmíněnosti podle zákona o zemědělství (39a) v souladu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství upravujícím prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém (39b), s výjimkou těchto kontrol podmíněnosti v oblasti povrchových nebo podzemních vod,

k) může podat Ministerstvu vnitra v listinné podobě nebo způsobem umožňujícím dálkový přístup žádost o poskytnutí údajů z evidence občanských průkazů a evidence obyvatel vedených podle zvláštních právních předpisů (45a) v rozsahu nezbytně nutném pro ověření údajů v evidenci osob vedené podle § 18 odst. 3 provozovatelem zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů; Ministerstvo vnitra poskytne údaje vždy způsobem umožňujícím dálkový přístup, požádá-li o to inspekce.

(2) V rámci přeshraniční přepravy odpadů je inspekce oprávněna provádět kontroly na místě vzniku odpadu, u oznamovatele a příjemce a na hraničních přechodech. Je oprávněna též provádět kontrolu dokladů podle právních předpisů Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu (39) a podle tohoto zákona, fyzickou kontrolu odpadů a odebírat a analyzovat vzorky.

(3) Inspekce spolupracuje s obecními úřady, orgány ochrany veřejného zdraví, celními úřady, Hasičským záchranným sborem, Policií České republiky a územními finančními orgány, popřípadě dalšími správními úřady, kraji a obcemi a poskytuje jim odbornou pomoc.

(4) Úkoly inspekce plní inspektoři. Inspektoři se při kontrolní činnosti prokazují průkazy inspekce.

§ 76a

Česká obchodní inspekce

Česká obchodní inspekce kontroluje plnění povinností týkajících se uvádění baterií a akumulátorů na trh nebo do oběhu, jejich označování a zajištění zpětného odběru výrobcem a posledním prodejcem; tyto osoby jsou povinny jí na žádost prokázat způsob zajištění zpětného odběru.

§ 77

Celní orgány

(1) Celní úřady (46)

a) kontrolují vnitrostátní i přeshraniční přepravu odpadů,

b) kontrolují dovoz baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie,

c) předávají podněty ministerstvu k uplatnění vrchního státního dozoru,

d) ukládají nápravná opatření při porušení povinností vztahujících se k přepravě odpadů.

(2) Celní úřady kontrolují, zda při dovozu baterií nebo akumulátorů není porušován zákaz uvedený v § 31a odst. 1 a zda je dovážené zboží označeno podle § 31c.

(3) Při vnitrostátní přepravě nebezpečných odpadů celní úřady kontrolují, zda je odpad vybaven doklady podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a zda odpad odpovídá údajům v dokladech uvedeným.

(4) Při přeshraniční přepravě odpadů celní úřady dále kontrolují,

a) zda odpad je vybaven doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů (39), tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,

b) zda odpad odpovídá údajům uvedeným na průvodních dokladech podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů (39), tohoto zákona a prováděcích právních předpisů,

c) zda přepravované zboží, které není vybaveno doklady požadovanými pro přepravu odpadů, není odpadem,

d) zda přeshraniční přeprava odpadu není v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹) a tímto zákonem.

(5) Při kontrolách podle odstavců 3 a 4 jsou celní úřady oprávněny zastavovat vozidla, nařizovat odstavení vozidla na vhodné místo, kontrolovat doklady provázející odpad a zboží, doklady prokazující totožnost osoby přepravující odpad, provádět fyzickou kontrolu odpadů a zboží, odebírat a analyzovat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(6) Pokud celní úřady zjistí při kontrole přepravy odpadů porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹), nebo tohoto zákona, jsou v řízení oprávněny provádět šetření také na místě vzniku odpadů u původce, držitele nebo oznamovatele a na místě určení u konečného příjemce.

(7) Zjistí-li celní úřad, že přeshraniční přeprava je nedovolenou přepravou odpadů podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹) nebo že přeshraniční přeprava odpadů je uskutečňována v rozporu s povolením, může nařídit přerušeni přepravy a odstavení vozidla na místo k tomu určené.

(8) Pokud došlo k porušení právních předpisů uvedených v odstavci 7, může celní úřad stanovit kauci ve výši od 10 000 Kč do 50 000 Kč.

(9) Nesložil-li řidič, který pro účely vybírání kaucí při kontrole vždy zastupuje dopravce,⁴⁸) požadovanou kauci, jsou celní úřady oprávněny přikázat řidiči jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla, zadržet řidiči doklady k vozidlu a k nákladu a zakázat pokračování v jízdě. Náklady spojené s jízdou vozidla do místa odstavení jdou k tíži dopravce. Odpovědnost dopravce za vozidlo, náklad a přepravované osoby není dotčena.

(10) Řidič vozidla může pokračovat v jízdě po zaplacení požadované kauce řidičem nebo dopravcem, nebo po zaplacení pokuty inspekci. Na místě zaplacení kauce nebo pokuty budou řidiči vydány zadržené doklady.

(11) Při výběru kauce jsou celní úřady povinny vydat řidiči stvrzenku o převzetí kauce, sepsat ve čtyřech vyhotoveních protokol o zjištěném porušení a poučit dopravce o tom, že je povinen se k případu vyjádřit nejpozději ve lhůtě dvou týdnů inspekci, a to v českém jazyce. Jedno vyhotovení protokolu obdrží řidič vozidla, druhé si ponechá celní úřad a zbylá dvě vyhotovení předá spolu s kaucí a doklady k vozidlu a nákladu nejpozději následující pracovní den inspekci v místě působnosti celního úřadu. Vzor stvrzenky o převzetí kauce stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.

(12) Doklad o převzetí kauce se vydá v českém jazyce. V dokladu o převzetí kauce musí být uvedeno, kde bude vedeno správní řízení o pokutě.

(13) Vozidlo, které bylo celními úřady znehybněno a odstaveno na k tomu vyhrazeném parkovišti, se dopravci vydá až po zaplacení požadované kauce nebo po zaplacení pokuty uložené inspekci za spáchání správního deliktu zjištěného při kontrolní činnosti celními úřady.

(14) Řízení ve věci kauce se vede v jazyce českém.

(15) Řízení o uložení pokuty podle odstavce 10 lze zahájit do jednoho roku ode dne, kdy se inspekce o porušení uvedených povinností dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k porušení došlo.

(16) O zjištěném porušení přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹), nebo tohoto zákona při přepravě odpadů celní úřady neprodleně informují ministerstvo a inspekci.

(17) Celní úřady zboží nepropustí do navrženého režimu podle zvláštního právního předpisu,⁴⁷) jestliže

a) zboží, které není deklarováno jako odpad, je odpadem,

b) zboží deklarované jako odpad není vybaveno doklady podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹), podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů nebo odpad neodpovídá údajům uvedeným v těchto dokladech,

c) vývoz zboží, deklarovaného jako odpad, do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo dovoz tohoto zboží z těchto států je zakázán, nebo

d) dovozem baterií nebo akumulátorů ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie, je porušen zákaz uvedený v § 31 odst. 5 nebo není dodrženo označení baterií nebo akumulátorů podle § 31 odst. 2.

(18) Celní úřady si při kontrole podle předchozích odstavců mohou vyžádat odbornou pomoc inspekce.

(19) V případě pochybností, zda přepravované zboží není odpadem, požádá celní úřad o rozhodnutí krajský úřad místně příslušný místu provedení kontroly.

(20) V případě, že celní úřad rozhodne o nepropuštění do navrženého režimu podle odstavce 13, jsou povinny právnické i fyzické osoby vyvézt neprodleně odpad zpět do státu, který není členským státem Evropské unie. O nepropuštění zboží do navrženého režimu podle odstavce 13 celní úřady neprodleně informují ministerstvo.

(21) Ministerstvo financí poskytne ministerstvu informace ze svých evidencí a informačních systémů o odpadech, které byly vyvezeny z České republiky do států, které nejsou členskými státy Evropské unie, nebo které byly z těchto států dovezeny do České republiky, dále o bateriích nebo akumulátorech, které byly dovezeny do České republiky ze států, které nejsou členskými státy Evropské unie.

(22) Ministerstvo dává Generálnímu ředitelství cel podněty k provedení kontrol podle zvláštních právních předpisů.

(23) Pokuty uložené inspekcí a propadlé kauce jsou příjmem Státního fondu životního prostředí.

§ 77a

Policie České republiky

(1) Policie České republiky

a) v rámci pohraničního odbavování a v pásmu do 25 km od státních hranic^{48b)} zaznamenává a podle možností dokumentuje podezřelé jevy a okolnosti nasvědčující nelegální přeshraniční přepravě odpadů do České republiky,

b) předává zjištěné podněty orgánům inspekce a celních úřadů k provedení vlastních nápravných opatření,

c) spolupracuje a v rámci součinnosti poskytuje odbornou pomoc a přiměřené podmínky orgánům inspekce a celních úřadů.

(2) Policie České republiky v rámci spolupůsobení a při získávání informací potřebných pro plnění úkolů podle odstavce 1 postupuje a využívá oprávnění podle příslušných právních předpisů^{48c)}.

(3) Policie České republiky si při plnění úkolů podle odstavce 1 může vyžádat odbornou pomoc orgánů inspekce nebo celních úřadů.

§ 78

Kraje

(1) Kraj

a) zpracovává plán odpadového hospodářství kraje pro jím spravované území v rozsahu stanoveném tímto zákonem; provádí změny tohoto plánu,

b) zasílá kopii schváleného plánu odpadového hospodářství kraje ministerstvu,

c) vyhláší obecně závaznou vyhláškou kraje závaznou část plánu odpadového hospodářství kraje a její změny,

d) sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství České republiky.

(2) Krajský úřad

a) uděluje souhlas k provozování zařízení a k plánu úprav skládky; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

b) kontroluje, jak jsou právními osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

c) uděluje souhlas k míšení nebezpečných odpadů navzájem nebo s ostatními odpady; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

d) ukládá rozhodnutím původci odpadů povinnost zaplatit poplatek za uložení odpadů na skládku, pokud původce tento poplatek ve stanovené výši nezaplatil,

e) uděluje souhlas s uzavřením skládky, stanovuje dobu trvání a podmínky péče o skládku po uzavření jejího provozu, rekultivaci a asanaci podle § 52,

f) zpracovává a průběžně vede evidenci jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona,

g) rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí obecního úřadu a obecního úřadu obce s rozšířenou působností,

h) rozhoduje v pochybnostech, zda se movitá věc příslušející do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze č. 1 k tomuto zákonu považuje za odpad, a to na návrh vlastníka této movité věci nebo správního úřadu, který provádí řízení, v němž se tato otázka vyskytla, nebo který rozhodnutí o této otázce potřebuje ke své další činnosti,

i) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečným odpadem podle § 16 odst. 3 v množství větším než sto tun nebezpečného odpadu za rok; udělení souhlasu může vázat na podmínky,

j) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2 původci, který nakládá s odpady v množství větším než 100 tun nebezpečného odpadu za rok. Udělení souhlasu může vázat na podmínky,

k) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 18 odst. 2. Udělení souhlasu může vázat na podmínky,

l) uděluje souhlas k čerpání prostředků ze zvláštního vázaného účtu podle § 48a písm. b) a souhlas s jeho zrušením,

m) uděluje souhlas k dispozici se zvláštním vázaným účtem a k čerpání z prostředků finanční rezervy podle § 50 odst. 2 a § 51 odst. 1, 2 a 3, udělení souhlasu může vázat na podmínky,

n) může zakázat provoz zařízení k odstraňování odpadů, nesplňuje-li provozovatel tohoto zařízení podmínky stanovené zvláštními právními předpisy pro nakládání s odpady a mohlo-li by v důsledku toho dojít k závažné ekologické újmě,

o) může omezit nebo zakázat provoz zařízení k nakládání s odpady z výroby oxidu titaničitého, pokud monitorování složek životního prostředí prokáže akutní toxicitu přesahující mezní hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem nebo jiné, stejně závažné zhoršení stavu životního prostředí,

p) může pozastavit platnost osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů vydaného pověřenou osobou nebo ho odejmout podle § 9 odst. 3 a 4,

q) vede, pravidelně aktualizuje a zveřejňuje seznam osob oprávněných ke zpracování autovraků a doplňuje informační systém sledování toků vybraných autovraků způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

r) sděluje své připomínky k návrhu plánu odpadového hospodářství původce,

s) kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky,

t) ukládá rozhodnutím provozovateli skládky povinnost zaplatit vybraný poplatek za uložení odpadů na skládku, pokud tento poplatek neodvedl ve stanovené lhůtě příjemci,

u) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje.

u) uplatňuje stanovisko k zásadám územního rozvoje,

v) rozhoduje podle čl. 7 odst. 4 písm. b) přímo použitelného předpisu Evropských společenství o perzistentních organických znečišťujících látkách^{30a}); v rozhodnutí může stanovit podmínky; o vydaných rozhodnutích informuje ministerstvo každoročně do 30. dubna následujícího roku.

(3) Při posuzování žádostí o udělení souhlasů podle odstavce 2 hodnotí krajský úřad zejména jejich soulad s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů a soulad se závaznými částmi řešení plánu odpadového hospodářství kraje a plánu odpadového hospodářství České republiky.

(4) Krajský úřad zruší nebo změní rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, v případě, že

a) dojde ke změně podmínek rozhodných pro vydání rozhodnutí o udělení souhlasu,

b) provozovatel zařízení k využívání, odstraňování, sběru nebo výkupu odpadů není schopen zajistit podmínky ochrany životního prostředí stanovené v právních předpisech nebo provozovatel skládky nemá vytvořenou finanční rezervu podle § 49 až 51 a v určené lhůtě nedojde ke zjednání nápravy, nebo

c) právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k podnikání, které byl udělen souhlas, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(5) Krajský úřad může zrušit rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle tohoto zákona, nebude-li nejpozději do 30 dnů ode dne ukončení činnosti odpadového hospodáře ustanoven nový odpadový hospodář a jeho ustanovení oznámeno krajskému úřadu nebo nebude-li ustanovený odpadový hospodář splňovat podmínky odborné způsobilosti.

(6) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 2 místně příslušný krajský úřad, v jehož obvodu je provozováno zařízení nebo činnost, nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 2 až 5 mohou zaměstnanci příslušného krajského úřadu vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.⁴⁸⁾

§ 79

Obecní úřady obcí s rozšířenou působností

(1) Obecní úřad obce s rozšířenou působností

a) podává návrh ministerstvu na zařazení odpadu podle Katalogu odpadů podle § 5 odst. 2,

b) uděluje souhlas k nakládání s nebezpečnými odpady podle § 16 odst. 3, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. i); udělení souhlasu může vázat na podmínky,

c) uděluje souhlas k upuštění od třídění nebo odděleného shromažďování odpadů podle § 16 odst. 2, nejde-li o případ podle § 78 odst. 2 písm. j), udělení souhlasu může vázat na podmínky,

d) vede a zpracovává evidenci odpadů a způsobů nakládání s nimi, autovraků a způsobů jejich zpracování, typu, množství a způsobu zpracování, využití nebo odstranění elektroodpadu, zařízení k nakládání s odpady, zařízení uvedených v § 14 odst. 2, shromažďovacích míst nebezpečných odpadů a sběrových míst odpadů a skladů odpadů, dopravců odpadů jím vydaných souhlasů a dalších rozhodnutí podle tohoto zákona a na požádání podává informace žadatelům o sídle zařízení vhodných k odstranění nebo využití jimi vyprodukovaného odpadu,

e) kontroluje, jak jsou právníckými osobami, fyzickými osobami oprávněnými k podnikání a obcemi dodržována ustanovení právních předpisů a rozhodnutí ministerstva a jiných správních úřadů v oblasti odpadového hospodářství a zda pověřené osoby dodržují stanovený způsob hodnocení nebezpečných vlastností odpadů,

f) hrozí-li poškození lidského zdraví nebo životního prostředí nebo již k němu došlo, může zajistit ochranu lidského zdraví a životního prostředí na náklady odpovědné osoby,

g) ukládá provozovateli zařízení k odstraňování odpadů v mimořádných případech, je-li to nezbytné z hlediska ochrany životního prostředí a pokud je to pro provozovatele technicky možné, povinnost odstranit odpad. Náklady vzniklé tímto rozhodnutím hradí obecní úřad obce s rozšířenou působností, který rozhodnutí vydal; náhradu nákladů takto vynaložených je povinna obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností uhradit osoba, která je za tento odpad odpovědná podle tohoto zákona,

h) ukládá právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení stanovených povinností podle § 66 odst. 2 a 5; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

i) může zakázat původci odpadů činnost, která způsobuje vznik odpadů, pokud původce nemá zajištěno využití nebo odstranění odpadů a pokud by odpady vzniklé v důsledku pokračování této činnosti mohly způsobit škodu na životním prostředí,

j) uplatňuje stanovisko k územním plánům a regulačním plánům,

k) zajišťuje bezpečné uskladnění odpadu podle § 58 odst. 3.

(2) Obecní úřad obce s rozšířenou působností zruší rozhodnutí o udělení souhlasu, který spadá do jeho kompetence podle odstavce 1 písm. b), v případě, že osoba, které byl souhlas udělen, opakovaně porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo opakovaně neplní podmínky, na které je souhlas vázán.

(3) Pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, je k rozhodování podle odstavce 1 místně příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož obvodu je provozována činnost nebo se nachází věc, které se rozhodnutí týká.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností dává vyjádření zejména

a) ke zřízení zařízení k odstraňování odpadů,

b) v územním a stavebním řízení z hlediska nakládání s odpady,

c) k připravovaným změnám výrobního procesu nebo výroby, které mají vliv na nakládání s odpady,

d) k zavedení nebo rozšíření výroby oxidu titaničitého,

e) ke zřízení malých zařízení pro biologické zpracování využitelných biologicky rozložitelných odpadů.

(5) Vyjádření podle odstavce 4 obsahuje posouzení žádosti z hlediska jejího souladu s povinnostmi vyplývajícími z tohoto zákona a prováděcích právních předpisů. Vyjádření nenahrazuje souhlasy vydávané podle tohoto zákona.

(6) Vyjádření podle odstavce 4 písm. a) až d) vydává obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož územním obvodu se nachází zařízení určené k nakládání s odpady.

(7) Činnosti uvedené v odstavcích 1 až 4 mohou zaměstnanci obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonávat po prokázání zvláštní odborné způsobilosti.

§ 80

Obecní úřad a újezdní úřad

(1) Obecní úřad a újezdní úřad

a) kontroluje, zda právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání využívají systému zavedeného obcí pro nakládání s komunálním odpadem pouze na základě písemné smlouvy s obcí a zda fyzická osoba, která není podnikatelem, se zbavuje odpadu pouze v souladu s tímto zákonem,

b) ukládá právníckým osobám a fyzickým osobám oprávněným k podnikání pokuty za porušení povinností podle § 66 odst. 1; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

c) ukládá fyzickým osobám pokuty za přestupek uvedený v § 69; současně může stanovit opatření a lhůty pro zjednání nápravy samostatným rozhodnutím,

d) kontroluje, zda právnícké osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání mají zajištěno využití nebo odstranění odpadu v souladu s tímto zákonem,

e) kontroluje u provozovatele skládky placení poplatků za ukládání odpadů na skládky.

(2) Veřejnou správu v rozsahu § 78 odst. 2 písm. a) až f), § 78 odst. 3, 4, 5 a 6, § 79 odst. 1 písm. a) až e), g) až i), k) až n), § 79 odst. 2 až 7 a § 80 odst. 1 pro potřeby zajišťování obrany státu a výcviku ozbrojených sil na území vojenského újezdu⁴⁹⁾ vykonává újezdní úřad. Ustanovení § 17 a 17a se na újezdní úřad a obyvatele újezdu nevztahují.

§ 81

Oprávnění a povinnosti inspektorů a pověřených pracovníků ministerstva a ostatních správních úřadů

(1) Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost v oblasti odpadového hospodářství jsou oprávněni při výkonu své kontrolní činnosti

a) vstupovat v nezbytně nutném rozsahu, popřípadě vjíždět na cizí pozemky nebo vstupovat do cizích objektů užívaných pro podnikatelskou činnost nebo provozování jiné hospodářské činnosti, pokud k tomu není třeba povolení podle zvláštních právních předpisů. Do objektů důležitých pro obranu státu⁵⁰⁾ lze vstupovat pouze se souhlasem statutárního orgánu nebo vedoucího organizační složky státu nebo jimi pověřených osob, do jejichž působnosti objekt důležitý pro obranu státu náleží. Za škodu způsobenou při výkonu kontrolní činnosti odpovídá stát; této odpovědnosti se nemůže zprostit,

b) požadovat potřebné doklady, údaje a písemná nebo ústní vysvětlení týkající se předmětu kontroly,

c) odebírat vzorky a pořizovat fotodokumentaci.

(2) Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a ostatních správních úřadů a zaměstnanci krajů a obcí zařazení do krajských a obecních úřadů vykonávajících působnost při nakládání s odpady jsou povinni při výkonu své činnosti

a) prokázat se průkazem,

b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech tvořících předmět obchodního a služebního tajemství, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem své kontrolní činnosti,

c) před vstupem do cizích objektů informovat provozovatele,

d) respektovat provozní, bezpečnostní a další předpisy upravující činnost provozovatele,

e) pořizovat protokol o provedené kontrole,

f) šetřit majetek kontrolovaného subjektu.

(3) Inspektoři mohou po vyzvání celních orgánů a v jejich doprovodu vstupovat na místa, kde konají kontrolu a provádět odbornou kontrolní činnost zaměřenou na plnění povinností na úseku přeshraniční přepravy odpadů vyplývajících z právních předpisů Evropských společenství upravujících dozor nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a jejich kontrolu,³⁹⁾ tohoto zákona a právních předpisů vydaných k jeho provedení.

§ 81a

Působnosti stanovené krajskému úřadu, obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností nebo obecnímu úřadu podle tohoto zákona jsou výkonem přenesené působnosti.

ČÁST DVANÁCTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

§ 82

Společné ustanovení

(1) Nestanoví-li tento zákon jinak, vztahuje se na řízení podle tohoto zákona správní řád.¹³⁾

(2) Souhlas k provozování zařízení podle § 14 odst. 1, § 16 odst. 2 a 3, § 12 odst. 5, souhlas podle § 48a písm. b), § 51 odst. 1 a § 52, stanovení doby trvání a podmínky péče podle § 52 a vyjádření podle § 79 odst. 4 písm. a) až d) se nevydají podle tohoto zákona, pokud je jejich vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle zákona o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci). Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(3) Ohlašovací nebo oznamovací povinnost vůči orgánům veřejné správy v oblasti odpadového hospodářství podle § 16 odst. 1 písm. g), § 18 odst. 1 písm. j), § 19 odst. 1 písm. e), § 20 písm. e), § 37a odst. 4 písm. b), § 37b odst. 1 písm. g), § 37c odst. 1 písm. h), § 37h odst. 2, § 37l odst. 3 písm. e), § 38 odst. 10 a § 39 odst. 2, 3, 5 a 8 se plní prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí nebo datové schránky ministerstva určené k plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů.

§ 83

Přechodná ustanovení

(1) Platnost dosavadních rozhodnutí vydaných podle § 5 odst. 2 a 5, § 6 odst. 1 písm. f) a odst. 2, § 7 odst. 1, § 11 odst. 3 a odst. 4, § 15 odst. 1 a § 34 odst. 1 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se omezuje na dobu 2 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Osvědčení o vlastnostech odpadů vydané podle dosavadních právních předpisů se považuje za osvědčení o vyloučení nebezpečných vlastností odpadů podle tohoto zákona.

(3) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provozují zařízení k odstraňování nebo využívání odpadů, k jejichž provozování podle zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, nebyl třeba souhlas příslušného orgánu státní správy, mohou tato zařízení provozovat po uplynutí 1 roku od účinnosti tohoto zákona pouze se souhlasem k provozování těchto zařízení podle tohoto zákona.

(4) Osoby, které ke dni účinnosti tohoto zákona provádějí sběr nebo výkup odpadů a chtějí tuto činnost nadále vykonávat, jsou povinny získat souhlas k provozování zařízení ke sběru nebo výkupu odpadů podle tohoto zákona, a to nejdéle do 1 roku od účinnosti tohoto zákona.

(5) Povinnost ustanovit odpadového hospodáře podle § 15 tohoto zákona se vztahuje též na původce a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech, a to i zcela nebo zčásti před účinností tohoto zákona. Původci a oprávněné osoby, kteří nakládali s nebezpečnými odpady v množství větším než 100 t nebezpečného odpadu za rok v posledních 2 letech před účinností tohoto zákona, jsou povinni ustanovit odpadového hospodáře do 3 měsíců od nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Ohlašování druhů, množství odpadů a způsobů nakládání s nimi za rok 2001 se provádí podle dosavadních právních předpisů.

(7) Finanční rezerva na rekultivaci, zajištění péče o skládku a asanaci po ukončení jejího provozu vytvořená provozovatelem skládky podle dosavadních právních předpisů se považuje za finanční rezervu vytvořenou podle tohoto zákona. Vázaný účet vytvořený pro ukládání peněžních prostředků finanční rezervy vytvořený provozovatelem skládky podle § 32 zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, se považuje za zvláštní vázaný účet vytvořený podle tohoto zákona.

(8) Řízení o pokutách zahájená před účinností tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Ostatní zahájená řízení se dokončí podle tohoto zákona.

(9) Ministerstvo předloží vládě ke schválení návrh plánu odpadového hospodářství České republiky do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Nakládání s obaly a odpady z obalů se řídí dosavadními právními předpisy, včetně § 18, 19, § 39 odst. 1 písm. g), h), l) a m) a § 39 odst. 3 písm. i) zákona č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů, a to až do doby nabytí účinnosti nové zákonné úpravy nakládání s obaly a odpady z obalů.

(11) Vznikla-li poplatková povinnost k poplatku za komunální odpad před účinností tohoto zákona, postupuje se podle dosavadních právních předpisů. Poplatek za komunální odpad se zaplatí (vyměří) v poměrné výši připadající na období do 31. prosince 2001. Byl-li poplatek za komunální odpad zaplacen před účinností tohoto zákona i na období po účinnosti tohoto zákona, považuje se část ve výši přesahující poměrnou část poplatku připadající na období do 31. prosince 2001 za zálohu na dosud nesplacenou poplatkovou povinnost na odpovídající místní poplatek. Není-li tento postup možný, považuje se tato část poplatku za přeplatek.

(12) Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé přede dnem nabytí jeho účinnosti, jejichž předmětem je úhrada za shromažďování, sběr, přepravu, třídění, využívání a odstraňování komunálního odpadu od fyzických osob; vznik těchto právních vztahů a nároky z nich vzniklé se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

ČÁST TŘINÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA O MÍSTNÍCH POPLATCÍCH

§ 84

Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění zákona č. 184/1991 Sb., zákona č. 338/1992 Sb., zákona č. 48/1994 Sb., zákona č. 305/1997 Sb. a zákona č. 149/1998 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se na konci písmene g) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů."

2. Za § 10a se vkládá nový § 10b, který zní:

"§ 10b

(1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí

a) fyzická osoba, která má v obci trvalý pobyt; za domácnost může být poplatek odváděn společným zástupcem, za rodinný nebo bytový dům vlastníkem nebo správcem; tyto osoby jsou povinny obci oznámit jména a data narození osob, za které poplatek odvádějí,

b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou nebo sloužící k individuální rekreaci, ve které není hlášena k trvalému pobytu žádná fyzická osoba; má-li k této stavbě vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu.

(2) Poplatek se platí obci, na jejímž území má fyzická osoba trvalý pobyt nebo se na jejím území nachází stavba

určená nebo sloužící k individuální rekreaci.

(3) Sazbu poplatku tvoří

a) částka až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok, a

b) částka stanovená na základě skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu až 250 Kč za osobu uvedenou v odstavci 1 a kalendářní rok; obec v obecně závazné vyhlášce stanoví rozúčtování nákladů na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu na osobu.

(4) V případě změny místa trvalého pobytu nebo změny vlastnictví stavby, která je určena nebo slouží k individuální rekreaci v průběhu kalendářního roku, se uhradí poplatek v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu nebo vlastnictví stavby v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav na konci tohoto měsíce."

ČÁST ČTRNÁCTÁ

zrušena

§ 85

zrušen

ČÁST PATNÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 167/1998 SB., O NÁVYKOVÝCH LÁTKÁCH A O ZMĚNĚ NĚKTERÝCH DALŠÍCH ZÁKONŮ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 86

V zákoně č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 57/2001 Sb., se část šestá zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

ZMĚNA ZÁKONA Č. 130/1974 SB., O STÁTNÍ SPRÁVĚ VE VODNÍM HOSPODÁŘSTVÍ, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ

§ 87

V zákoně č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 23/1992 Sb., zákona č. 114/1995 Sb., zákona č. 238/1999 Sb., zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 240/2000 Sb., se v § 24i poslední věta zrušuje.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 88

Zrušují se:

1. Zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů.
2. Zákon č. 37/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 125/1997 Sb., o odpadech, ve znění zákona č. 167/1998 Sb.

ČÁST OSMNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 89

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2002, s výjimkou § 31 odst. 5 a § 38 odst. 3, 4, 5, 6, 7, 8 a 9, které nabývají účinnosti dnem 23. února 2002, a části šestnácté, která nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Ustanovení § 38 odst. 1 písm. f) nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Klaus v. r.

Havel v. r.

Zeman v. r.

Příloha 1

Skupiny odpadů

Kód	Skupina odpadů
Q1	Zůstatky z výrob a spotřeby dále jinak nespecifikované
Q2	Výrobky, které neodpovídají požadované jakosti
Q3	Výrobky s prošlou lhůtou spotřeby
Q4	Použité, ztracené nebo jinou náhodnou událostí znehodnocené výrobky včetně všech materiálů, součástí zařízení apod., které byly v důsledku nehody kontaminovány
Q5	Materiály kontaminované nebo znečištěné běžnou činností (např. zůstatky z čištění, obalové materiály, nádoby atd.)
Q6	Nepoužitelné součásti (např. použité baterie, katalyzátory apod.)
Q7	Látky, které ztratily požadované vlastnosti (např. znečištěné kyseliny, rozpouštědla, kalici soli apod.)
Q8	Zůstatky z průmyslových procesů (např. strusky, destilační zbytky apod.)
Q9	Zůstatky z procesů snižujících znečištění (např. kaly z praček plynů, prach z filtrů, vyřazené filtry apod.)
Q10	Zůstatky ze strojního obrábění a povrchové úpravy materiálu (např. třísky z obrábění a frézování, okuje apod.)
Q11	Odpad z těžby a zpracování nerostných surovin (například odpad z důlní těžby, kaly z těžby ropy)
Q12	Znečištěné materiály (např. oleje znečištěné PCB apod.)
Q13	Jakékoliv materiály, látky či výrobky, jejichž užívání bylo zakázáno zákonem
Q14	Výrobky, které vlastník nepoužívá nebo nebude více používat (např. v zemědělství, v domácnosti, úřadech, prodejnách, dílnách apod.)
Q15	Znečištěné materiály, látky nebo výrobky, které vznikly při sanaci půdy
Q16	Jiné materiály, látky nebo výrobky, které nepatří do výše uvedených skupin

Příloha 2

Seznam nebezpečných vlastností odpadu

Kód	Nebezpečná vlastnost odpadu
H1	Výbušnost
H2	Oxidační schopnost
H3-A	Vysoká hořlavost
H3-B	Hořlavost
H4	Dráždivost

H5	Škodlivost zdraví
H6	Toxicita
H7	Karcinogenita
H8	Žiravost
H9	Infekčnost
H10	Teratogenita
H11	Mutagenita
H12	Schopnost uvolňovat vysoce toxické nebo toxické plyny ve styku s vodou, vzduchem nebo kyselinami
H13	Senzibilita*
H14	Ekotoxicitá
H15	Schopnost uvolňovat nebezpečné látky do životního prostředí při nebo po odstraňování

* Pokud jsou k dispozici zkušební metody

Příloha 3

Způsoby využívání odpadů

Kód	Způsob využívání odpadů
R1	Využití odpadu způsobem obdobným jako paliva nebo jiným způsobem k výrobě energie
R2	Získání/regenerace rozpouštědel
R3	Získání/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických procesů)
R4	Recyklace/znovuzískání kovů a kovových sloučenin
R5	Recyklace/znovuzískání ostatních anorganických materiálů
R6	Regenerace kyselin nebo zásad
R7	Obnova látek používaných ke snižování znečištění
R8	Získání složek katalyzátorů
R9	Rafinace použitých olejů nebo jiný způsob opětného použití olejů
R10	Aplikace do půdy, která je přínosem pro zemědělství nebo zlepšuje ekologii
R11	Využití odpadů, které vznikly aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R10
R12	Úprava odpadů k aplikaci některého z postupů uvedených pod označením R1 až R11
R13	Skladování materiálů před aplikací některého z postupů uvedených pod označením R1 až R12 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku před sběrem)

Způsoby odstraňování odpadů

Kód	Způsob odstraňování odpadů
D1	Ukládání v úrovni nebo pod úrovní terénu (např. skládkování apod.)
D2	Úprava půdními procesy (např. biologický rozklad kapalných odpadů či kalů v půdě apod.)
D3	Hlubinná injektáž (např. injektáž čerpatelných kapalných odpadů do vrtů, solných komor nebo prostor přírodního původu apod.)
D4	Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, vodních nádrží, lagun apod.)
D5	Ukládání do speciálně technicky provedených skládek (např. ukládání do oddělených, utěsněných, zavřených prostor izolovaných navzájem i od okolního prostředí apod.)
D6	Vypouštění do vodních těles, kromě moří a oceánů
D7	Vypouštění do moří a oceánů včetně ukládání na mořské dno
D8	Biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D9	Fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)
D10	Spalování na pevnině
D11	Spalování na moři
D12	Konečné či trvalé uložení (např. ukládání v kontejnerech do dolů)
D13	Úprava složení nebo smíšení odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12
D14	Úprava jiných vlastností odpadů (kromě úpravy zahrnuté do D13) před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D13
D15	Skladování odpadů před jejich odstraněním některým z postupů uvedených pod označením D1 až D14 (s výjimkou dočasného skladování na místě vzniku odpadu před shromáždění potřebného množství)

Příloha 5

Seznam složek, které podle tohoto zákona činí odpad nebezpečným

Kód	Složka, která podle tohoto zákona činí odpad nebezpečným
C1	beryllium; sloučeniny berylia
C2	sloučeniny vanadu
C3	sloučeniny šestimocného chrómu (VI)
C4	sloučeniny kobaltu
C5	sloučeniny niklu
C6	sloučeniny mědi

C7	sloučeniny zinku	
C8	arzén; sloučeniny arzenu	
C9	selen; sloučeniny selenu	
C10	sloučeniny stříbra	
C11	kadmium; sloučeniny kadmia	
C12	sloučeniny cínu	
C13	antimon; sloučeniny antimonu	
C14	telur; sloučeniny teluru	
C15	sloučeniny bária, s výjimkou síranu barnatého	
C16	rtuť; sloučeniny rtuti	
C17	thalium; sloučeniny thalia	
C18	olovo; sloučeniny olova	
C19	anorganické sirníky	
C20	anorganické sloučeniny fluoru, s výjimkou fluoridu vápenatého	
C21	anorganické kyanidy	
C22	následující alkalické kovy a kovy alkalických zemin: lithium, sodík, draslík, vápník, hořčík v nevázané podobě	
C23	kyselé roztoky nebo kyseliny v pevné formě	
C24	zásadité roztoky nebo zásady v pevné formě	
C25	azbesty (prach a vlákna)	
C26	fosfor; sloučeniny fosforu, s výjimkou minerálních fosfátů	
C27	karbonyly kovů	
C28	peroxydy	
C29	chlorečnany	
C30	chloristany	
C31	azidy	
C32	PCB nebo PCT	
C33	farmaceutické nebo veterinární přípravky	
C34	biocidy a fytofarmaceutické přípravky (např. pesticidy apod.)	
C35	infekční látky	
C36	kreozoty	
C37	izokyanatany; thiokyanatany	
C38	organické kyanidy (např. nitrily apod.)	
C39	fenoly; sloučeniny fenolu	
C40	halogenovaná rozpouštědla	
C41	organická rozpouštědla, s výjimkou halogenovaných rozpouštědel	
C42	organohalogenové sloučeniny, s výjimkou inertních polymerovaných materiálů a dalších látek uvedených v této	

příloze	
C43 aromatické sloučeniny; polycyklické a heterocyklické organické sloučeniny	
C44 alifatické aminy	
C45 aromatické aminy	
C46 étery	
C47 látky výbušné povahy, s výjimkou látek uvedených jinde v této příloze	
C48 organické sloučeniny síry	
C49 jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzofuranu	
C50 jakýkoliv kongener polychlorovaného dibenzo-p-dioxinu	
C51 uhlovodíky a jejich sloučeniny s kyslíkem, dusíkem nebo sírou, pokud nejsou uvedeny jinde v této příloze	

Příloha 6

Sazba základního poplatku za ukládání odpadů

Kč/t
(kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	1100	1200	1400	1700
Komunální a ostatní	200	300	400	500

Sazba rizikového poplatku za ukládání nebezpečných odpadů
Kč/t
(kalendářní rok)

Kategorie odpadu	2002 až 2004	2005 až 2006	2007 až 2008	2009 a následující léta
Nebezpečný	2000	2500	3300	4500

Příloha 7

Skupiny elektrozařízení

1. Velké domácí spotřebiče
2. Malé domácí spotřebiče
3. Zařízení informačních technologií a telekomunikační zařízení
4. Spotřebitelská zařízení
5. Osvětlovací zařízení
6. Elektrické a elektronické nástroje (s výjimkou velkých stacionárních průmyslových nástrojů)
7. Hračky, vybavení pro volný čas a sporty
8. Lékařské přístroje (s výjimkou všech implantovaných a infikovaných výrobků)
9. Přístroje pro monitorování a kontrolu
10. Výdejní automaty

Příloha 8

Látky, které označují odpady za odpady perzistentních organických znečišťujících látek

Látka	Číslo CAS	Číslo ES
Aldrin	309-00-2	206-215-8
Chlordan	57-74-9	200-349-0
Dieldrin	60-57-1	200-484-5
Endrin	72-20-8	200-775-7
Heptachlor	76-44-8	200-962-3
Hexachlorbenzen	118-74-1	200-273-9
Mirex	2385-85-5	219-196-6
Toxafen	8001-35-2	232-283-3
Polychlorované bifenyly (PCB)	1336-36-3 a jiné	215-648-1
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl) ethan)	50-29-3	200-024-3
Chlordekon	143-50-0	205-601-3
Polychlorované dibenzo-p-dioxiny a dibenzofurany (PCDD/PCDF)		
suma alfa-, beta- a gama-HCH	58-89-9, 319-84-6, 319-85-7	206-270-8, 206-271-3, 200-401-2
Hexabrombifenyl	36355-01-8	252-994-2

Příloha 9

Limitní hodnoty koncentrací škodlivin ve vytěžených sedimentech z vodních nádrží a koryt vodních toků

ukazatel	jednotka	limit	ukazatel	jednotka	limit
Zn	mg/kg sušiny	600	Ba	mg/kg sušiny	600
Ni	mg/kg sušiny	80	Be	mg/kg sušiny	5
Pb	mg/kg sušiny	100	AOX1)	mg/kg sušiny	30
As	mg/kg sušiny	30	uhlovodíky C10-C40	mg/kg sušiny	300
Cu	mg/kg sušiny	100	trichlorethylen	mikrog/kg sušiny	50
Hg	mg/kg sušiny	0,8	tetrachlorethylen	mikrog/kg sušiny	50
Cd	mg/kg sušiny	2,5	BTEX2)	mikrog/kg sušiny	400
V	mg/kg sušiny	180	PAU3)	mikrog/kg sušiny	6 000
Co	mg/kg sušiny	30	PCB4)	mikrog/kg sušiny	200

V případech výskytu vyšších hodnot koncentrací určitých škodlivin ve vytěžených zeminách a hlušinách, včetně sedimentů z vodních nádrží a koryt vodních toků, způsobených výskytem těchto látek v dané oblasti v přirozeném pozadí, se limitní hodnoty pro využití takových materiálů v dané oblasti zvyšují na prokázané hodnoty výskytu těchto látek v přirozeném pozadí.

Laboratorní zkoušky pro účely hodnocení splnění limitů stanovených touto přílohou se provádějí podle norem uvedených v příloze č. 12 vyhlášky č. 294/2005 Sb., o podmínkách ukládání odpadů na skládky a jejich využívání na povrchu terénu a změně vyhlášky č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, ve znění pozdějších předpisů, a v příloze č. 6 vyhlášky č. 382/2001 Sb., o podmínkách použití upravených kalů na zemědělské půdě, ve znění vyhlášky č. 504/2004 Sb.

1) AOX - adsorbovatelné organické halogeny

2) BTEX - monocyklické aromatické uhlovodíky nehalogenované (suma benzenu, toluenu, ethylbenzenu a xylenu)

3) PAU - polycyklické aromatické uhlovodíky (suma anthracenu, benzo(a)anthracenu, benzo(b)fluoranthenu, benzo(k)fluoranthenu, benzo(a)pyrenu, benzo(g,h,i)perylenu, fenantrenu, fluoranthenu, chrysenu, ideno(1,2,3-cd)pyrenu, naftalenu a pyrenu)

4) PCB - ostatní aromatické uhlovodíky halogenované (suma kongenerů č. 28, 52, 101, 118, 138, 153 a 180).

Příloha 10

Ekonomické činnosti posledních prodejců podle § 31g odst. 2 písm. c)

47.11	Maloobchod s převahou potravin, nápojů a tabákových výrobků v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.19	Ostatní maloobchod v nespecializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.29	Ostatní maloobchod s potravinami ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.41	Maloobchod s počítači, počítačovým periferním zařízením a softwarem
47.42	Maloobchod s telekomunikačním zařízením
47.43	Maloobchod s audio- a videozařízením
47.52	Maloobchod s železářským zbožím, barvami, sklem a potřebami pro kutily
47.54	Maloobchod s elektrospotřebiči a elektronikou
47.59	Maloobchod s nábytkem, svitidly a ostatními výrobky převážně pro domácnost ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.64	Maloobchod se sportovním vybavením, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.65	Maloobchod s hrami a hračkami, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.77	Maloobchod s hodinami, hodinkami a klenoty
47.78	Ostatní maloobchod s novým zbožím ve specializovaných prodejnách, pokud velikost prodejní plochy přesahuje 200 m ²
47.78.1	Maloobchod s fotografickým a optickým zařízením a potřebami

Ekonomická činnost posledních prodejců uvedená v tabulce je v jejím prvním sloupci specifikována podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech, ve znění pozdějších předpisů, a sdělení Českého statistického úřadu ze dne 18. září 2007 o zavedení Klasifikace ekonomických činností (CZ-NACE)

Příloha 11

Způsob a podmínky stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění ve smyslu článku 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů, podklady a doklady nezbytné pro její kalkulaci

1. Obecné zásady

Finanční záruka je poskytována nebo pojistné plnění je vyplaceno ve prospěch ministerstva. Ministerstvo z finanční záruky nebo z pojistného plnění financuje alternativní naložení s odpadem, včetně případného návratu do České republiky, pokud oznamovatel, příjemce či jiná odpovědná osoba nesplní na vlastní náklady příslušné povinnosti podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹). Finanční záruka nebo odpovídající pojištění musí splňovat následující požadavky:

1.1 V záruční listině nebo v pojistné smlouvě a pojistce musí být jmenovitě uvedeno, že se jedná o finanční záruku nebo odpovídající pojištění ve smyslu článku 6 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹).

1.2 Výše finanční záruky, případně limit pojistného plnění, musí dosahovat minimálně výše schválené ministerstvem.

1.3 Finanční částka nebo její část musí být po výzvě ministerstva vyplacena okamžitě bez jakýchkoli podmínek a zkoumání důvodu ze strany banky, pojišťovny či jiného peněžního ústavu. Finanční částka může být na pokyn ministerstva v souladu s článkem 6 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹) vyplacena i jinému příslušnému orgánu ve smyslu článku 2 odst. 18 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů³⁹).

1.4 Pokud je finanční záruka poskytnuta nebo odpovídající pojištění sjednáno na dobu určitou, musí trvat ještě nejméně 16 měsíců po skončení platnosti příslušného rozhodnutí ministerstva o souhlasu s přepravou odpadů. Tato lhůta může být výjimečně přiměřeně zkrácena v případech podle článku 9 odst. 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství o přepravě odpadů. V případě, že je odpad přepravován k předběžné operaci, musí být trvání finanční záruky nebo odpovídajícího pojištění naopak přiměřeně prodlouženo.

1.5 Finanční záruka nebo odpovídající pojištění v určité výši se zásadně vztahuje k jedinému formuláři oznámení.

2. Způsob stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění

Stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění může být prováděno dvojím způsobem:

2.1 Stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění prováděné ministerstvem: Stanovení výše provede ministerstvo podle odst. 5 na základě podkladů, které jsou obsaženy v řádně provedeném oznámení ve smyslu čl. 4 druhého pododstavce bodu 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹), případně s použitím součtu hmotností tzv. „živých zásilek“, který navrhne oznamovatel.

2.2 Stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění prováděné oznamovatelem: Stanovení výše provede oznamovatel podle odst. 4 na základě stanovených informací a dokumentace, které musí být přiloženy.

2.3 Volba způsobu stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění. Způsob (podle odst. 2.1 nebo 2.2) volí oznamovatel, způsoby však nelze směšovat. Pokud bude stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění provedeno oznamovatelem podle odst. 2.2, musí oznamovatel ministerstvu doložit všechny podklady uvedené v odstavci 4.1, nikoliv pouze jejich část.

3. Základní vzorec pro stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění

Základní vzorec pro stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění, které jsou poskytovány v souvislosti s oznámením o záměru přepravy odpadu z České republiky do zahraničí:

$$Z = M \times (A + T + S) \quad (1)$$

Z - potřebná výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění v [Kč] nebo [euro]. Minimální výše bez ohledu na výsledek výpočtu podle vzorce (1) je 10 000 Kč

M - hmotnost odpadu v tunách [t], ke které se vztahuje finanční záruka nebo odpovídající pojištění

A - cena za alternativní využití nebo odstranění jedné tuny odpadu

T - cena za dopravu jedné tuny odpadu ze zařízení v zemi určení zpět do České republiky

S - cena za uskladnění jedné tuny odpadu po dobu 90 dnů.

Rozměr veličin T, A a S je [Kč × t-1], [euro × t-1] apod.

Před dosazením těchto veličin do vzorce (1) je nezbytné převést je na shodnou jednotku ([Kč × t-1] nebo [euro × t-1]) podle aktuálního kurzu devizového trhu stanoveného Českou národní bankou v okamžiku podání oznámení, případně v okamžiku, kdy je výpočet prováděn.

4. Stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění prováděné oznamovatelem

4.1 Informace a dokumentace ke stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího

pojištění prováděného oznamovatelem

4.1.1 Adresa zařízení v České republice, které provede alternativní naložení s odpadem v případech podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹). Toto zařízení nesmí být zařízením pro předběžné využití nebo odstranění odpadu ve smyslu článku 2 odst. 5 a 7 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹).

4.1.2 Doklad o oprávněnosti zařízení podle odstavce 4.1.1 provést alternativní naložení s odpadem v souladu s § 14, případně podle zákona o integrované prevenci.

4.1.3 Smlouva s provozovatelem zařízení podle odstavce 4.1.1 obsahující závazek, že zařízení provede v případech podle článků 22 až 25 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹) alternativní využití nebo odstranění odpadu; smlouva musí obsahovat údaj o ceně za alternativní využití nebo odstranění odpadu.

4.1.4 Převážná vzdálenost mezi zařízením podle bloku 10 formuláře oznámení a zařízením pro alternativní naložení s odpadem dle odstavce 4.1.1.

4.1.5 Prohlášení subjektu ze země určení o tom, že je schopen zajistit skladování předmětného odpadu v zemi určení po dobu 90 dnů; prohlášení musí obsahovat cenu za toto skladování.

4.1.6 Pokud oznamovatel provádí stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění s množstvím odpadu podle odst. 6.2, řádné odůvodnění hodnoty „M“ ve vzorci (1) ve vztahu k blokům 4 a 5 formuláře oznámení a době, která bude potřebná od převzetí zásluky odpadu příjemcem do doručení potvrzení o využití nebo odstranění odpadu podle čl. 16 písm. e) přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹) ministerstvu.

Pokud nebudou doloženy podklady a doklady podle odstavce 4.1.1 až 4.1.5 vůbec nebo budou doloženy pouze částečně, provede stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění ministerstvo.

4.2. Cena za alternativní naložení s odpadem - člen „A“ ve vzorci (1)

Za člen „A“ se do vzorce (1) dosazuje cena doložená dle odstavce 4.1.3. Pokud je doložena kladná tržní hodnota, dosazuje se do vzorce za člen „A“ nula.

4.3 Cena za přepravu - člen „T“ ve vzorci (1)

Cena za dopravu jedné tuny odpadu se počítá podle vzorce:

$$T = 10 + 0,1 \times L \quad (2)$$

10 - konstanta, jejíž rozměr je [euro × t-1]

0,1 - konstanta, jejíž rozměr je [euro × t-1 × km-1]

L - vzdálenost v kilometrech [km] mezi zahraničním zařízením pro využití nebo odstranění podle bloku 10 formuláře oznámení a zařízením pro alternativní naložení s odpadem v ČR podle odstavce 4.1.1

T - hodnota „T“ vychází výpočtem v [euro × t-1].

4.4 Cena za skladování odpadu po dobu 90 dnů - člen „S“ ve vzorci (1)

Oznamovatel hodnotu získanou podle odstavce 4.1.5 převede na Kč a srovná ji s příslušnou hodnotou v tabulce č. 1.

Tabulka č. 1 - Ceny za skladování odpadu po dobu 90 dnů

Typ odpadu	Cena v Kč/t
Tuhý odpad	1 000
Kapalný odpad	8 000

Do vzorce (1) pak za člen „S“ dosadí tu hodnotu, která je vyšší.

4.5. Konečný výpočet

Oznamovatel hodnoty veličin „A“, „T“ a „S“ získané podle odstavců 4.2., 4.3. a 4.4. převede na shodnou měnovou jednotku (Kč nebo euro). Za „M“ dosadí do vzorce (1) celkové množství odpadu v tunách, které má být z ČR přepraveno do zahraničí podle bloku 5 formuláře oznámení, případně hodnotu dle odst. 4.1.6.

5. Stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění prováděného ministerstvem

5.1 Informace a dokumentace ke stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění prováděného ministerstvem

Ministerstvo vychází z informací a dokumentace, které jsou obsaženy v řádně provedeném oznámení ve smyslu čl. 4 druhého pododstavce bodu 3 přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹). Pokud má být při stanovení výše finanční záruky nebo limitu pojistného plnění z odpovídajícího pojištění za „M“ dosazena hodnota součtu „živých zásluk“ podle odst. 6.2,

oznamovatel ministerstvu sdělí a odůvodní tuto hodnotu obdobně, jako je uvedeno v odst. 4.1.6.

5.2. Cena za alternativní naložení s odpadem - člen „A“ ve vzorci (1)

Použije se přiměřená hodnota z následující tabulky:
Tabulka č. 2 - stanovení členu „A“ ve vzorci (1)

Typ odpadů, případně způsob alternativního naložení	Cena v Kč/t
Skládkování odpadu kategorie „O“	1 500*)
Skládkování odpadu kategorie „N“	9 500*)
Spalování odpadu bez PCB a freonů	9 000
Neutralizace odpadní kyseliny sírové	13 000
Vyřazená chladicí zařízení	13 000
Dentální amalgám ve spalovně NO	50 000
Spalování freonů	250 000
Spalování odpadu s obsahem 50-100 ppm PCB	20 000
Jiné odpady neobsahující Hg, PCB, PCT, freony, apod.	20 000**)

*) Na odpady se nesmí vztahovat zákaz skládkování

**) Minimální hodnota, cena se stanoví podle charakteru odpadu

Pokud je ministerstvu známo, že přepravovaný odpad má kladnou tržní hodnotu, dosadí se do vzorce (1) za člen „A“ nula.

5.3 Cena za přepravu - člen „T“ ve vzorci (1)

Cena za dopravu jedné tuny odpadu se počítá podle vzorce:
$$T = 10 + 0,1 \times (LS + 500) \quad (3)$$

500 - konstanta, jejíž rozměr je [km]

LS - vzdálenost v [km] mezi zahraničním zařízením pro využití nebo odstranění podle bloku 10 formuláře oznámení a skladem pro zpětný návrat odpadu, jehož adresa je součástí oznámení podle § 55.

5.4 Cena za skladování odpadu po dobu 90 dnů - člen „S“ ve vzorci (1)

Použije se vhodná hodnota z tabulky č. 1 uvedené v odstavci 4.4

5.5 Konečný výpočet

Ministerstvo hodnoty veličin „A“, „T“ a „S“ získané podle odstavců 5.2., 5.3. a 5.4. převede na shodnou měnovou jednotku (Kč nebo euro). Za „M“ dosadí do vzorce (1) celkové množství odpadu v tunách, které má být z ČR přepraveno do zahraničí podle bloku 5 formuláře oznámení, případně za „M“ dosadí součet hmotností „živých zásilek“ odpadu podle druhé věty odst. 5.1.

6. Množství odpadu, ke kterému se vztahuje finanční záruka nebo limit pojistného plnění z odpovídajícího pojištění - člen „M“ ve vzorci (1)

Do obecného vzorce (1) pro výpočet se dosazuje množství odpadu v tunách, které odpovídá buď:

6.1 údaje o celkovém plánovaném množství odpadu podle bloku 5 formuláře oznámení, nebo

6.2 součtu hmotností tzv. „živých zásilek“. Za „živou zásilku“ odpadu v rámci souhlasu ministerstva vydaného na základě obecného oznámení je považována taková zásilka, která byla odeslána od oznamovatele k příjemci, ale příjemce dosud nezaslal potvrzení o využití nebo odstranění zásilky. Stanovení hodnoty „M“ závisí zejména na hmotnosti jednotlivých zásilek, četnosti zásilek a na rychlosti, s jakou je příjemce odpadu schopen zaslat potvrzení o využití nebo odstranění zásilky odpadu v souladu s čl. 16 písm. e) přímo použitelného předpisu Evropských společenství³⁹⁾. Ministerstvo stanoví v rozhodnutí o souhlasu s přepravou odpovídající podmínku.

Příloha 12

Vzorec pro výpočet energetické účinnosti

$$\text{Energetická účinnost} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$$

E_p se rozumí roční množství vyrobené energie ve formě tepla nebo elektřiny. Vypočítá se tak, že se energie ve formě elektřiny vynásobí hodnotou 2,6 a teplo vyrobené pro komerční využití hodnotou 1,1 (GJ/rok).

E_f se rozumí roční energetický vstup do systému z paliv přispívajících k výrobě páry (GJ/rok).

EW se rozumí roční množství energie obsažené ve zpracovávaných odpadech vypočítané za použití nižší čisté výhřevnosti odpadů (GJ/rok).

Ei se rozumí roční dodaná energie bez Ew a Ef (GJ/rok).

0,97 je činitelem energetických ztrát v důsledku vzniklého popela a vyzařování.

Tento vzorec se použije v souladu s referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách pro spalování odpadů.

Nejnižší požadovaná výše energetické účinnosti pro využívání odpadů způsobem R1

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení před 1. lednem 2009 0,60

Pro zařízení, která získala souhlas k provozu zařízení po 31. prosinci 2008 0,65

Příloha 13

Cíle pro předcházení vzniku odpadů

1. Používat plánovacích opatření nebo jiných ekonomických nástrojů na podporu efektivního využívání zdrojů.
2. Podporovat výzkum a vývoj v oblasti dosahování čistších produktů a technologií spojených se vznikem menšího množství odpadů a šíření a využívání výsledků tohoto výzkumu a vývoje.
3. Podporovat ekodesign (systematické začleňování aspektů ochrany životního prostředí do návrhu výrobku s cílem zlepšit vliv tohoto výrobku na životní prostředí během celého jeho životního cyklu).
4. Poskytovat informace o technikách předcházení vzniku odpadů s cílem usnadnit v průmyslu používání nejlepších dostupných technik.
5. Organizovat školení na úrovni příslušných orgánů, zaměřených na zařazování požadavků týkajících se předcházení vzniku odpadů do povolení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění.
6. Zavádět opatření k předcházení vzniku odpadů v zařízeních, která nespádají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění. Tato opatření by případně mohla zahrnovat posouzení nebo plány předcházení vzniku odpadů.
7. Zařazovat kritéria ochrany životního prostředí a předcházení vzniku odpadů do výzev k podávání nabídek v rámci veřejných a podnikových výběrových řízení a do smluv v souladu s příručkou o zadávání veřejných zakázek, kterou zveřejnila Komise Evropských společenství dne 29. října 2004.
8. Podporovat opětovné používání a přípravu k opětovnému používání vhodných vyřazených výrobků nebo jejich složek, zejména prostřednictvím vzdělávacích, ekonomických, logistických nebo jiných opatření (například podpora nebo zřízení akreditovaných středisek pro opravy a opětovné použití a rozšiřování jejich sítí zejména v hustě obydlených oblastech).

Vybraná ustanovení novel

Čl.II zákona č. 188/2004 Sb.

Přechodná ustanovení

1. zrušen
2. Provozovatelé dopravních firem již provozovaných ke dni účinnosti tohoto zákona jsou povinni zaslat údaje o této firmě obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému podle sídla nebo bydliště provozovatele do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Skládky provozované ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, které nesplňují podmínky provozování skládek stanovené tímto zákonem a prováděcím právním předpisem, lze do 16. července 2009 provozovat na základě plánu úprav skládky, schváleného místně příslušným krajským úřadem po projednání s dotčenými orgány veřejné správy. Provozovatel skládky předloží návrh plánu úprav skládky příslušnému krajskému úřadu ke schválení do šesti měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Pověření k hodnocení nebezpečných vlastností odpadů vydaná do 1. ledna 2002 pozbývají platnosti uplynutím 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
5. Souhlasy vydané podle § 16 odst. 2 před dnem účinnosti tohoto zákona se považují za souhlasy podle tohoto zákona.

Čl. XLI zákona č. 223/2009 Sb.

Přechodné ustanovení

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a do tohoto dne neskončená se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

Čl. II zákona č. 297/2009 Sb.

Přechodná ustanovení

1. Povinnost stanovenou v § 27 odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou provozovatelé nebo vlastníci lehce kontaminovaných zařízení povinni splnit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Úroveň zpětného odběru podle § 30 písm. o) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se pro roky 2009 a 2010 rozumí procentuální podíl vypočítaný tak, že se celková hmotnost použitých přenosných baterií nebo akumulátorů zpětně odebraných jejich výrobcem v daném kalendářním roce dělí celkovou hmotností přenosných baterií nebo akumulátorů uvedených na trh v České republice jejich výrobcem v daném kalendářním roce.

3. Řízení o pokutách týkající se § 31 a § 38 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

4. Povinnost stanovenou v § 31c odst. 1 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je výrobce povinen splnit nejpozději do 26. září 2009.

5. Povinnosti stanovené v § 31d, § 31g odst. 2 písm. b) a d), § 31g odst. 3 písm. a) a b), § 31g odst. 5, § 31h odst. 2 a 4, § 31i odst. 1 a § 31j odst. 1 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou výrobce nebo poslední prodejce povinni začít plnit nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

6. Návrh na zápis do Seznamu výrobců podle § 31e odst. 2 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, je výrobce povinen podat nejpozději do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

7. Ministerstvo životního prostředí zpřístupní Seznam výrobců podle § 31e odst. 8 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na portálu veřejné správy do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

8. Roční zprávu o bateriích a akumulátorech podle § 31f odst. 1 písm. a) nebo § 31o odst. 2 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, zpracují výrobce nebo provozovatel systému poprvé za kalendářní rok 2009.

9. Minimální úroveň zpětného odběru přenosných baterií nebo akumulátorů podle § 31g odst. 1 písm. b) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí dosáhnout 25 % do 26. září 2012 a 45 % do 26. září 2016.

10. Výrobce je povinen zřídit místo zpětného odběru podle § 31g odst. 2 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

11. Výrobce je povinen zřídit místo zpětného odběru podle § 31g odst. 2 písm. c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

12. Minimální účinnosti procesů materiálového využití stanovené v § 31j odst. 3 písm. a) až c) zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí výrobce v zařízeních dosáhnout nejpozději do 26. září 2011.

13. Ustanovení § 31j odst. 4 zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se vztahuje na přenosné baterie nebo akumulátory od 26. září 2009.

§ 59 zákona č. 165/2012 Sb.

neplatil

1) Směrnice Rady 75/439/EHS ze dne 16. června 1975 o nakládání s odpadními oleji, ve znění směrnic 87/101/EHS, 91/692/EHS, 2000/76/ES a 2008/98/ES.

Směrnice Rady 78/176/EHS ze dne 20. února 1978 o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého, ve znění směrnic 82/883/EHS, 83/29/EHS, 91/692/EHS. Směrnice Rady 82/883/ES ze dne 3. prosince 1982 o postupech monitorování životního prostředí ovlivněného vypouštěním odpadů z průmyslu oxidu titaničitého a doзору nad ním, ve znění nařízení č. 807/2003.

Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství, ve znění směrnice 91/692/EHS a nařízení č. 807/2003.

Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem, ve znění směrnice 91/692/EHS a nařízení č. 807/2003. Směrnice Rady 91/689/EHS ze dne 12. prosince 1991 o nebezpečných odpadech, ve znění směrnic 94/31/ES a 2008/98/ES a nařízení č. 166/2006. Směrnice Rady 96/59/ES ze dne 16. září 1996 o odstraňování polychlorovaných bifenylů a polychlorovaných terfenylů (PCB/PCT).

Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, ve znění nařízení č. 1882/2003 a č. 1137/2008. Směrnice 2000/53/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností, ve znění rozhodnutí Komise 2002/525/ES, 2005/63/ES, 2005/438/ES, 2005/673/ES, 2008/689/ES a směrnic 2008/33/ES a 2008/112/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů, ve znění nařízení č. 1137/2008.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních, ve znění rozhodnutí Komise 2005/618/ES, 2005/717/ES, 2005/747/ES, 2006/310/ES, 2006/690/ES, 2006/691/ES, 2006/692/ES, 2008/385/ES a směrnice 2008/35/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, ve znění směrnic 2003/108/ES, 2008/34/ES a 2008/112/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/12/ES ze dne 5. dubna 2006 o odpadech, ve znění směrnice 2008/98/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS, ve znění směrnic 2008/11/ES, 2008/12/ES a 2008/103/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

1a) Zákon č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

2) Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

3) Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

4) Zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

5) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

6) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu).

Zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

8a) Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí).

9) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

9a) Zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů.

9b) Zákon č. 157/2009 Sb., o nakládání s těžebním odpadem a o změně některých zákonů.

10) Zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.

11) Například zákon č. 258/2000 Sb., zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.

11a) Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků a o změně některých zákonů (zákon o obecné bezpečnosti výrobků), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

12) Například zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

12a) § 7 zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

12b) § 5 a 94 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty.

13) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

13a) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

14) § 45 vyhlášky č. 77/1981 Sb., o zdravotnických pracovnících a jiných odborných pracovnících ve zdravotnictví, ve znění zákona č. 425/1990 Sb.

15) Například zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů.

15a) Například zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, vyhláška č. 474/2000 Sb., o stanovení požadavků na hnojiva, ve znění pozdějších předpisů.

16) Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

17) Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

17a) § 2 písm. e) zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 222/2006 Sb. a zákona č. 25/2008 Sb.

18) Například zákon č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

19) § 11 a 12 zákona č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích, ve znění pozdějších předpisů.

Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb.

Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

20) Například zákon č. 138/1973 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb.

21) Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

22) Například zákon č. 229/1992 Sb., o komoditních burzách, ve znění pozdějších předpisů.

23) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

24) Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25) Například zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

25a) § 10b zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

25b) Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů.

26a) § 182 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

27) § 8 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 309/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 389/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

29) Zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií.

30) Například zákon č. 111/1994 Sb., ve znění pozdějších předpisů, Evropská dohoda o mezinárodní silniční dopravě nebezpečných věcí - ADR (Ženeva 1957), vyhlášená ve Sbírce zákonů pod č. 64/1987 Sb., Řád pro mezinárodní železniční dopravu nebezpečného zboží (RID).

30a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS.

Nařízení Rady (ES) č. 1195/2006 ze dne 18. července 2006, kterým se mění příloha IV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách.

30b) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS.

30c) § 11 zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů.

30d) Například zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

30e) § 73 odst. 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

30f) § 116 občanského zákoníku.

31) Zákon č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

31a) Příloha A zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb.

31b) Příloha č. 1 k vyhlášce č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb., vyhlášky č. 197/2006 Sb., vyhlášky č. 388/2008 Sb. a vyhlášky č. 283/2009 Sb.

31c) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

31d) § 2, 19 a 40 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

31e) § 2 odst. 10 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 103/2004 Sb. a zákona č. 411/2005 Sb.

31f) § 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu

vozidla), ve znění pozdějších předpisů.

31g) Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/12/ES ze dne 23. března 1994 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/69/ES ze dne 13. října 1998 o opatřeních proti znečišťování ovzduší emisemi z motorových vozidel a o změně směrnice 70/220/EHS; nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla.

31h) § 2 odst. 4 zákona č. 56/2001 Sb.

31i) § 79c odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., ve znění zákona č. 297/2009 Sb.

31j) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

31k) § 73 a 74 zákona č. 56/2001 Sb.

31l) § 4 vyhlášky č. 243/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

31m) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/96/ES ze dne 27. ledna 2003 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/108/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/95/ES ze dne 27. ledna 2003 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních.

31n) § 53 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

31o) Například zákon č. 102/2001 Sb., o obecné bezpečnosti výrobků, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

31p) § 2 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

31s) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.

31t) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozónovou vrstvu, ve znění pozdějších předpisů.

31u) Například vyhláška č. 184/1999 Sb., kterou se stanoví postup hodnocení rizika nebezpečných chemických látek pro zdraví člověka, vyhláška č. 89/2001 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací podle kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

32) Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení).

34) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

35) Zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění zákona č. 334/1992 Sb.

36) Příloha č. 1 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví.

36a) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

36b) § 1 odst. 3 písm. e) zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění zákona č. 126/2002 Sb.

37) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

38) Například § 76 a násl. zákona č. 50/1976 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.

39) Nařízení Rady (EHS) č. 259/93 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o jejich kontrole, ve znění nařízení Rady (ES) č. 120/97, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 259/93, ve znění rozhodnutí Komise 1999/816/ES, kterým se přizpůsobují, v souladu s čl. 16 odst. 1 a čl. 42 odst. 3, přílohy II, III, IV a V nařízení Rady (EHS) č. 259/93, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2557/2001, kterým se mění příloha V nařízení Rady (EHS) č. 259/93.

Nařízení Rady (ES) č. 1420/1999, kterým se stanoví společná pravidla a postupy pro přepravu některých druhů odpadů do některých nečlenských zemí OECD, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1208/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 2630/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 77/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1800/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2243/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999.

Nařízení Komise (ES) č. 1547/1999, kterým se stanoví kontrolní postupy podle nařízení Rady (EHS) č. 259/93 pro přepravu některých druhů odpadů do některých zemí, na něž se nevztahuje rozhodnutí OECD C(92) 39 v konečném znění, ve znění nařízení Komise (ES) č. 334/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 354/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1208/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1552/2000, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 77/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1800/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999, a ve znění nařízení Komise (ES) č. 2243/2001, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1420/1999 a nařízení Rady (ES) č. 1547/1999.

Rozhodnutí Komise 94/774/ES o standardním průvodním listu ve smyslu nařízení Rady (EHS) č. 259/93 o dozoru nad zásilkami odpadu v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o jejich kontrole.

Rozhodnutí Komise 1999/412/ES o dotazníku pro informační povinnost členských států podle článku 41 odstavce 2 nařízení Rady (EHS) č. 259/93.

39a) § 4c zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 291/2009 Sb.

39b) Čl. 48 nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k podmíněnosti, odlišení a integrovanému administrativnímu a kontrolnímu systému uvedených v nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

40) Zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

41) § 181e odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

44) § 2 zákona č. 388/1991 Sb., ve znění zákona č. 334/1992 Sb.

45) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

45a) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

46) Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

47) Zákon č. 13/1993 Sb.

48) Zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů.

48b) § 2 zákona č. 216/2002 Sb., o ochraně státních hranic České republiky a o změně některých zákonů (zákon o ochraně státních hranic), ve znění pozdějších předpisů.

48c) Například zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 216/2002 Sb., zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

49) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění zákona č. 320/2002 Sb.

50) § 29 odst. 3 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.

51) Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

52) Zákon č. 85/2012 Sb., o ukládání oxidu uhličitého do přírodních horninových struktur a o změně některých zákonů.